

RMK I 1714/a (teljel)

RMK I 1714 (teljel)

a w.

ZENGEDEZŐ MENNYEI KAR

Az az:

Németből Magyarra fordított
díttatott szép isteni Ditséreteket
és hálá-adó Énekeket, más

Magyarul szereztetett
kegyes Énekekkel
együtt magában
foglalo

KÖNYVETSKE.

LÖTSÉN,

Nyomtatott 1706. Esztend.

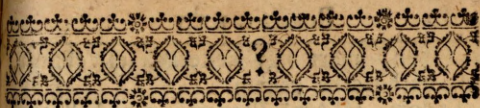
RMK II. 1714/a.

Qui devotè canit,
bis orat.

Az-az:

*A ki buzgóságosan énekel,
kétszer imádkozik.*

REGGELI ÉNEKEK.

Ich danck dir schon durch deinen:

Ditsérlek Uram tégedet, hogy
ez éjjel engemet, kegyelmesen
meg-örizté, gonosztól meg-men-
tettél.

A' fetétségnek törébül, mely engem vett
völt környül, ingyen ki-fabadítottál, 's má-
ra fel-virraztottál.

Kérlek szívöl én Istenem, e' napen-is
légy velem, őrizz ördög hatalmától, és
tüzes nyilaitól.

Vezérled én életemet, járhasam ösvé-
nyedet, te szent akaratod szerint, maradj
velem öránként.

Néked ajánlom lelkemet, és én gyarló
testemet, ma és egész életemben, rád bízom
infégeben.

Segélj engemet, óh-Uram! hogy az ördög
én rajtam, semmi hatalmat ne végyen, és
rabjává ne tégyen.

Nints kivüled e' világon, ki meg-óltalmaz-
hasson, engem annak erejétől 's gonosz kísér-
tetitől.

Küldd-el azért Angyalidat, takargassák
szolgádat, rontsák ördögnek hatalmát, és
minden birodalmát.

Hogy énnékem ne ártahasson, töled el-ne

szakadzon, mert úgy kellett nékem el-vesznem, örök kárhozatba esnem.

Tudom, jól-tévé Istenem, meg-hallgatód kérésem, el-nem hagy-én szűklégemben, de meg-segítesz épen.

Kiért mind örökké áldlak, ditsérlek magasztalak, Szent Fiaddal egyetemben, és Szent Lelkoddal, Amen.

M A S.

Aus meines Herzens grunde / 1c.

Szivem szerint Ur Isten, hálát adok néked :/. E' reggeli időben, és míg élek téged, Uram fínéd előtt ditsérlek áldlak szépen, a' Krisztus által hiven, Szent Fiad nevében.

Hogy engem kegyelmedből, az el-múltt éjtzaka:/: Kártól 's minden veszélytől, Szent kezed meg-tarta. Nagy szívesen kérlek, én bűnömet bocsásd-meg, mellyel téged haragra indítlak gyakorta.

Ez napon-is kegyesen az ördög törétől:/: Oltalmaz Uram engem gyalázattól 's bűntől, tűz és víz veszélytől, szegénységtől káróktól, tömlöztől és fogságtól, véletlen haláltól.

Lelkem, testem 's életem én Házasársammal:/: Tisztetemet reád bízam kedves magasztalással, minden tetséldimet, barátságmat, rokonságmat, fők jóakaróimat, 's minden értékimet.

A' szent Angyal ferege el-ne menjen tőlem:/: A' sátánt megfűze izzé, hogy a' gon-

ros

nos engem e' siralom völgyén mérgével meg-ae fojtson, lelkem, testem meg-sértvén, veszélybe ne hozzon.

Ur Isten reád hagyom minden dolgaimat:/: Mert csak te nyújtod nekem szent áldomásodat, már néked ajánlom testemet és lelkemet, tselekedjél úgy velem, mint tetszik tenéked.

Erre azt mondom: Amen, hiszem, hogy úgy lében:/: Egyhez 's mind ezt az Isten vezí jó kedvében. Már ki-nyújtott kézzel dolgot tételek örömmel, a' mit rám bízott Isten, abban járok hiven.

M A S.

GOTT/ ich thu dir danken / 1c.

Vagy:

Szivem szerint UR Isten hálát, 's a' t.

Hálát adok tenéked, óh kegyelmes Isten:/: Hogy ez éjjel engemet, meg-öriztél ingyen, ördög próbájától, és szép tsendes aluvást, adtál agyban nyugovást, 's meg-mentél gonosztól.

E' máj nap-is őrizz kegyelmedből engem:/: Hogy sem tűz, sem febes-víz ne ártsón én-nékem, tölem minden inség, bűn, halál, szorongatás, veszély és vissza-vonás, távol járjon szűklég.

Lelkem és testemet erősítsd Lelkoddal:/: Tisztetemben hűségemet mutatam örömmel, tehetőségem szerint, míg engem ditsőségben, mennyei fényességben, el bé-vízesz innen.

Itt pedig jóvoltodból utolsó órámig:/: Jó hitben irgalmadból tarts-meg halálomig, 's a' te áldásodban, tégy részese engemet, se-gítsem szegényidet nyomorúságokban.

Te vezérelj engemet, és birj Szent Lel-keiddel:/: Keresselek tégedet hogy tellyes örömmel, és szent Országodba, zivből kíván-kozhassam, 's azt elmémben forgassam, bé-mehessek abba.

Tartsd-meg én életemet míg tenéked tet-űik:/: Nem kérek töled kintset, tsak mi-jómra esik, meg-elégzem azzal, jól lehet szeg-ényi vagyok, és én zűkségim nagyok, nem-is bírok sokkal.

Add Uram szép tsendesesen végzzem élete-met:/: Azután ditsőségben láthassam szí-nedet, a' szent Angyalokkal, 's téged magaf-taljalak, és örökké áldjalak hangitsáló szó-val.

M A S.

Ich danck dir lieber HErr / daß du ic.

Magaftallak én tégedet Isten Egcknek Királyát:/: Hogy tölem megszűz üzted a' szetetésnek homályát. Nyavalyám szűk-ségem terhet, el-vetted erejét, a' szetét-ség Urától, meg-öriztél szándékától.

Szűből könyörgök néked Nemes terem-tő Istenem:/: Ez napot-is meg-engedd békesség-ben véghez vinnem. Akaratodat tanulnom útjaidat járnom, óltalmad bé-fedezzen, ked-vem kedved szentint légyen.

Igaz útdra taníts, hogy veled együtt jár-has-

hassak:/: És töled el-ne tazíts, hogy kísér-tetbe ne juszak. sz. Jóvoltodból tarts-meg engem, én édes Istenem, az ördög tsalárd-sága, térjen magának kinyára.

Az igaz hitnek tüztét bennem Kristusért élezzed:/: Gyarlóságomnak vétkét szemem-re soha ne vessed. sz. Fogadásodat tekintsd-meg szent Fiadért tarts-meg, ki érttem ele-get tett, törvény átkától meg-mentett.

Reményféggel ruházz-fel, ördög törébe ne essem:/: Szívem hozzád gerjezd-fel, magam hasznát ne keressem. sz. Atyafi szent szere-tet, adj tsendes életet, szerefs mint saját-o-dat, kövessm akaratomat.

Szent Igédet vallanom adjad tisztán ho-mály nélkül:/: És szolgádnak mondatnom, minden kép-mutatás nélkül. sz. Kéntstsel semmit nem gondolok, igazságtól várók, az szentek seregében, tarts-meg gyülekezeté-ben.

E' napot-is békével engedd Uram mulat-nom:/: Mezőnek gyümölsével gyarló teste-met táplálnom. sz. Hogy szent Nevedet ditsérjem, óltalmadat nyerjem, testemnek meg-maradást, Lelkemnek adj boldog szál-lást.

Uram egyedül vagy jó, élet, út, öröm igazság:/: Az én életem gyarló, gondola-tom-is hamisság. sz. Táplálj Kristusnak testével, itafs szent vérével, hogy örökké nevednek, énekeljek Felfégednek.

Hála légyen Atyának, Fiúnak és Szent Léleknek:/: Kitől mindenek vannak, ne en-ged-

gedjen az ördögnek. Engem magának vá-
lasztott, gyenge juhotskáját, Lelkem a' ből-
dagságba vigye a' Paraditsomba.

M A S.

Wie schön leuchtet der Morgenstern:

Tündöklő hajnali Tsillag, kegyelemmel
fénylő világ; Jefsének szép vezője:/:
Dávid Királynak magzatja, sőt Királyok-
nak Királya, Lelkemnek Völegénye. *W.*
Kedves, kegyes, kellemetes, ékes és gyö-
nyörűleges, gazdagsággal ditsőséges.

Oh gyöngyös drága Korona! igaz Isten's
Ember Fia, Szűznek áldott gyümöltse:/:
Szívemnek vagy Lilioma, édes Evangélioma,
kedvességeknek kintse: *W.* Edgyem,
jegyesem, szép Violam, mennyei Mannám,
mellyel élek, rólad nem felejtkezhetem.

Ótsd mélyen az én szívembe szerelmed tü-
zét lelkembe, óh drága Jáspis követem:/:
Fogj hozzád és vigasztalj-meg, hogy eleven
tagod légyek, benned légyen örömem: *W.*
Hozzád folyamodtt lelki Rófia, légy orvosa
fehhedt szívnek, nálad nélkül nem élhetek.

Mennyből nagy öröm fénylik rám, midőn
szemeiddel reám, kegyelmesen tekintesz:/:
Oh Uram Jézus Szent Lelked, szent Igéd,
tested és véred, velem közölvén éltetted: *W.*
Illyen, kegyesen, tarts öledben, táplálj en-
gem mind végiglen, mert fogadtad szent
Igédben.

Teremtő Atyám Istenem, ki engem örök
időkben szent Fiadban szerettél:/: Ő engem
magá-

magának jegyzett, Szent Lélekkel el-petsét-
lett, meg-tisztított vérével: *W.* Eja! Eja!
szívem vigad, Istent imád, hogy mennyek-
ben, idveiséget szerzett nekem.

Szóljon tehát az Orgona, gyönyörűleges
Musika, ének szók-is zengjenek:/: Hogy az
édes Jézusomnak, drága szép kedves Uram-
nak szerelmeiben örve djek: *W.* Zengjen,
pengjen, vigaságos, buzgóságos hálá-ado
szó, nagy az Ur, ezekre méltó.

Illy kedvvel vígadozok én, mert drága kí-
ntsem az Istent, ki kezdet's vég minden-
ben:/: Ő engem ditséretire, mennybe vízen
nagy örömré, kinn tapolok szívemben: *W.*
Amen! Amen! Jövel Uram, szép Koronám,
és ne késsél, téged várlak buzgó szívvel.

M A S.

OH Felféges Atya Isten, ki uralkodol
mennyégben, ditsértessél híveidben.

Hogy minket ez el-nűtt cjjel, n eg-tartot-
tál szent kezdeddel, Atyai kegyességedde..

Ördögnek tsaládságától, hirtelen-való
haláltól, büntől és minden gonosztól.

Mi testünkben meg-nyúgotál, kedves álom-
mal meg-áldál, és munkára erőt adál.

Ma-is kegyelmes Istenünk, adj szerentsés
napot nekünk, a' te szent Nevedért kérünk.

Hogy a' te szent Aldásodban, járjunk-el
hivatalunkban, ditsérvén tégedet abban.

Elhelsünk az igaz hitben, és isteni féle-
lemben, lehelsünk szent szerelmedben.

Hallgasd-meg könyörgésünket, Atya Isten
tarts-

tarts-meg minket, add-meg lelki szükségünket.

A' te áldott szent Fiadért, mi Urunk Jézus Krisztusért, légy kegyelmes ő kedvéért.

Hogy mi fáradságunk után, mehecsünk nyugalomba, mennyei szent boldogságba, Amen.

M A S.

Emlkezzél-meg te gyarló ember a' te Istenedről, hála-adatlan te soha ne légy az ő jóvóltáról.

Lám a' madarak mely igen reggel énekelni kezdenek, a' mire Isten őket teremte el-nem felejtkeznek.

Te pedig ember úgy teremtettél az ő szent képére, te benned vagy az ő szájából kieresztett lélek.

Meg-ékesített téged az Isten nyelved szó-lásával, és fel-épített téged az Isten lelki böltséssel.

Ne tedd tünnyá a' te elmédet, ditsérd Istenedet, az imádságtól meg-ne kiméjled soha te elmédet.

A' Filemile lám meg-nem fáradsz soha szólásától, mint Isten hagyta igazán el-jár mindenkor dolgában.

Még-éjfélnél is hozzá fel-serken a' szép énekléshez, keresztyén ember tennen magadat te-is szabjad ehhez.

Te le-fektedben és fel-költödben el-ne felejtkezzél az Ur Istenedről, mint teremtettél arról gondolkodjál.

Szün-

Szüntelen vigyázz, a' te házádban adj hálát Istennek, mind este reggel hogy jó példa légy a' te gyermekidnek.

Tekintsd-meg ember a' te házadat légyen igazságban, meg-hallgat Isten téged mindenkor te imádságodban.

Te gyermekidet és házad-népét az Isten nevére, tanítsd és ítsd őket mindenkor Isten félelmére.

Az Isten adjon nekünk Szent Lelket az ő szent Fiáért, hogy ditsérhecsük, magasztal-hassuk az ő áldott nevét.

M A S.

Nótája: Den Vater dort oben / 1c.

Avagy: Hirdetek titeknek:

Hogy naponként Uram! álomból fer-kentél, kegyelmességedből fok jókkal élesztél, néked adok hálát, magasztalván ál-dom irgalmad nagy jóvóltát.

Adj kérlek ma nekem, tiszta's igaz szívet, buzgósággal forró áhítatos Lelket, hogy téged féljelek, kegyes jóvóltodért igen szereselek.

Légyek jó szerentsés, én hivatalomban, kihez mostan kezdek szent áldomásodban, read figyelmezzek, minden dolgaiban, csak te töled függjek.

Az én akaratom te akaratoddal, egyezzen szerentséges parantsolatoddal, 's ne örvendjen másan; de egyedül azon, hogy néked szolgálok.

Ne nézzed Ur Isten én sok vétkeimet, kikkel bántottalak gyakorta tégedet, inkább fent Fiadért bocsásd-meg azokat vére hullásáért.

Tartsd-meg jó kedvedet végig óltalmomra, a' mit tőled vettem legyen lelki jómra, Te tisztességedre 's az áldozkodóknek, elő me-
netekre.

Rút telhetetlenség távozzék én tolem, a' gonosz fősvényiség ne gyötörjön engem, légyek könyörülő, tehetlégem szerint minden-
nel jóltévő.

Ha néked úgy tetszik, adj jó egészséget, mind testi és lelki kívánt tsendességet, míg e' testben élek, kivüled senkiben soha ne reményljek.

Szentséges kezédbe ajánlom, óh Atyám Lelkemet, Testemet, valamim nékem van, én házastársomat, kedves magzatimmal jó-
akaróimat.

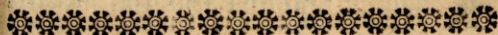
Távoztass-el tőlem minden veszedelmet, kisebbfegtől őrizd szívemet, nevemet, ház-
nyaid alá végy engemet, ez napon 's velem minden jót tegy.

Maradjon én rajtam isteni áldásod, min-
denkor hogy legyen szívem te állásod, őriz-
zen felelmed minden útamban birjon sege-
delmed.

Vigasztalj engemet somorú igyemben,
erőm felett ne hagyj esnem kísértetben, ir-
galmas vezérem légy, hogy ellenfélegem, ne
ejtsen törében.

Ditséret ditsóság és fel-magasztalás, lé-
gyen

gyen néked tellyes Szent Háromság áldás,
ittén e' világban 's örök boldogságban, a'
ditső mennyországban.

ÉTEL 'S UR VATSORAJA

után-való Ének.

Nun laßt uns Gott dem Herren / ic. • •

ADjunk hálát az Urnak, mint kegyelmes
Atyánknak, el-vött ajándékiért, nagy
jótéteményiért.

Testünket és Lelkünket ő adta életünket,
azokat óltalmazni, nem tűnik el-tartani.

Eledelt ád testünknek, 's meg-maradást
lelkünknek, ha halálos felek-is, büntől rajta
esnek-is.

Orvos adatott nekünk, ki maga mi éle-
tünk, Kristus meg-hóltt érettünk, minden jót
szerzett nekünk.

Igéje és szentségi, idvességes esközi,
mellyekkel minket tanít, a' Szent Lélek
bátorít.

Kristusért bocsátatik bűnünk 's élet ada-
tik mennyben, óh Isten! nekünk, mellyből
dog lézen igyünk.

Kérjük mi jóvóltodat, tovább-is óltalma-
dat, nyújtsd nagy és kitsinyeknek, kik hü-
fégesnek híznak.

Tarts-meg az igazságban, vígy örök bold-
ogságban, hogy ditsérjük Jéhusban fent
nevedet Kristusban.

ESTVÉLI ÉNEKEK.

Kristus ki vagy Nap és Világ, mennyor-
zágra út, igazság, hozzád kiált mind
ez világ, mert csak te vagy érte vált-
ság, mert csak te vagy érte váltáság.

Adámnak bünös fia, mi-is jöttünk imád-
kozni, Felfégednek hü szolgái, méltóztassál
meg-hallgatni :/:

Sírván elötte könyörgünk, botsáffad-
meg mi fok bününk, melyekkel csak ma-is
tőlünk, meg-bántattál, óh Istenünk :/:

Parantsold-meg Angyalidnak, hogy kör-
nyülöttünk járjanak, mindenkor frását áll-
janak, éjjel nappal vigyázzanak :/:

Az ellenfének foklagát, jól tudod Uram
fándékát, lelki testi álnoklagát, ellenkező
nagy táborát :/:

Reád hagytuk mi magunkat, jól tudod
gyarlóságinkat, viseld ekképen gondunkat,
hogy vehetsük orfágodat :/:

Segítségedtől mindennek, testnek és fene
ördögnek, minden mi ellenféginknek, veled
állhassunk ellene, :/:

Emlekezzél-meg mi rólunk, fáradság
után nyugalmunk, áldd-meg és édesítsd
álunk, lelkünkben hogy vígadhasunk. :/:

Oltalmazz tüztől, fegyvertől, lopó, tol-
vaj, ellenfégtől, haláltól fertelmességtől,
gonosz álomtól vétkektől. :/:

Reggel ismét hogy fel-kelünk, háládást
előt-

előtött tézünk, mindenkor téged ditsérünk,
velünk vagy hol ellenfégünk? :/:

Kiért ditsérünk mindenben, hogy szent
Atyádnak kedvében, juttattál esméretiben,
áldassál azért mennyekben, áldassál azért
mennyekben.

M A S.

Werde munter mein Gemüthe / 1c.

EBredj-fel, óh te én Élvem! kegyes el-
mélkedésre :/ Serkenj-fel te-is én nyel-
vem, Isten ditséretire. ♫. Mert e' mai nap
engem, gonosztól meg-örizett, minden ve-
fedelmet tölem, kegyelmesen el-térített.

Hálá légyen Atyám néked, isteni jóvól-
todért :/ E' napon reám terjesztett mennyei
áldásodért. ♫. Hogy hirtelen haláltól, jó
kedvedből meg-mentél, ördögnek ő nyilai-
tól, hatalmasan védelmeztél.

Nints embernek olly bölts nyelve, mely
ki-magyarázhasa :/ Felfégednek ditsősége,
melly nagy, azt ki mondhasa. ♫. El-fogy-
hatatlan Uram! a' te kegyelmességed, meg-
vallom, óh szent Jehovám! fok a' te tété-
ményed.

A' tündökletes Napfénye, látjuk már el-
enyészett :/ És az éjnek fetésége mi hoz-
zánk el-érkezett. ♫. Légy velem én Istenem!
te védelmezésseddel, vigasztalj, bátoríts en-
gem, vigasztaló Szent Lelkeddel.

Botsásd-meg Jéhova kérlek, fertelmes bü-
neimet :/ Haragra ne gerjesztelek én azok-
kal tégedet. ♫. Az ördög tsalárdsága, hogy

ne ártson énnékem, örökké-való kínokra,
ne júlson én fegény lelkem.

Hogyha fíntén Felfégedtől mint juh el-
tévelyedtem :/: Es a' te fínt Törvényedről
jaj ritkán elmekedtem. *W.* De te hozzád ki-
áltok, ne nézd én fok bűneimet, törőitessé-
nek-el azok, ne terheljek bús fívetem.

Oh te örök világosság! ditsőséges fényes-
ség :/: Ki vagy mindenben igazság, és hatal-
mas fínt Feliég. *W.* Ez éjtzakai időn kérélek
maradj en velem, hogy te benned örvendez-
zen, mindenkor az en lelkem.

Örizz az álnok ördögnek meg-vetett háló-
jától :/: Es egyeb ellenféggimnek rám törő
fándékjoktól : *W.* Ne hagyj engem bűnöm-
ben nyomorúltul el-vefínem, pokolnak ő
gyötrelmibe vétkem miatt bé-esnem.

Jóllehet testi fíemeim álomtól nehezede-
nek :/: De téged lelki fíemeim fíüntelenül
fíemlélnék : *W.* Lelkém minden bánatban te
hozzád ragaftkodik, éjjel nappal buzgósa-
ban tsak te rólad gondolok.

Ez éjtzaka engedj nekem, fíép tsendes
nyúgodalmat :/: Takargassad én fístenem te
fíegény juhotskádát : *W.* Mert tenéked aján-
lom lelkemet és testemet, gondvifélsédre
bizom kezedből vett értekemet.

Engem kérélek ördög ellen védelmezz ke-
gyelmesen :/: Hogy hirtelen el-ne nyeljen,
's kárhozatra ne ejtsen. *W.* Távoztais-el én
tölem véletlen vezfíedelmet, add jó egéftéség-
ben érnem, és fízerentsésen a' reggelt.

Hallgassd-meg én könyörgésem, minden-
ható

ható Teremtőm :/: Te légy ez éjjel mellet-
tem, őh kegyes Idvezítőm. *W.* Vigasztaló
Szent Lélek légy te-is én örizőm, hogy az
kegyetlen ördögök, távozzanak-el én tö-
lem.

Ugyan azon másképen.

S Erkenj - fel elmém 's mondj nótát,
ti-is érzékenféggim :/: Aldjátok físten jó-
vóltát, minden én tehetségim : *W.* Hogy ez
nap engem kártól, fokfíele nagy nyavalyától,
óltalmazott és meg-tartott, hogy a' Sátán
nem árthatott.

Magasztaltsátsál az Égre, irgalmasságnak
Attya :/: Hogy dolgom méne jól végre, Fel-
fégednek malafttja. *W.* Örzött engem min-
den kártól, és fokfíele gonofságtól, ellenfé-
gimet el-verte, minden fíértéftől meg-mente.

Semmi nyelv ki nem mondhatja, te tsu-
da jó-tétedet :/: Senki meg-fem fíámlálhat-
ja, te tselekedetidet : *W.* Nagy és fok a' te
jóvóltod véghetetlen áldomásod, úgy vezér-
lettél engemet, hogy nem érzem efíetemet.

Ez a' nap immár el-múla, a' fetét éj kö-
zelget :/: A' Nap homályba fordúla, melly
minket örvendeztet : *W.* Légy velem őh én
Atyám, te világod fényljek reám, melegitse
a' fetétben, bádjadt fívetem tektében.

Uram irgalmasságodból bortsásd-meg bű-
neimet :/: Mellyekkel gyarlóságomból meg-
terheltem fívetemet : *W.* Ezért akar a' Sátán,
pokolra vinni hátán, a' kitől tsak te tart-
hatfí-meg, vétkeimért ne büntefs-meg.

Ha töled el-távoztam-is , ugyan megint meg-térek :/: A' te Fiaid érettem-is áldozott, hozzá férék : &. Nem tagadom bűnéimet; de tekintem kegyelmedet , melly nagyobb én vétkeimnél, gonosz tselekedetimmél.

Oh igazaknak világa! óh örök nagy fényesség :/: Neked légyek én ajánlva, ez éjjel melly fetétség : &. Maradj velem én Istenem, mert majd kell fetétben lennem, azért zomorú lelkemet, vigasztald bús szívemet.

Örizz ördögnek törétől, ez éjjeli időben :/: Kettentő mesteriségétől, mostan és jövődöben: &. Ne hagyj igaz világosságot, hogy el-vesztjelek nagy jószág , ha te vagy az én szívemben, nem rettegek én lelkemben.

Ha űemeim el-húynak-is , fáradván el-alužnak:/: De a' szívem ugyan még-is 's lelkem reád vigyázaak : &. Veled édesen álmodjam, mennyorúgodat gondoljam, tsák te hozzád ragažkodjam álomban-is veled lakjam.

Adjad nyúgodjam ez éjjel, tsendesen általmaddal :/: Minden gonosz távozzék-el, fedezz-bé áldásoddal. &. Testem , lelkem és értékem, házastársom, és gyermekem, jó-akaró 's ellenfégem , légyen kezédben tséledem.

Ne ejts engem rettegésbe, ments-meg véletlen kártól:/: Ne ébredj-fel betegségre, tarts-meg háborúságtól. &. Tűz és vízi nyavalyától, dög és hirtelen haláltól, ne hagyj meg-halnom rut bűnben, vesznem testben 's lélekben.

Oh

Oh nagy Ur Isten hallgasd-meg kérését te Szolgádnak , (szolgálódnak,) :/: Oh Jéhus Krisztus őrizz-meg , kit én 's mások imádnak. &. Oh vigasztaló Szent Lélek! kinek kegyelmében élek, halld-meg én könyörgésemet , Ámen, add-meg kérésemet.

M A S.

Die Nacht ist kommen / darinn wir ic.

Vagy:

Felséges Isten mennynek földnek Ura:

NYugodni mégyünk tenéked könyörgünk, és le-feküvén néked esedezünk, adj nyugodalmas , békeséges álmot, reggel-is fel-kelnünk.

Az ördögöket távoztasd-el tőlünk, Szent Angyalidat add óltalmul nekünk, jó gondolkodást és kedves nyúgovást, adj mi álmunkban.

Adjad, hogy benned békével alhassunk, Angyalid által meg-óltalmaztassunk, és vagy alužunk , avagy ébren vagyunk, téged dicsérhessünk.

Hála tenéked örök Atya Isten, kimi hozzánk vagy engedelmességgel, hallgas-meg minket ez könyörgésünkben, áldj-meg hitünkben.

M A S.

Ich bleib bey uns Herr Jesu Christi:

MAradj velünk mi Krisztusunk , mert már estvefelé vagyunk, Szent Igéd világoskodjék, mi szívünkbe plántáltassék.

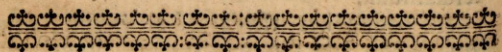
Ez

Ez mi utolsó időnkben, adj bátorságot szívünkben, hogy ſzent Igéd és ſzentség, tiſztán maradjon e' földön.

Nálunk és maradéinknál, hogy ök-is járjanak annál; Kérünk Uram ez úgy legyen, örökkön örökké, Amen.

I M A D S Á G.

Maradj mi velünk, mi Kríſtusunk, mert már bé-efteledeünk; Te ſzent Igéd fényessége, köztünk, el-ne óltassék: Utolsó veſzett időben tarts egyességben, hogy mi a' hitet 's ſzent Igédet, végig megtartsuk ſzentségidet, Amen.

ADVENTI ÉNEKEK.

Run komm der Heiden Heilandt /

Most jó népnek Megváltója, a' Szüzességnek ſzép Fia, ki lön e' világ tsudája, ſzületése bizonyítja.

Mert nem férjſűi magból, de Szent Lélek illéséből; Iſten Igéje testesüle, Szüz méhével egyesüle.

A' Szüz méhe nevededik, Szüzesség meg nem ſértődik, tiſztaság-is gyarapodik, hajlékül Iſten ott lakik.

Ki-jöve ágyas házából, mint Királyi palotából, Iſten 's ember egy ſzemélybe, óltözvén a' mi testünkbe.

Szent

Szent Attyától földre jöve, pokolnak kínját meg-töré, vízfönt iſmét mennybe méne, Attyának jobbjára üle.

Ki vagy egyenlő Atyáddal, védelmezzed hatalmaddal, orvosoljad jóvóltoddal, betegſégünk irgalmaddal

A' te zárlód már tündöklik, ſzép új világgal-is ſenlik, ſetétségtől ſem ſértődik, hitünk ezzel erősödik.

Ditsőség légyen Atyának, ditsőség ő ſzent Fiának, ditsőség a' Szent Léleknek, örökké-való Iſtennek, Amen.

M Á S.

Nótája: *A' kereſtyénſégben, 's a' t.*

Vigan énekeljünk, Atya Iſtent ditsérjük, ki érttünk ő ſzent Fiát e' Világra el-botsátotta, hogy az ő halálával minket megváltana.

Az Iſtennek Fia, négyképen jö mi hozzánk, leg-először a' testben, másodszor pedig a' lélekben, halálunkhoz harmadszor, ítéltre utólſzor.

Mert testben ő el-jött, és Szüztől ſzületetett, Szent Irás azt jelenti, hogy pénitentiát hirdetni, kórokat gyógyítani, vakoknak látást adni.

E' Kríſtus azt mondja: tinéktek példát adtam, a' mint én tselekedtem, a' törvényt bé-telYESÍtettem, ti-is úgy az Iſtennek akaratját tegyétek.

Az Atya Iſtennek akaratját hirdeti, hogy bűnből ki-térőket, önnön maga idevezítene, ő kint

ő kint halált szenved, az ördögöt meggyőzte.

Mindenkor lélekben, jó embernek fivére, az ő szent Igéjében, mert úgy el-jár ő kegyelme, kegyelemnek ajtaját, zörgetőnek meg-nyitja.

Azt mondja: hol ketten vagy hárman össze gyűlnek, az én szent nevemben, ő közöttök vagyok én mindennap, vélek vagyok, mind világ végezetig.

El-jő Ur harmadzor, embernek halálához azért hagyja vigyázni, józan életben lenni, mert az ember nem tudja, mely nap rá jó a' halál.

Magunkat meg-ójjuk, hogy meg-ne nehezítsük, dobzódással szívünket rézégfeggel, és ez életre-való gondviseléssel, ez az Urunk intése.

Negyedzer Ur el-jő, e' világot itélni, rettenetes lesz e' nap, halottak mert fel-támadnak, itt nem egy el-rejteznék, ha Ur előtt el-mehetne.

Urral itéletre minden Angyalok jönnek, rettenetes fuvára akkor az egek meg-indulnak, és nagy fok jegyek lesznek az utolsó időkben.

Az nap lesz rövid, hirtelenfeggel esik, rettenetes nap támad, haragnak és bosszúállásnak, melyen az Ur ítéli pokolra bűnösöket.

Azért jer készüljünk, gonofságot el-hagyjunk, a' szent Keresztységben, és igaz péniten-

nitentziában, buzgó imádságokban, így várjuk mi Urunkat.

M A S.

Nótája: *Követi vala népek soksága.*

AZ Ur Istennek, tsuda hatalma, im mit tseleked, Ábrázatjára, mert embert teremte.

Igen ékesen, halál's bűn nélkül, és nagy okossággal, hogy Teremtőjét ismérhesse azzal.

És hogy lakozzék, ott uralkodjék a' Paraditsomban, csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, e' fok drága jót, ottan meg-irigylé, hogy Isten embert illy nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal ötet megtsalhatná, gyönyörűfégtől, épen meg-foszthatná.

Az álnok kígyó, az embert ejté, im e' nagy vesztélyben, az egy almának, hogy kóstolt ízében.

Azért az ember gyönyörűségét's örömét el-veszté, magát nehezen helyére téríté.

Miglen bé nem töltt, a' mit jövendölt régen a' Próféta, hogy Megváltónknak Szüz lesz az Annja.

A' Szent Lélektől's nem férjfutól, lön testetülése, a' tisztaságos szent Szűznek méhébe.

Szűztől mag-nélkül, ki-nyílt szép Rósa, úgy

úgy mint a' Mesiás, melly mi Istenünk, a' bizonyos mondás.

Ő szabadítja, rabságból hozza, melly veszendő vala, ördögnek rajta, nem lesi már hatalma.

Kristus kegyelme azt tselekedte, hogy testbe öltöznék, ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.

Halála által poklot el-rontá, és meg-*szabadítá*, a' kik valának ördög fogságában.

Az Angyaloknak lön nagy örömök, hogy ez hír fel-hata, hogy Kristus vére, Embereket váltá.

Ditsérjük azért Ur Jésus Kristust, ki velünk tölt fok jót, jobbakat kiknél, ember nem-is hallott.

Amen ditséret, tisztesség legyen, mennyei Atyának, kedves Fiának, 's *szent Vigasztalónak*, Amen.

~~~~~

KARATSONI ÉNEKEK.

IN *dulci júbilo*, zengjen vig ének *Éő*, Mi Megváltónk nyugzik, *in praesepio*, és fénylik mint a' fényes Nap, *Matris in gremio*.
Alpha est & O, Alpha est & O.

O Jesu parvule! óh kisdéd Gyermetske! Szívünket vigasztaljad, *o puer optime*. Minden te javaiddal, *o Princeps gloria*. *Trabe nos post te, Trabe nos post te.*

O Patris

O Patris bonitas! óh Fiúnak engedelme! Mi mind el-vestünk volna, *per nostra crimina*, de ő nekünk meg-nyerte, *Calorum gaudia*. *Eja qualia! Eja qualia!*

Ubi sunt gaudia! A' mennyei hajlékba. Nagy örömmel éneklük *nova cantica*; mind a' mennyei karok, *in Regis curia*. *Eja gloria! Eja gloria!*

M Á S.

A' Mennyből halljatok nagy örömet, ifjak és mind vének, mellyet most hirdetek, ditsőséggel kérlek ne féljetek.

Istennek *szent Fia* magas mennyből Jese gyökeréből, magára testet von, és Szüztől született ma minékünk.

Ötet-édes Annya a' Mária, pólába pólála, tévé a' jázolja, a' rút iftálóba a' nagy Királyt.

Kit ökör és lamár szagolással esmérnek Uroknak, és a' hideg ellen ök örizik lépen fuvallással.

Es ennek ékesen énekelnek mennyei Seregek, ditsőség mennyégben, békefégy e' földön mindeneknek.

Örvendezz és örülj nagy kedvesen, mostan óh én lelkem! zendült szép napok ragyogó tsillagok most fényljenek.

A' bűnös emberért világosság támad élet 's váltáság azért ditséretet tegyünk, tisztességet neki, Amen.

B

MÁS.

M A S.

Nótája: Den Vater dort oben/ u.

Hirdetek tinéktek lelki nagy örömet,
egy tiszta Szüz születé mi Idvezitönket,
mennyeeknek Királyát, szüntelen ditsérjük,
Angyaloknak Urát.

Erről a' Próféták régen profétáltak, Mesi-
ás Kristusról nagy híresen írtak, jövel idvez
légy már, mert a' keresztyénység téged nagy
szomján vár.

Nap, Hőld és Tsillagok, repdesvén vigad-
nak, szent Születésének, örömet mutatnak,
mindenféle állat, nagy örömmel várja ő
Megváltó Urát.

Gyönyörű szép gyermek melly fekszik
jászolban, és bé-takartatott kemény pólats-
kában, kit a' szent Seregek magas mennyor-
szágban szüntelen ditsérnek.

Szent Születésének örvendetes napját,
szenteljük és várjuk lelkünk boldogságát,
öröögnek hatalmát meg-rontá, minékünk
adá boldogságát.

Oh áldott szép Gyermek, Istennek szent
Fia, ki mi bűneinkért születé világra! lé-
gyen néked hálá, e' szomorú völgyből vígy-
bé országodba.

Amen Alléluja vígan énekeljünk, született
Királynak hitből könyörögjünk, e' földön
még élünk, örök boldogságát meg-adja mi-
nénkünk, Ámen.

MAS.

M A S.

Nobis est natus hodie, de pura Virgine,
Rex est victoria.

Ma Gyermek nekünk születék, tiszta Szüz-
től nekünk Királyunk adaték.

*Cui Sol, Luna, & Terra, omnia Syde-
ra vernant per tempora.*

Kinek Menny, Föld és a' Tenger, Eol-
gálnak nagy híven, az ő idejekben.

*Idèd nos Terrigena, laudemus hodie Regem
potentia.*

Azért mi-is mind fejenként, ditsérjük fel-
szóval, győzedelmes Királyt.

*Ob hoc nunc pangamus ei, omnes & singuli
cum voce choral.*

Mostan néki zengedezvén, mindnyájan
egy szóval, néki énekelvén.

*Laudamus nostrum Dominum, Maria Fi-
lium, Regem Angelorum.*

Ditsérjük a' mi Urunkat, Máriának Fiát,
Angyalok Királyát.

*Ut dentur nobis præmia, magnaque gaudia,
in Cæli curia.*

Adjon nekünk boldogságot, örökös vígsá-
got, Mennyei Országot.

*Laus, Honor, Virtus, Gloria, atque Victo-
ria, per cuncta secula.*

Ditséret légyen ő néki, nekünk pedig lel-
ki békeség örökké, Ámen.

B 2

MAS.

M A S.

Szent István Mártíromságáról.

Szent Istvánnak halálát jelentem, Mártíromságáról emlekezem, és kövezését mostan beüzélem, erős hitit Krisztusban hirdetem.

Zendülés Sidóságban támadá, a' hit dolgában fok meg-bódúla, Isten Igéje nevededik vala, fámatalan nép Krisztushoz tért vala.

A' szent István Istennek szolgája Krisztus hitit prédikálja vala, nagy fokaság hozzá hajlott vala, mert Szent Lélek belőle szól vala.

Nagy tsudákat-is ő tézen vala, kiért fok nép őt hallgatja vala, kinn a' Sidók bozlonkodnak vala, meg-ölnie igyekeznek vala.

Támadának oly gonosz férfiak, a' gyülekezetből kik valának, nagy fokban egybe szállozának, szent Istvánra ők tanátskozának.

Hogy ő véle meg-vetekednének, ha dolgában konkolyt lelhetnének, melly ellene volna szerzéseknak, hát azonnal Istvánra gyülnének.

Gyülekezetbe fogva bé-hoznák, Papok előtt ötet el-vádolnák, és előttök ötet kárhoztatnák, végre szörnyű halálra-is adnák.

Reá azért fokban indulának szent Istvánnal ők disputálának, de ellene hogy nem állhatának, azért reá mind agyarkodának.

A' Szent Lélek belőle szól vala, ki ellen Sidók nem állhatnak vala, hamis tanúkat támasztanak vala, kik szent Istvánra hamist szólnak vala.

Támasz

Támaszták rá ezzel a' községet, Városbéli fok gyülevéző népet, Főpapokat és vén Embereket, meg-ragadák mindjárt azért ötet.

Jerusalem gyülekezetében, elő vonák Papok eleiben, hamis tanúkat állattak előre, kik ezt kezdék mondani felőle,

A' nagy Istent e' meg-káromlotta, Móses Törvényt meg-hamisolta, e' szent helyet rútul szidalmazta, tőle hallották, hogy ezt mondotta:

Názaretbéli Jéhus a' szent helyet elrontja, ő a' gyülekezetet, Mósesből adott szerzéseket, ilyen nagy káromlást e' beüzélt.

Vén tanátsok és fok szerzetesek, tekintvén szent Istvánt az emberek, a' Fő-Pap ül vala ő közöttök, erre kérdé szent Istvánt ellőttök.

Sok tanúknak ha az ő mondások, úgy volna-é bizonynyal vallások, mert lez oly embereknek halálok, kiktől hallatnak ily káromlások.

Teljes vala István Szent Lélekkel, felele nékiek bátor fível, vallyon 's kit nem üldöztek ölással, Isten hivei közt öldöklésfel.

Régi Profétákat Atyáitok meg-ölték, le-taglattak mind azok, ti-is azok maradéki vagytok, kik Istennek ellene állotok.

Atyáitok az Istent kergették, jámbor hív Profétáit meg-ölték, kik Krisztusnak jövését hirdették, mind azokat ők meg-eméltették.

B 3

Názá-

Názáretbéli Jézus hóhéri, ti-is vagytok mostan poroszói, Ur Krisztusnak vagytok árúloi, drága Szent Vérének ki-ontói.

Szivekben Papok háborganak vala, hogy Szent István ezt becélli vala, fogokat rá tsikorgatják vala, a' Fő-Papok agyarkodnak vala.

Tellyes lévén István Szent Lélekkel, feltekintte az égre örömmel, Jézust látá az élő Istennel, fel-kiálta nagy buzgó lélekkel.

Ugy mond látom meg-nyílnak az Eget, állván jobbjá felől az Ur Krisztust, az Atya Istennél a' szép Jézust, ezt hallván mind bédugák fülöket.

Leg-ottan immár fel-kiáltának, síkoltással reá rohanának, véle gyorsan ök ki-indulának, szántalan köveket ragadának.

Egyzser 's mind Istvánt kövezni kezdék, agyba főbe kövekkel le-verék, Jerusalem kitől el-sebhedék, ottan Szegegy térdére le-esék.

Rikoltással öt kövezik vala, semmi épség testében nem vala, feje, teste mind el-romlott vala, még-is Szegegy így könyörög vala.

Az én lelkemet óh Uram Jézus! vedd hozzád; mind ezeknek bűnöket meg-botsáds, és ne tulajdonítsad, erre kegyelmességed mutasd.

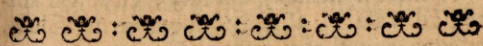
Többet Szegegy nem szólhatott vala, verés miatt el-sebhedett vala, e' szók után földre borult vala, Ur Istenben így el-alutt vala.

Tesztét néki szépen el-temeték, sok isten-

félő

félő népek kesergék, Lelke nagy ditsóságba vitették, örök boldogságba helyezteték.

Mellybe mi-is hogy el-bémehefsünk, a' felséges Istennek könyörgünk, kétség nélkül ha benne hiendünk, örök ditsóság-ben véle lézünk.

BÓJTI ÉNEKEK.

Régi időben meg-irta, Jérémiás Szent Próféta, hogy Krisztus kint, halált szenved, e' mind Sidók tanátsa lött.

Mert ő köztök úgy szólának, mindnyájunk-é legyen a' tanáts, hogy árthassunk az igaznak, és szerezünk néki gonoszt.

Nem vész-el Törvény e' miá; böltsnek sem mülík tanátsa, noha e' becézd igen mély, lám Prófétáktól nem vész-el.

Kiáltással eleiben, menjünk üsűk-meg nyelvünkkel, igazsággal ellenünk áll, ne gondoljunk semmit azzal.

Elő kenyérnek ő magát, és Isten Fiának hűja, szemünkre hánya bűnünket, büntetéssel-is fenyeget.

Semmi kedvünk nem keresi, rá-is néznünk immár nehéz, ez ember kemény személyű, ne szenvedjük öt közöttünk.

Függeszűk-fel keresztfára, lássuk-meg, ha Isten Fia, öljük-meg szörnyű halállal, ne legyen nehéz ez után.

Atya Isten tekints reám, lásd mint támad ellenfég rám, mint a' Barány felidféggel, fzenvedem dühösségeket.

Meg-nem betsüllék ortzámat, úgy verték mint akarták vólt, minden testemet, fejemet, meg-gyalázának engemet.

A' mint a' kemény közlikla, én fejem között áll vala, a' nagy kínban nem indúla, minden gonosz rám rohana.

Uram te vagy igaz Biró, igazságomat jól látod, és az ó gonofságokat, reád hagyom, benned bízom.

Azért mi-is ezenképen, bizakodjunk az Istenben, hagyjuk rá rövidségünket, hozzá járulván fzivünkkel.

Hogy az Istenhez mehelsünk, mennyégben véle lehelsünk, együtt véle hogy élhelsünk, Krisztus légy segítség nekünk.

A' te keférvés kínodért, botsásd-meg minden bününket, minket rút tűz ne égésfen, Krisztus ments-meg minket, Amen.

L I T Á N I A.

OH Mennyei Atyánk! Tekints kegyesen reánk! Jésus Idvezítőnk. Légy kegyelmes nekünk, kegyelmes Istenünk, Könyörülj mi rajtunk.

Gyermekek.

Szenteltetsék a' te fzent Neved, Mennyei Felféged.

Az egész Kar.

A' te fzent Fiadnak érdeméért, hallgass-meg Ur Isten.

En-

Engedd, hogy a' te esméretedben mind végig meg-maradhasunk: Találmányt el-hagyjunk.

Az egész Kar.

A' te fzent Fiadnak érdeméért, hallgass-meg Ur Isten.

Jöjjön hozzánk a' te fzent Országodnak ditsösége, Mellynek nintsen vége.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Engedd, hogy a' te Szent Lelked, minket te fzent Országodnak, tagjaivá tégyen:

A' te fzent Fiadnak érdem: 's a' t.
Légyen a' te fzenséges akarod e' földön, Miképen a' mennyben.

A' te fzent Fiadnak érdem: 's a' t.
Mint az Angyalok mennyben, Ugy mi-is e' földön.

A' te fzent Fiadnak érdem: 's a' t.
Engedd, hogy a' te fzent akarod fzerint élhelsünk, kedvedben lehelsünk.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Adj jó Fejedelmet és egyességet, Lelki békeséget.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Adj hivatalunkban te ditsöségedre-való hasznos elő menetelt, Ditsérhelsünk tégedet.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Add-meg a' mindennapi kenyerünket, Add-meg életünket.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Botsásd-meg a' mi vétkeinket, nekünk, Kegyelmes Istenünk.

A' te fzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.
B 5 Miké-

Miképen mi-is meg-botsátjuk vétkeket, Ellenünk vétetteknek.

A' te ſzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.

Engedd, hogy irgalmasságban téged kö-vethessünk. Egymásnak engedhessünk.

A' te ſzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.

Ne vigy minket kísértetbe, ördögnek cöribe.

A' te ſzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.

Ne hagyj esnünk femminémü vezedelem-be, Gyarló életünkben.

A' te ſzent Fiadnak érdeméért: 's a' t.

Oltalmaz minket gonosztól, Ártalmas Zándéktól.

Az egész Kar.

Mert tiéd az Ország, hatalom és a' ditső-fég, mind örökkön örökké.

Hirtelen-való haláltól, ördögtől, és minden világi nyomorúságtól, kegyelmesen szabadíts meg minket, Adj örök életet.

Mert tiéd az Ország, hatalom, 's a' t.

Ur Isten hallgasd-meg a' mi könyörgésünket, Töltsd-bé kérésünket.

Mert tiéd az Ország, hatalom, és a' ditsőség, mind örökkön örökké, Ámen.

M A S.

Planctus Mariae.

JAj! édes Méhemnek, drága édes Gytimöltse, én ſegény árva fejemnek, tsak egy reményfége.

Jaj! jaj! ki nem látna, látván illy esetedet,

tedet, könyves ſzemmel ki nem ſírna, látván ſzent teſtedet.

Jaj! mind el-hagyának, ſzolgáid el-futának, mint mezőben egy virágfál ſzintén úgy hagyának.

Oh drága ſzülöttem! ártatlan édes Jéfus, mi bünt tettél, hogy fán függesz, ſzelid kegyes Kriſtus.

Most édes italod méreg etzettel tellyes, minden tagod fok kínokkal látom igen terhes.

Koronád most tövis, ſzent kezeidben Clavis, ſzent nyakadon ütés, tsapás vagyondem Kláris.

A' bünös Ádámnak és Évának vétkéért, hirtzoltattál, tsapdostattál, végre áldoztattál.

Kálvária hegyre mezítelen vitettél, a' kegyetlen hóhéroktól ott fel-feſzítettél.

Te ſzent ódaladból, böven tsepeg piros vér, e' világon ſzerte ſzéllyel, futott ſomorú hír.

Siratnak barlangban lévő mérges farkányok, ſiránkoznak minden helyben, lévő vad állatok.

Gyáſzban öltözének mindenféle állatok, ſírat a' Nap, óhajt a' Föld, ſírnak a' Tsillagok.

Síratlak ſzüntelen, én-is keſerves ſzemmel, reád nézvén téged ſzánlak könyves ſemeimmal.

Szánjatok-meg engem erdők ſzép violái, keſerüljön a' hegyeknek zúgó tsatornái.

Vége legyen immár keserves panaszimnak, mert látom, nints ki szánója az én siralmimnak, Amen.

M Á S.

JÉSZUS a' Kereztán függvén, és Teste sebhettett lévén, keserves nagy kínai közben, e' hét szót, melyet Jézus szóla, jól meg-gondoljad szívemben.

Első mondása Jézusnak, melyet monda szent Attyának, édes szóval és víg szível: Botsásd-meg nékik én Atyám, mert nem tudják mit mivelnek.

Másodszor gondold-meg irgalmasságát, melyet latorhoz mutatott, kegyes szóval kinek monda: Bizony te velem léleke ma, az én Atyám országában.

Harmadszor gondviselését, 's ne vedd tsúfságra befűdét: Ázzony ihon a' te Fiad, János, vedd hozzád Anyádat, 's viseld szorgalmatos gondját.

Most halljad negyedik szavát Kristus nagyon kiáltását, Szomjúhozom: boldogságát emberinek kívánván, 's szégek helyét fel-találván.

Ötödszor irgalmasságát, melyért szólítja szent Attyát: Én Istenem miért hagytál-el engemet, mert a' mit szenvedek, mértéke felett terhel.

Hatodik igen ható szava, melyet sok bűnös-is halla, az ő szentséges szájából: Bé-teltyesedtek mindenenek, ez órában jó ked-vemből.

Heted.

Hetedszer, ajánlom Atyám te szent kezébe magam, Szent Lelkedet bocsásd hozzám, az én utolsó órámon, mikor testemtől bútsúdom.

Kristus kijnát ki betsüli, 's e' hét mondásit emliti, kegyes gondja arra léfén, azonképen itt e' földön, és az örök dicsőségben.

M Á S.

Ugyan azonról.

MIDÖN JÉSZUS a' kereztán, testben meg-liggattatván, keserű nagy fájdalomakat szenvedne, im illy hét szókat monda: jegyezd-meg azokat.

Elsőben mond: nagy édesen, ő szent Attyának mennyekben, épségéből elméjé, nek, Atyám bocsásd-meg nékik, nem tudják mit tselekeznék.

Másodszor nézd a' kegyelmet, kit Jézus a' Tolvajjal tett, mondván neki irgalmában: Bizony ma Paraditsomban, léleke én Országomban.

Harmadszor ő nagy szükségét, gondold-meg illy szép befűdét: Ázzonyi állat im te Fiad, János im hol a' te Anyád, viseld hűfégesen gondját.

Negyedszer monda ártatlan, Szomjúhozom mindúntalan, embereknek idvefségét kívánom, 's a' szégek helyét érzem testemben bélyegét.

Ötödör mond keservesen, én Istenem! én Istenem! miért hagytál-el engemet? hogy

B 7

néz-

nézhedd szenvedésemet, melly majd győzi erőmet.

Hatodik sava olly erős, hogy sok bűnösnek rettentős, mondván János szent szájával; elvégeztetett bizonyly, én kinom ezen órával.

Hetedzer mond: már egy végben, Atyám Lelkemet kezekben ajánlom vég bútsúzással, testemtől megválásával, mert már megvitam halállal.

Valaki Krisztusnak kínját meg-betsüli illy hét sávát, azt Isten itt ez életben megáldja, 's ott kegyelmében részessé teszi menyekben.

M A S.

URUNK JESUS szelídségnek igaz Báránya, e' világra jöve bűnösök váltására, mi bűnünkért adta magát az áldozatra, hogy szent Atya előtt tenne ártatlanokká.

Az ördögtől kitértést, 's embertől káromlást, Atya fiaiól szenvedé gyalázatját, elcsúfítótól felvette ő nagy szidalmát, így szent Atyának bé-tölté jóakarátját.

Tsudálatos isteni szeretet emberekhez, hogy hasonlóná tette magát mindenekhez, bűn nélkül lévén kegyes lön bűnösökhöz, nagy irgalmasságot, mutat a' meg-térökhöz.

Ehféget, szomjúságot, hevet és hideget, fel-véve mi értünk a' nagy szegénységet, véres veréttel mennyei kenyerünket, kereszte munkával a' mi idvességünket.

A' halálra eredvén akarata szerint, szenved

vede bosszúságot és valla nagy-fok kint, példát adván mindnyájunknak, hogy ő keresztét viseljük, és keressük ötet mi napoként.

Kérünk téged URUNK János Istennek Fia, drága véred hullásával nézz faidra, nyitass meg kapudat, hogy te szent országodba, bemehelessünk te utánad boldogságodba.

Ditsértessél Atya Isten a' Szent Lélekkel, ki mi értünk egy Fiadat nem kíméltetted, tekints reánk kérünk kegyelmed szemekkel, várassuk országodat nagy reményfeggel.

M A S.

OH én Atyám, tekints reám, az én nagy szűklégemben, keresztfán függök szegzen, az emberi nemzetnek váltásáért, kérek, légy mellettem az én utolsó órámon.

Hozzád kiáltok UR Isten, mert mártól nints segítségem, igen vagyok gyalázatban; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Ugy mint az együgyű bárány vagyok megkínzattatván, igen szenvedek kínokat; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Kezeimet által-verték, épség nintszen testemben, és lábaimat szegezték; Az emberi nemzetnek váltásáért, 's a' t.

Méreg ettet én italom, mindennek tsúfja vagyok, mert látó nevet engemet; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Atyám bocsásd meg ö bűnök az én feszítőimnek, mert hogy ezt mivelik nem tudják; Az emberi nemzetnek váltásáért, 's a' t. Imé

Imé én Atyám tenéked én lelkemet ajánlom, vedd hozzád kérlek tégedet; Az emberi nemzetnek váltságáért, kérlek, légy mellettem az én utolsó órámon.

Ditséret légyen ezekért óh Jésus Krisztus néked, ki mi értünk keresztfán nagy kíno-
kat szenvedtél, és meg-hóltál, engedjed minékünk, hogy veled uralkodhassunk.

M A S.

JEr elmélkedjünk mi hív keresztyének, melly nagy kint Urunk szenvedett éretünk, Születésétől fogva hóltáiglan nem lön nyűgodalma.

Előzőr kertben ötet meg-tsókolá, Judás, Sidóknak el-árulá, mondván: Figyelmezzetek, kit meg-tsókolandok, az a' kit árúlok.

Rá rohanának mint éh Oroslányok, Tanitványi-is onnét el-futának, nagy rikóltással Annáshoz viteték, mi Idvezítőnk.

Első órában Pilátus házánál, vádolák ötet fok tsalárdságokkal, mennyeknek Urát meg-ostoroznia, Pilátus hagyá.

Három órakor mind fel-kiáltának, hogy e' világon éltét nem kívánnák: de inkább űörnyen hogy meg-fezítettésk, mennyei Felfég.

Hatodik órán a' keresztfát vállán viselvén, kínnak miatta el-hala, ő ruhájából el-levetkeztetett meg-fezítettett.

Szörnyű-kinjában, űomjúhozom, monda: ottan a' dűhös Sidóknak fokfága, űpondiát vévén méreggel meg-tölte, és nyűjtá néki.

Fel-

Fel-űzóval lelkét Attyának ajánlá, keferű kínnak miatta meg-hala, a' föld meg-indúlt, Nap-is meg-fetétült, e' űörnyű dologtól.

Istenes Jósef Pilátushoz méne, hogy keresztfáról le-véetnék teste, Pilátus semmit ellene nem tarta, Isten úgy akarta.

A' Keresztfáról estvéli órában, Tanitványi-tól le-véetett ottan, az ő űzent Annnya tésztét ápolgatja, keserven űratja.

Meg-kenék tésztét drága Balsamommal, nagy tiűtetséggel bé-takarak gyóltásban, Uj koporsóba ötet helyhezteték, és el-temeték.

Sirjunk azért hát mi hív Keresztyének, hálákat adván a' mi Istenűnknek, iűzonyú hálát, ki űenvede érttünk, idveűségűnkért.

M A S.

Sirjon az Ég, sirjon a' Föld, melly majd léűzen füvekkel zöld, sirjanak a' űép Tsil-lagok, mert űenved kedves világok, köny-vezzenek a' virágok.

Ne léűyen vidám mi kedűnk, sirjon űánk, zokogjon űivűnk, űomorkodjanak Angyalok, mert űenved kedves világok, könyvezzenek a' virágok.

Oh űomorű! óh fájdalmas! óh gyűűs nap vagy űiralmas! halálos hírnek ideje, im űen-ved a' bűnűsűkért; a' bűntelen ont piros vért.

Oh űelid Bárány 's ártatlan! óh te hatalmas Oroslány, miképen meg-űlettettél, nintsen-é reád tekéntet, nintsen ki űöljon éretted?

Oh

Oh fejér tiszta Liliom ! kit nyújt az Évangéliom , így kell-é vérben fürödnöd , óh létségnék egy példája ! így vagy-é világ tsudája !

El-nyézt 's el-nyugodott , halálnak fizetett adót , ki semmivel sem tartozott , értünk imé lött , átkozott , melyet rá fok bűnünk hozott.

Oh ártatlan nagy áldozat ! ki lött éretünk áldozat , lézen kegyelem fejünkön , elmégy tőlünk hogy újonnan , ismét hozzánk meg-jöjj onnan.

A' Nap nem azért nyúgzik-el , mintha soha nem jöne-fel , de hogy-hozzon nyugodalmat , óh Jésus , te-is el-nyúgzol , lelkünknek nyugovást hozol.

Jöjj-fel óh világnak Napja ! szépségedet élvünk várja , kelj-fel hamar koporsóból , óh Jésus lelkünk öröme örök életünk öröme.

M A S.

Nótája : Herr Jesu Christ washe
Mensch und Gott:

Ecce homo ! Im' az ember ! Kinek kínja mint a' tenger ; keményen ostromoztatott , tövissel koronáztatott.

Ecce homo ! Im' az ember ! ki véres mint veres tenger , Bárfonyba fel-öltöztetett , éktelenül pókdöftetett.

Ecce homo ! Im' az ember ! Szenvedése mint a' tenger , melynek oka a' mi bűnünk , ezt siratni meg-ne szünjünk.

Ecce homo ! Im' az ember ! Szeretete-hozzánk

zánk tenger ; Ezért ötet mi mind áldjuk , hálá-adással imádjuk.

Ecce homo ! Im' az ember ? Kinek érdeme mint tenger , hogy a' nálunk házfentalan ne legyen , kérjük úntalan.

Ecce homo ! Im' az ember ! Kinek létsége mint tenger ; Igazságunknak ruhája , Idves-ségünknek palástja.

Ecce homo ! Im' az ember ! Kié menny , föld , és a' tenger ; Hóltunk utánm mennyországba , Vigyen örök boldogságba.

Szent Gergely napjára-való Ének.

Szent Gergely Dokornak , híres Tanító-nak az ő napján ; régi szokás szerint , menjünk Isten szerint Oskolába.

Lám a' Madarak-is hogy záporodjanak , majd meg-jönek a' szép kikeletkor , fok szép ének szóval zengedeznek.

Mert illetén helyben , mint gyümölcsös kertben a' fiatal ; nevedeknek ifjak , gyermekek , jó fiak Isten által.

Illy helyben Királyok , Urfiak , Tsáfárok , taníttatnak , a' szegény árvák-is , elhagyott Fiak-is oktattatnak.

Ti-is ezenképen jertek-el nagy szépen Oskolába , holott szép tudományt vegyetek , adományt , idvességre.

Nem jó tudatlanul fel-nőni parasztul e' világban ; mert így emberfégre , nem mehetni tiztre , ez országban.

Jertek-el mi velünk , mert értetek jöttünk , jó Gyermekek , menjünk Oskolába , Istennek házába , tanúságra. Szü-

Születének örömi, mint drága szép gyöngyök, ti Gyermeknek; Krisztus ínt titeket, s mind születéteket, fel-küldjenek.

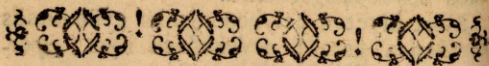
Krisztus Urunk régen, itt e földön lévén, gyermek korban, szereté rendünket, ülvén Doktorok, közt a' templomban.

Hogyha nem adhattok, minékünk Deákat házatokból; Papirosra valót adjatok adományt javatokból.

Hogy Isten áldása, és szent áldomása, házatokon; Maradjon mind végig, világ végezetig, jószágokon.

Szerelmes ötszink, kik léstek társaink, jertek-el már, jó Mesterünk vagyon, kit Isten meg-áldjon, ki minket vár.

Isten már hozzátok, kik most el-nem jötök, Oskolába, de még azután-is oda kell jönetök, a' szent helyre.

Krisztus fel-támadásáról való Ének.

Surrexit Christus hodie, Alleluja, Laus sit Deo. Humano pro solamine, Alleluja, Laus sit Deo.

JESUS Krisztus fel-támadá, Alléluja, Ditséret légyen. Embereknek váltásáért, Alléluja, Ditséret légyen.

Mortem qui passus pridē, Alleluja, Laus sit

fit Deo. Miserrimo pro homine, Alleluja, Laus sit Deo.

Ki szornyü halált szenvedé, Alléluja, Ditséret légyen. Az emberi nemzetségért, Alléluja, Ditséret légyen.

Apparens primò Maria, Alleluja, Laus sit Deo. Penitenti Magdalena, Alleluja, Laus sit Deo.

Meg-jelenék Máriának, Alléluja, Ditséret légyen. És bünös Magdalénának, Alléluja, Ditséret légyen.

Petro dehinc & ceteris, Alleluja, Laus sit Deo. Apparuit Apostolis, Alleluja, Laus sit Deo.

Annak-utánna Péternek, Alléluja, Ditséret légyen. És a' több Tanítványoknak, Alléluja, Ditséret légyen.

Album cernentes Angelum, Alleluja, Laus sit Deo. Annunciantem gaudium, Alleluja, Laus sit Deo.

Es láták feje ruhában, Alléluja, Ditséret légyen. Az öröm mondó szent Angyal, Alléluja, Ditséret légyen.

Dicentem ne timeatis, Alleluja, Laus sit Deo. Jesum crucifixum queritis, Alleluja, Laus sit Deo.

Mondá nékiek ne féljete, Alléluja, Ditséret légyen. Meg-felültt Jéstust kerestek, Alléluja, Ditséret légyen.

Mulieres, ô tremula, Alleluja, Laus sit Deo.

Deo. In Galileam pergite, Alleluja, Laus sit Deo

Oh ti félelmes Ázszonyok! Alléluja, Ditséret légyen. Galileába menjete, Alléluja, Ditséret légyen.

Discipulis hoc dicite, Alleluja, Laus sit Deo. Quid surrexit, Rex gloria, Alle: &c.

Tanítványoknak mondjátok, Allé: Hogy a' Krisztus fel-tamadott, Alléluja, 's a' t.

In hoc Paschali gaudio, Alleluja, Laus sit Deo. Benedicamus Domino, Alleluja, &c.

E' Husvét Innepünkben, Alléluja: Hálát adjunk az Istennek, Alléluja, 's a' t.

Laudetur Sancta Trinitas, Alleluja, Laus sit Deo. Deo dicamus gratias, Alleluja, &c.

Ditsértésék szent Háromság, Allé: Atya Fiú és Szent Lélek, Allé: Ditséret légyen.

*****

Aldozó Tsötörtökre

való Ének.

A' Krisztus mennybe fel-méne, hálá légyen az Istennek, hogy minékünk helyt szerezze, Ditséret Istennek.

Bizonyítá emberfégét, hálá légyen az Istennek, bizonyítá Istenfégét, Ditséret Istennek.

Üle Attyának jobbára, hálá légyen az Istennek, hogy mi érttünk könyörgene, Ditséret Istennek.

Negy-

Negyven napig vigasztalá, hálá légyen az Istennek, az ő hűlleges szolgáit, Ditséret Istennek.

Kiknek ígéré Szent Lelkét, hálá légyen az Istennek, hogy ki-nyerné ő Attyától, Ditséret Istennek.

Világra őket botsátá, hálá légyen az Istennek, hogy akaratját hirdetné, Ditséret Istennek.

Bezédeket erősité, hálá légyen az Istennek, következendő tsudákkal, Ditséret Istennek.

Azért bizzunk a' Krisztusban, hálá légyen az Istennek, mert mindeneben hatalmas, Ditséret Istennek.

Könyörög most szent Attyának, hálá légyen az Istennek, és rólunk vífel nagy gondot, Ditséret Istennek.

Ditsértésél Atya Isten, hálá légyen az Istennek, Fiú és Szent Lélek Isten: Ditséret Istennek.

✠ ✠ : ✠ : ✠ : ✠ : ✠ : ✠ ✠

Pünköstre-való Ének.

A' Pünköstnek jeles napján, hálá légyen az Istennek, Szent Lélek Isten küldeték, Ditséret Istennek.

A' Krisztus hű szolgáinak, Hálá, 's a' t. Az ő hű Tanítványinak, Ditséret 's a' t.

Kik tizta és tellyes szívvel, Hálá, 's a' t. Egyben gyűlvén várják vala, Ditsér: 's a' t.

Rette-

Rettenes lön jövése, hálá légyen az Istenek, Jelen volta vigaságos, Ditséret Istenek.

Malasztal öket bé-tölté, hálá légyen, 's a' t. Igaz hitben erősité, Ditséret, 's a' t.

Azért mi-is Kereksyének, hálá lé: 's a' t. Fel-főval ötet kiáltasuk, Ditséret, 's a' t.

Oh Vigasztaló Szent Lélek, hálá, 's a' t. Világosító Szent Lélek, Ditséret, 's a' t.

Lakozzál a' mi szívünkben, hálá lé: 's a' t. Büntöl minket óltalmazván, Ditséret 's a' t.

Igaz Hitnek vagy Mestere, hálá, 's a' t. És békefélegnek Szerzője, Ditséret, 's a' t.

Adj Békeféget minékünk, hálá lé: 's a' t. Mellyet e' Világ nem adhat, Ditséret, 's a' t.

Ditsértésél Atya Isten, hálá lé: 's a' t. Fiú és Szent Lélek Isten, Ditséret Istennek.

M A S.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum peccata, replevit sua gratia: /: donans linguarum genera. R. Lingvarum genera.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apostolokat bé-tölté, az ő mennyei kegyelmességével, áldván öket különbféle nyelvekkel, különb nyelvekkel.

Misit per mundi clymata, ipsos verbi potentia, ut predicarent nuncium gratia, variis lingvis omni creatura, &c.

Küldé széles e' világra, öket ő hatalmasága, Hirdetésére Evangéliomnak, 's tanítására emberi állatnak, emberi állatnak.

Dicent

Dicens eis accipite, Spiritum Sanctum hodie: Qui vos docebit: /: omnia, futura, atque: /: praterita, &c.

Mondván nekik: Im vegyétek e' mái nap a' Szent Lelket, ki mindeneket meg-jelent tinektek; az el-múlt dolgokat, és jövendőket, 's a' t.

Porro quando steteritis, coram Regibus & Dynastis, nihil sitis: /: solliciti, quomodo, aut quid loquamini, &c.

Mondván azt-is: Ha vitettek, Királyokhoz 's Fejedelmekhez, akkor ne legyetek förgalmatosok, miképen avagy mit kellyen fölnotok, mit kellyen fölnotok.

Dabitur vobis in illa hora, virtus Dei scientia, qua replebit vestra desideria, sua virtute: /: divina, &c.

Mert ugyan azon órában, fent Atyámtól fölástokban, adatik Szent Léleknek bőltsége, kit meg-nem győzhet ember észsége, ember észs:

Spiritum Sanctum hodie, celo misit Rex gloria: Huic canamus melos latitia, plaudat & omne decus harmonia, decus harmonia.

Ditsérjük azért a' Vigasztalót, az igazságra bőlts tanítót, ki Atyával és a' Fiú Istennel, egy Istenség a' ditső fent Háromság, ditső fent Háromság.

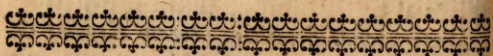
Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Do-

C

mino,

mino, lauderur Sancta Trinitas :/ Deo dicamus :/ gratias, &c.

Azért néki nagy örömmel, adjunk hálát vig énekkal, ditsértések a' ditső szent Háromság, kinél vagy on amaz örök boldogság, az örök boldogság.

A' Kommunikálásról-való

isteni Ditséret.

JÉSZUS KRISTUS mi idveségünk, egyet- len-egy szőlőlónk, mi reménységünk, Atya Istennek Fia mi óltalmazónk, ki miatt minden gonosztól meg-szabadultunk.

Vallást tévünk, hogy mi mind bünbe estünk, te szent halálodról nem emlekezünk, hozzánk-való jóvóltodról el-felejtkezünk, nagy hitetlenség miatt meg-keseredünk.

Testámentomot töl a' te szent Testedről, hogy bizonyosok lennénk idveségünkről, és meg-ne rettennénk nagy bűneinktől, szent Véreddel meg-gyógyítál mi sebeinkből.

Testámentom szerint parantsolád minékünk, hogy te szent Testedet vennök és ennök, drága szent Véredet vennök és innök, hogy bűnünk bocsánatjáról jó hitben lennünk.

Urunk Jézus Kristus halálra mikor méné, hogy mi bűneinkért áldozat lenne, Atya Isten-

Istennek haragját értünk fel-vévé, nagy irgalmasságát ebben hozzánk jelenté.

Vévé a' Kenyeret meg-áldá, meg-szegé, és hálákat adván akkor ezt mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely test sok nemzetségért el-árultatik.

A' Vatsora után Urunk vévé a' Pohárt, hálát adván meg-áldá és im ezt mondá: Igyatok ebből mindnyájan: ez az én vérem, mely ki-ontatik bűnöknek bocsánatjára.

Szüklég azért ennünk Urunknak szent Testét, mi Keresztýénységünknek bizonyos jegyét: Szüklég innunk mi Urunknak drága szent vérért, bűnünk bocsánatjának igaz petsétit.

E' nem-tsupa kenyér, de Urunk szent Teste, önnön magát az igékbe bé-rekesztette, egyességet tölünk kíván, azt jelentette, hogy ételül önnön magát nekünk engedte.

E' nagy étel, ital menyeyi szent titkunk, kiből maga testét vérért szent Lelkét vennünk, illy nagy egyesüléssel egy test vér lennünk, minden jóban immár véle egy társá lennünk.

Távozzék-el innét a' hitetlen ember, álnok ravasz képmutató és tsalárd ember, ki mindenkor szántszándékkal a' bűnben hever, ítéletet mert magának vézen ez ember.

Azért tellyes hittel Urunkhoz járúljunk, egy-szer-való halálról hogy emlekezzünk, abban-való érdemünket el-ne felejtjük, bűneinknek bocsánatját tsak abban higgyük.

E' hitednek vegyed immár petsétit, a' mi Urunk

Urunk Jézusnak fient testét, vérét, és mind azzal egyetemben az Szent Lelkét, mind ezekkel erősítsed gyenge hitedet.

Azért járulj illy hittel Urunk ástálához, bűnöd bocsánatjéről, légy már bizonyos, örök örvendezésben légy foglalatoss, halát adván ditsérd Istent míg vagy örökös.

Ditsértésék ditsőséges fient Háromság, ki egy bizony Istent örök boldogság: Kit soha meg-nem foghat emberi okosság, kitől mi reánk állott nagy irgalmasság.

M A S.

Auf meinen lieben Gott / etc.

AZ én Istenemben, bízom infégemben, ö mindenkor engemet, nyavalyámban segithet, gonoszt jómra fordíthat, mindenekeket igazgat.

Ha fientén fok bűnök, éivemben rettentnek, még-sem esném kétségben, bízom Idvezítőmben, mert csak ő benne nékem halálom és életem.

A' halál énnékem lévén nyereségem, Krisztus az én életem, a' halált meg-győzte nékem, Lelkem néki ajánlom, közelgetvén halálom.

Oh Jézus Krisztusom! én édes Megváltóm, ki érétem fizettél, nagy kint halált fienvedtél, fok jót nékem fíezettél, örök életem nyertél.

Ezért halát adok, éivből Áment mondok, vezérli engemet kérlek, hogy végig benned higgyek, és téged a' mennyekben, ditsérjelek örömben.

MAS.

M A S.

Ich Gott und Herr / wie groß und:

OH Istenem! melly fok vétke, mint kefergettet engem; ne üzz töled, mert kivüled, nints ki segítsen engem.

Ha el-futnék, 's el-rejteznék, világ végére mennék, haragjának, a' nagy Urnak, ellene nem tehetnék.

Azért hozzá 's nem másuvá, bé-fogad mint fogadta, orvosságot, bátorságot, mert én lelek ő-nála.

Ha bűnömért büntetést ő én reám ereztene, jobb itt verjen, fíjtsen engem, tsak adjon örök életem.

Hogy békével, tsendességgel, haragod fienvedjem-el, és-ne-hagyj-el, se-táíts-el, ditsőséged-ne-vedd-el.

Irgalmaddal 's jóvótoddal, ítélj 's ne haragoddal, a' mint tetűk, 's jómra esik, hogy én ne kárhozzam-el.

Mint madárka, a' mély lyukba fíorúl az óltalomra, fergetegtől, rút időktől békével-hogy-maradna.

Igy én Uram vagy óltalmam, és-én-erős-kövérom, sebeidben a' bűn ellen, hogy békével tartassam.

Mellyben-óztán-élet-után, jussak te hozzád vígan, hogy végtére örülhessek, mind-örökké-én-Uram.

Ur Jézusom vigasztalom, légy utolsó óramon, ha költözöm, tarts-meg-lelkem, őt fient kezembe ajánlom.

Atya, Fiú, és Szent Lélek ditsértettség egyemben, kétség nélkül az idvezül, ki hiszen a' Krisztusban.

M A S.

In dich hab ich gehoffet Herr / 11.

TE benned bízom én Istenem, ne hagyj gyalázatba esnem, se ortzámnak pirulnom, kérlek ezen, nagy Ur Isten, engedj igazságban járnom.

Hajtsd-hozzáam kegyelmes füledet, hallgass meg könyörgésemet, siefs meg-segíteni nyavalyámban, szorosságban kézi óltalommal lenni.

En Istenem, ne hagyj-el engem, erős várom légy énnékem, mellyből ellenféggimmel meg-víhassak, hartzolhassak, mert birnak roppant sereggel.

Te vagy erősségem énnékem, közliklám, paifom, vezérem, segítségem életem, idveségem, én Istenem, vallyon 's ki árthat énnékem.

E' világnak tsalárdsága, meg-tsalt sokszor álnoksága, édes hizelkedéssel, óh légy velem ez inségben, a' te segitféggeddel.

Lelkemet kezdedbe ajánlom, mert tsak te vagy én gyámolom, ne távozzál-el tőlem, hogy tégedet Istenemet örökké ditsérjen lelkem.

Ezért ditséretet éneklek, Atya, Fiú és Szent Lélek, szent Háromság egy Isten, szent erőddel támogass-fel, a' Krisztus által, Amen.

MAS.

M A S.

Jesus meine Freude, meines Herzens:

JÉSZUS életemnek, öröme szívemnek, én édességem: Ah mint óhajjt lelkem! kíván belső részem, édes Reményem: sz. Istennek áldott Fia, te kívülled lenki nintsen, szívem kit szerezsen.

A' te árnyékkodban nyugvóm bátorságban, félelmem ellen: Ordítson a' fátán, mint fene orozlán, te vagy én velem. sz. Dühöködjék a' pokol, bűn halál én lelkem ne fufs, imé itt a' Jézus.

Ama' régi kigyó, Lelkünket vadászó, tüzes fülánkja: E' világ hatalma, üldözö haragja, vallyon mit árthat? sz. Istennek erős karja, e' védelmező paifom, ő én bátorságom.

Vessz-el málandó kints, a' Jézusnál több nints gyönyörűségem: Világi méltóság távozz-el te hívság, nem kellez nekem: sz. Tőled Jézus én szívem, a' kereztnek gyalázatja, el-nem válasszthatja.

Vessz-el bűn, rút méreg, Lélek kínzó féreg, meg-utált szívem: Napfény ki-ne hozzon, éj homályban hagyjon, ne lásnon lelkem: sz. Távozz-el kevély élet, nem kellek gonosz vétkek, meg-váltam töletek.

Ne légy hát lelkem bús, mert imé a' Jézus hozzád közelget: Sürü könyveidbe, keferűségidbe elegyít mézet: sz. Kerezt szenvedésim között öröme lézen szívemnek, Jézus életemnek.

C 4

MAS.

M A S.

Minden e' földön tsak el-múlándó, femmi nints itten meg-maradandó, ne kívánd Ielkem a' mi halandó, nézzed inkább azt, a' mi állandó.

Jésus! hát téged én Éivem várjon, téged örömem Istenét áldjon, a' fok szentekkel látni kívánjon, tsak téged bennem minden óhajtsón.

Tsillagos égben nem kíván éltém, senkit kivüled édes Istenem, nem-is kell akkor semmi énnékem, mikor velem nagyon idvességem.

Ha ellenfégnek vólnék torkában, ha az halálnak vólnék markában, vagy ha állának a' koporsóban, tsak neved vólna: Jésus én számban.

Akkor-is veled Ielkem biztatnám, kefersen Éivemet vigasztalnám, veled magamat bátorítanám, áldott nevedet Jésus vallanám.

E' széles földön most-is míg járok, fokféle helyen ülök, vagy állok, akár hol vagyok, vagy mit tsinálok, te tőled Jésus minden jót várok.

Ielkemmél együtt Nap's Hóld' az Égen, tsak téged kíván e' földön minden, még a' vizek-is a' nagy tengeren, téged imádnak Jéhova Isten.

Áldj-meg engemet, szánj-meg végtére, édes Jésum ne járj mellékre, figyelmezz kérlek könyörgésemre, hogy jussak hamar boldog helyemre.

Tsen-

Tsendes elmével ott téged áldlak, Jésus szüntelen téged imádlak, a' mint vagy, holott téged meg-látlak, szentnek, áldottnak, ditsőnek vallak.

Siefs, óh Jésus! siefs el-jöni, siefs Ielkemet hozzád fogadni, e' bűnös testből mennybe bé-vinni, siefs óh Jésus! siefs el-jöni.

M A S.

Nótája: *Hatalmas Isten könyörgünk:*

Bizom te benned szent Isten, könyörgök néked szüntelen, büneimért nagy hirtelen, hogy bús haragod pokolra ne vigyen. (ejtsen.)

Ertelmednek nintsen vége, Sokakra néz szemed fénye, tudod kinek mint áll Éive, aképen tér-meg mindennek érdeme.

Lám meg-hallgattad Dávidot, Manasses bálvány imádót, de meg-veréd a' Faraót, mert ő te hozzád tsak színnel kiáltott.

El-vezítéd vizzel a' földet, mint kitsiny és öreg népet, meg-tartád a' jámbor Noét, nyóltzad magával, fok vadak életét.

Dáthán, Koré és Abiron, büntetésed érzék nagyon, hagyád, hogy a' föld meg-nyíljon, bényelé őket rettenetes módon.

Jézabel kegyetlen Afzöny, kitől kiontott vér foly, ezzel reá nagy vesztét von, el-tiportatád, hogy többé ne ártson.

Tsuda hatalmad sokakban, meg-tetfék, erőd Juditban, Holófernes virágjában, és Abimélek, szörnyű halálában.

C 5

Tüzes

Tüzes kénkö régen állá Sodomára 's Gomorára, Nádábra és Abiúra, kiket el-vezte tüzes láng haragja.

Utálád ama' két bírát, kik pörben fogák Sufánnát, ő živeknek álnokságát, magokra vetéd a' büntetés fülját.

Saul, Dávid kergetője, ám végre bé-esék törbe, hirtelen lön veszedelme, kinn még-is Dávid olly igen keserge.

Nábál istentelen ember, kit fősvényfég igen gyötör, ennek gyomra mint egy tseber, a' bor főzé-meg, úgy vesse ez ember.

Hámánt-is lám meg-büntetéd, álnokságát hogy meg-értéd, Sidók kezébe ereztéd, gyalázatosan fára függesztetéd.

Góliát nagy fégyent valla, noha erős vastag vala, de hogy téged meg-utála, kitsiny erőtlől érkezék halála.

Joáb két embert meg-öle, kiknek tizta vólt élete, haragod reá gerjede, méltó halállal lám az-is el-vezé.

Sok büntetésedtől Uram rettegek, mert bünben jártam, de hogy hozzád foházkodtam, azért én eddig épen meg-maradtam.

Adjad nekem Szent Lelkedet, utálhaffak minden vétket, követhessem törvényedet, tizta életbe foglaljam testemet.

Ragadó 's hitván kevélység, meg-ne fojtszon az irigység, mindennek légyek segítség, hozzon gyümölsöt bennem az egyefség.

Másra gonof hírt ne költsek, minden vén embert betsüljek, te töled olly igen féljek, hogy haragodban hamar el-ne veszlek.

Elisé.

Eliséust meg-neveték, ő útában fok gyermekek, meg-átkozá, nagy két medvék negyven ketteit am zörnyen bé-nyelék.

Le-tegyem kivontt fegyverem, meg-ne öl-jem testem, vérem, ezzel ne sértsem életem, kitől el-vezéne mint Kain én lelkem.

Lót Felesége mint jára, fő bálványá el-változa, óh Istennek nagy haragja! melly rettetes fokokban tanátsa.

Jéroboám-is vétkezék, arany bálványnak áldozék, a' szent Papra agyarkodék, éaraz kolika karjába löveték.

Képedet újítsd-meg rajtam, kit bünnel meg-rútítottam, oktalanná ne változzam, mint Sédékiás meg-ne vakítottam.

Ezektől retteg én Lelkém, mert nagy fok fámtalan bünöm, kiáltlak téged Istenem, hogy meg-térhessek, magad téríts engem.

Jarásom vizen vagy földön, ha lélen félelmes helyen, tarts-meg Uram mind ezekben, ne veszlek úgy, mint Faraó tengeren.

Füstölög az Eg felhőkkel, rakva fokszor kö esőkkel, meg-ne üfs menny-ütökövel, mint Antiókust az Anyai téjjel.

Éjjel ha kezd fetétedni, mikor fogna álom érní, ne hagyj, hogy úgy kezdjek járni, mint a' Sarának hét lép kéretői.

Tsatold lántzra az ördögöt, tartsd száján a' poklos dögöt, ne próbáljon gyarló embert, mint szent Jóbot, kinn erőt nem vehetett.

Jöjj hozzám Atya Ur Isten, szent Fiaddal

C 6

egye-

egyetemben, te-is, óh Szent Lélek Isten, minden vesélytől óltalmaz-meg engem.

Tiéd legyen a' ditsőség, Uraság, mennyei Felség, három személy egy Isteniség, adásfélék néked mindenben tisztelség, Amen.

M A S.

Nótája: *Szívem szerint kívánom, 's a' t.*

Gyötrődik az én lelkem, nagy fők bűnömért: Azért kérlek Istenem, végyfel kegyelmedért: *Ű.* Szüntelen kiáltok, segítségért várok, fohászkodván panaszál szíve-met mutatom.

Örömem és reményem, tsak te vagy énnekem: A' kiből helyheztetem, én tselekedetem. *Ű.* Reád bízom magam, és minden én javam, és kérlek maradj velem, Ur Jézus Krisztusom.

Nem más után óhajtok, óh te én reményem: Azért mit én várok, azt add meg énnekem: *Ű.* Mert nints több kö-fálam hanem tsak te Uram, tsak hozzád én kiáltok, ments-meg az ördögtől.

Tsavargással környülem ki jár, hogy elnyeljen: Ellen-állás nints tölem, félséged segéljen. *Ű.* Hogy ötlet meg-győzzem, 's Fiad neveztessem, mert el-veszek én itten, ha nem lélek Istenem.

Szintén ha ki-megyek-is, e' világból hozzád: Kérlek azért tégedet, adj bódog kimúlást. *Ű.* Hogy bűnöm meg-valljam 's te hoz-

hoz-

hozzád folyamjam, így bódogul meg-haljak, pénitentiában, Amen.

M A S.

Zion Klagt mit Angst und Schmerzen:

Nótája: *Mint a' szép bives patakya, 's a' t.*

Sion az Ur lakó helye, panaszokod kíván: Kiről Istennek szent szíve, gondot viseli vigyázván: *Ű.* Jaj azt mondja, az Isten el-hagyott engem épen, tellyességgel el-felejtett, és igen meg-keferített.

Az az Isten, ki ígérte, szükségben jelen léte: Tsak héjában keresteté, velem az ő szent szívet: *Ű.* Jaj örökké ellenem, haragzik Istenem? van hatalma, de nem segít, mint az előtt így most szegényt.

Sion óh én szerelmesem! az Ur nekí így felel: Jóllehet mostan sebesen nagyon szíved lelkeddel: *Ű.* De távozzék bánatja, gondold hol volna Anya, ki meg-utálná gyermekét, az ő méhének gyümölcset.

És bátor te találnál-is, olyan Anyai szívet: Ki el-hagyná gyermekét-is, de én maradok veled: *Ű.* Nálad marad kegyelmem, Sion, óh én kegyesem! el-foglaltad én szívemet, nem felejthetlek tégedet.

Ne féld sátán ijesztését, ki rettent szívedet: Imé az én tenyeremre, irtalak-fel tégedet: *Ű.* Hogy lehetne különben, gondom van rád szívemben, meg-épitem köfaladat, 's mindenkor nézem ortzádat.

Mindenkor szívem előtt vagy, fekszel nekem ölömben: Irgalmam hozzád igen nagy, el-nem

ereje :/ A' mi üldözi Lelkünkét tréfára ne végye :/ Tsak te vagy, óh Uram Jézus ki segíthetéd, tölünk ne fuless.

M A S.

Wo Gott der Herr nicht bey uns hält:

HA Isten nem volna velünk jelen, minket segitvén :/ Mikor a' mi ellenségünk, ránk támad dühösködven :/ A' Ha ő Izrael óltalma, 's ellenséginknek rontója nem-vólna, mind el-veznénk.

Emberi erő 's okosság, minket meg-ne retentsen :/ Néz mennyből a' hatalmasság, tanátsoktól meg-mentsen :/ A' Ha ellenünk erővel végeznek, Isten rontja-el, van hatalma kezében.

Ránk jönnek nagy ordítással, mint ha megchechnének :/ Fenyegettek rút halállal, Istenről el-felejtkeznek :/ Mint sok habok egymás után, úgy sietnek lelkünk után, fánjon Isten bennünket.

Mint bűnös eretnekeknek vérünket szomjúhozzák :/ Magokat keresztyéneknek, 's Isten féloknek mondják :/ Uram Istenféged neve, ő bolondságok fedele, támadj mellénk, hogy lássák.

Fel-tártják átkos szájokat, és bé-akarnak nyelni :/ Adjunk Istennek hálákat, ki aztot nem engedi :/ A' Ő ösze rontja nyilokat, és hamis tudományokat, nem tilthatják meg néki.

Oh irgalmasságnak Ura! melly gazd gonvigaftal :/ El-hagyattattnak Atya, melly

melly szépen bátoritafiz :/ A' Kegyelmisséged ajtaja, nintsen soha-is bezárva, a' téged keresőknek.

Ezt emberi okosság fel-nem éri erővel :/ Az isteni hatalmasság mit tselekezik kezével :/ A' Ő azt mondja : mind el-veztünk, mert öregbül tsak közöttünk, a' kik tégedet félünk.

Az ellenség van kezében, óh mennyei Királynak :/ Verd-meg igyekezetekben, se-gélj, el-ne hajoljunk :/ A' Okosság, mi hitünkkel hartzol, reményfeggel lenni, nem akar segítségedben.

Az Eget Tengert és Földet, Te fundáltad Ur Isten :/ Tartsd-meg a' te szent Igédet szívünkben, hogy gerjezzel :/ A' Szeretetet, igaz hitet, 's állhatatos reményféget világ üldözésében.

Ditséret, ditsőség, áldás, az Atya Ur Istennek :/ Tisztesség és hálá-adás, Fiúnak, Szent Léleknek :/ A' Igazgatson úgy minket, hogy mind végig mi hitünket meg-tartassuk. Ugy légyen.

M A S.

Ugyan azon nótára.

NÉked mennybéli Királyunk, ki vagy a' mi óltalmunk :/ Nyavalyáinkat jelentjük, mellyekkel kifestetünk :/ A' Mert nints kitől segítséget, szabadulást könnyebbéget nyernénk, hanem tsak tőled.

A' kik tégedet tisztelnek, és tsak te benned hisznek :/ E' világ im azok ellen fel-indult

dúlt nagy hirtelen: *W.* Tsúfsággal rút földalommel, üldöztén nagy hatalommal, kergeti 's rontja őket.

Veszedelemre keresik azokat; kik hirdetik: *W.* Idveséges szent Igédet, és a' te kegyelmédet: *W.* A' te néped gyűlölöi, hivednek ellenségi, rútul kegyetlenkednek.

Te Templomid már pusztulnak, szolgáid hirteltatnak: *W.* Sir, kesereg a' te néped, hozzád kiált feregéd. *W.* Tekints alá a' menyekből, a' te Királyi székből, óh kegyelmes Istenünk.

Szánd-meg a' nyomorúltakat; özvegyeket, árvákat: *W.* Szüzeket és kisdedeket, minden te hivedet: *W.* Lásd-meg nyomorúságunkat, hallgass-meg kiáltásunkat, siess segédeldmeggel.

Jövel, óh hatalmas Isten! ne hagyj-el ezinségben: *W.* Végy környül te óltalmaddal, és szabadításoddal. *W.* Bátoríts minket hitünkben, hogy ne efsünk tévelygésben, adj idvességet! Amen.

M A S.

Nótája: *Hatalmas Isten könyörgünk:*

TAmadj-fel mostan Ur Isten; látod vagyunk nagy inségben, könyörülj rajtunk népeden, hozzád kiáltunk hallgass-meg kegyelmen.

Mert nintsen kihez folyamunk, ellenségek vannak rajtunk; ezennel majd mind elfogyunk, te nyájad lévén, prédára adatunk.

Egyik felől a' pogányok, más-felől bálvány

vány imádók, jóknak gonosz példa adók, nyájadat rontják üldözik mint orvok.

Azért, vagy nékik engednünk, vagy pedig halált szenvednünk, kell éretted bízást nyelnünk, te nevedért minden nap öldöklestünk.

Tsúfság vagyunk világ előtt, óh Uram bánj-meg, 's adj erőt, mi éarvunk kelj-fel 's állj bízást, hogy te szent Igéd betsültésék tölünk.

Tudja-meg azt ellenségünk, ki nyakra támad ellenünk, hogy te vagy mi győzedelmünk, és csak egyedül nagy erős Istenünk.

Ne hagy drága szent Igédet, el-óltani szent Nevedet, de törd-meg nékik fejeket, ne vigyék végre igyekezeteket.

Vess zablát az ő szájokba, hogy ne járjanak nyargalva, mikor téged nagy haragra, fel-indítanak kemény bízást-állásra.

Te kitsiny feregéd vagyunk, kik most érted gyaláztatunk, mint bolondok tsúfoltatunk, azért mint juhok farkasok közt lakunk.

Te Templomid el-pusztultak, házaid üresen állnak, mert bálványozással rakvák, kik az előtt szent Igédől harigotak.

Szánjad Uram, 's ne szenvedd-el, haraggal mind törd-el, kik Ekklesiádat vértel öntözik, azért ezek veszenek-el.

Halld-meg kérésünket, vedd hozzád könyörgésünket, kit szivből nyújtunk tenéked, mert te nevedben kérjük mind ezeket, Amen.

M A S.

MIre bánkodol óh te én szivem törd megadat ilyen igen, im a' testi jókért? Bizzál

Bizzál tsak az Ur Istenben, ki uralkodik mennyekben.

A' nagy Ur Isten nem hágy tégedet, tudja ő minden szükségedet, mind e' világ övé, azért minden szükségedben, bizzál tsak az Ur Istenben.

En Uram és én Istenem te vagy, szegény szolgádat engemet ne hagyj, oh én édes Atyám! én te szegény Fiad vagyok, senki-ben bizni nem tudok.

A' gazdag bizik az ő kintseben, de én bizom az Ur Istenben, noha szegény vagyok, mert a' ki ő benne bizik, soha meg-nem tsalatozik.

Illyés Próféta vallyon ki tartá, mikor sokáig eső nem vala, a' drága időben? Egy özvegy Ázónyhoz méne, ki néki gondját viselé.

Egy fa alatt hogy elalutt vala, egy Angyal ő hozzá jött vala, ételt hozott vala, mellyel negyven nap meg-éré, míg fel-méne Hóreb hegyére.

A' Danielről sem felejtkezék, mikor vermekbe ő bé-vetteté az oroslányoknak; De nékie ételt küldé, szolgájától Hábakuktól.

Jósef Egyiptomba el-adaték, ott a' Királytól fogva tartaték, ő jámborságáért, de őt Isten el-kimenté, Egyiptomban Urrá tévé.

Nem hagyá a' kegyelmes Ur Isten, amaz három ifjat hogy meg-égjen, tüzes kementzé-ben, de őket épen meg-tartá, és onnan ki szabadítá.

Oh Isten, most-is ugyan azon vagy, régi hatal-

hatalmad most-is olyan nagy! Kérlek engem ne hagyj, add-meg lelki szükségemet, és áldd-meg én életemet.

Nem kérek Uram én gazdagságot, a' mi szükségem azt te jól tudod, mert mindenket látó, de főképen erre kérek, Uram, hogy te veled légyek.

Minden, a' mi világon vagyon, arany, ezüst, és egyéb-marha, akar mi légyen az, tsak egy kevés ideig tart, és idvességet nem adhat.

Nagy hálát adok Uram tenéked, hogy értenem adtad mind ezeket, a' te szent Igéd-ből, adj tsak végig meg-maradást, és idvességes ki-múlást.

M A S.

Wie es Gott gefällt / so gefällt mirs:

AZ Istennek jó tetszése, dolgaimnak határa :/: Semmit sem árt, 's nem hozhat kárt, ha virradok-is búra, minden dolog bár mind bolyog, végre Isten hasznomra igazgatja, 's tudom, adja, ha meg-kell lenni, jomra.

Az Istennek jó tetszésén, tsendes szível meg-nyugszom, minek ne kelljen meg-lenni, tudja, 's nem sopánkodom; mert tsak próbál, 's azért visgál, hogy ha rá támaszkodom; de nem kétélem, meg-lez vélem, ha-kell lenni, rá bizom.

Az Istennek jó tetszése dolgaim feltett tételja, a' mi Isten rendelése senki meg-nem másolja, mit használ hát? ki haját bújában ki-figa.

ki-faggatja, ha rendeli, meg-kell lenni, ki akadályozhatja.

Az Istennek jó tette, én kívánságom útja, nem rúgódozom ellene, mert az ollyant el-hagyja, órát, időt, eztendőt ő számlálja, 's jól tudja, hát ha lenni, úgy kell félni. Istenem-is azt kívánja.

Az Istennek jó tette mindenben tellyesedjen, szeretet-is emberek közt kedve szerint gerjedjen, vagy vak, vagy hat, a' mit hozhat kótzka, szívem engedjen, avagy semmi vagy valami ha meg-kell lenni, legyen.

Az Istennek jó tette, lelkemnek kedves ágya, mellyen nyugszik szép tsendesen, 's magát nem-is faggatja; Mert szeretném ha ma nintsen, holnap rám virraszthatja, ha halad-is, meg-lel még-is, ha meg-kell lenni, várja.

Az Istennek jó tette, valamit hoz magával, lelkemnek nints több kérése, meg-elégzem én azzal: Életemmel, mindenemmel, szabad mint szolgájával, ha meg-lenni, kell történni, meg-lel ez-is egy szóval.

Az Istennek jó tette, világon minden vége, a' mit nekem rendelt, hiszem, megtartja ő fellege: Van olly határ, melly híven vár, nints szívemnek kétsége, minek esni, meg-kell lenni, meg-lel e' reményfége.

Az Istennek tette, egy szóval magát hagyja szegény lelkem, 's nints kétségem idveiségére adja: E' jó fatum fundamentum, 's minden dolgoknak mondja: Amen legyen 's tellyesedjen az ő szent akaratja.

MÁS.

M A S.

Herr Jesu Christi du höchstes Gut:

OH kegyelem szép forrása, Jézus halld-meg én szomat: Ah szívemnek zokogása, faggatja tagaimat: M. Lelkem olly mint a' fel-tett tétel, kit meg-fért halálos atzél, 's bűneimért sanyargat.

Szánj-meg e' gyötörő kínomban, enyhítsd-meg lelkemet: Lám te nagy kint a' keresztsán én érettem szenvetdél. M. Hogy rút bűnben ki-múlásom, ne legyen töled válásom, 's a' pokolra állásom.

Ha meg-nézem életemnek, kárhozatos esetit: Rettenti bádjadtt szívemnek nagy félelem rejtekét: Tudom, örökké el-vezek, végetlen kínokra mégyek, ha irgalmad nem segít.

Hallván éltető Igédet, igaz fogadásodban: Szívem töle meg-éledett, ugyan repdes vígságban: M. Mert te mindennek kegyelmet ígész, óh Jézus! kik néked lélekből esedeznek.

En-is egész életemet, bűnömnek fekélyével: Sértettem szegény lelkemet halálnak sebeivel: M. Kérlek, fogadj kegyelmedben, mos-meg érdemes véredben, mint Pétert és Manassét.

Most azért elődbe esvén, kérésem hozzád nyújtom: Szívem térdét meg-görbítvén, jóvóltodat óhajtom: M. Botsáld-meg Uram vétkemet, könnyebítsd súllyos terhetem, fejemnek nyújts kegyelmet.

Erő.

Erösíts te Szent Lelkessel, drága véred gyógyítson: Mós véres veritékessel, én halálos ágyamon. v. Vigy engem nagy irgalmodból, igaz hitben e' világból, választidhoz bóldogul.

M A S.

Nótája: *A' szent Irás mondja, 's a' t.*

Senkin az Isten, mint fíntén régenten nem adja ditsőségét; Mert egyedül ötet, mint Teremtő Istent, illeti a' tisztelet, együtt a' Kristussal, 's mi Vigasztalónkkal, tsak övé a' ditséret.

Ne imádj hát fíntet, se faragott képet, kikben nintsen idveség; mert erősen tiltja, mint Móises írja, ezt az mennyei felfég. Bálvány imádstól, 's hamis tudománytól fűs, mert ez eretnkség.

Hijad segítségül az Istent egyedül az Kristusnak nevében, mert e' közbenjáró, Atyánknak szózó bizzál ő érdemében, a' ki ebben bizik, meg-nem tsalatkozik, az ő könyörgésében.

Töredelmes fível, és józan elmével imádj Istenedet, légyen igaz hitből nem kételkedésből isteni tiszteleted, sok szó szaporitást, minden harag-tartást, távoztass, 's találó kedvet.

Móises, Dániel, Jósué, Samuel, Dávid, és Ézékiás, Mária Magdolna, 's a' Samuel Anyja, Manasses és Eliás így imádkoztának, 's meg-hallgattattanak Jónás és Azariás.

Ha

Ha te-is illy formán fűkséged óráján könyörgezz Istenednek, a' mit kérz, meg-adja, noha ő halasztja, kívánságát fívednek, kéri, kiálts, 's adatik, zörgecs, 's meg-nyitattik, ajtaja kegyelemnek.

Az Isten becéde, fűntséges Igéje letett kintse embernek, minden drága kónél, arannyal ezüfínél betsületesb lelkének, a' ki ezet hízi, méltó kívánsági annak bé-tellyesednek.

Az Isten ő magát, ajánlja jóvóltát az Evangéliomban, minden bűnösöket hozzá térülteket, be-fogad irgalmában, valakik engednek a' hívó Istennek lakások mennyországban.

Légy állhatatos hát, 's minden jókat megad a' mennyei Ur néked, Istenre kiáltó, 's haragra indító, vétkektől üres fíved légyen, mert így nyertes, semmiképen rézes, nem lézen jókban lelked.

Mert mind galamb büzzel, fűem apasztó fűfűtel a' raj-méh el-üzetik, 's a' bűnben heverő, abban gyönyörködő embertől el-távozik, az Isten Angyala, ki tsak jóknak tárfa, 's ezekben gyönyörködik.

Valakik pediglen Istennek fűntelen életeket fűntelik, ezektől az ördög mint útálatos dög el-fut, és el-távozik, Szent Lélek vezérli, minden jóra vízi, így a' bűn-is meg-fűnik.

Hogy azért illy formán, fűve fűerint nyilván, minden imádkozhassék, és a' mit kér hitből, tista 's buzgó fűvből, neki meg-adat-

D

tasék,

tafsék, az örök életben, fényes ditsőségben kívánom részeltetsék.

M A S.

Ditsértetsék Uram örökké fent neved, ki ez ideiglen gondomat viselted, méltatlanságomat Ur Isten nem néztet, hogy ez időt értem hálá légyen néked.

Irgalmasságodnak tsudálatos-vólta, az emberi elmét meg-nem foghatja, melly szorgalmatos vagy az el-táplálásra, reményfőleg kívül-is fok jót adsz gyakorta.

Olly nagy gondod vagy az a' mi életünkre, életünkben-való minden szükségünkre, mikor gondolkodnánk még annak előtte, Felféged-nél dolgunk el-vagyon rendelve.

Gondolkodtam fokat a' régi Atyákról, elvilágon-való fok bujdosásokról, melly nagy gondot Uram, viseltél azokról, még marhájkóról-is, nem tsak ő magokról.

Jól tudom mostan-is te azon Isten vagy, irgalmasságod-is fíntén olly igen nagy, ki foha nem hagyta a' benned bizókat, mostan azért Uram hallgassad-meg szómat.

És mindenkor tudod Felfégedben biztam, minden javaimat tsak te töled vártam, az én életemben hozzád foházkodtam, segítségét Uram felfégedtől vártam.

Reám tekints azért kegyelmességben, viselj gondot rólam illy nagy sütkémben, ne nézd bűncimet én édes Istenem, mutasd-meg, hogy te vagy gondviselőm nékem.

Bűncimet pedig meg-botsálad nékem, kik-

kikkel bántottalak naponként Istenem, mert a' nagy gyarlóság arra vízen engem, de a' te nevedért légy kegyelmes nékem.

E' földön míg élek adj jó egészséget, minden hived között lelki tsendességet, 's felebarátinkkal-való egyességet, jó hírrel és nével áldj-meg Uram minket.

Nagy hálákat adunk néked mind ezekért, ditsérjük nevedet irgalmasságodért, Szent Lelkoddal holtig a' Krisztus Jéusért nevelj igaz hitben, szerelmes Fiadért.

M A S.

Sulyos terhét bűneinknek, régi fok vétkeinknek, rajtunk lenni nyilván látjuk, nehéz-vóltát írattuk, Istenünknek nagy haragját, reánk bocsátott ostorát, érezvén igen sajnáljuk.

Nem nyughatunk bátorsággal, mert fok gonofságunkkal, Istent 's felebarátunkat megbántottuk, 's magunkat te fent parantsolatidhoz nem szabtuk, akaratodhoz, azért verő már mindnyájunkat.

Említjük fent törvényedet, mellyel te népeidet bősféges jókkal bíztattad fokképen meg-áldottad: Ha engedelmesek lesznek, és a' fzerint tselekeznék, a' mint nékiek meghagyta.

De ha ők ellened járnak, és töled el-pártolnak, áldásod fordul átokra mellyet öntesz nyakokra: Döghalált és ellenséget, testi és lelki éhséget, bocsátasz ő országokra.

Nyilván látjuk, hogy mi rajtunk van átok,

kod , kit hordozunk : Panaszokodva viseljük büncink terhét , nyögjük : Külső belső zorongatást , nagy kegyetlen nyomorgatást szenvedünk , mert érdemlettük.

Előtted azért bűnünket meg-valljuk vétkeinket , hozzád térünk 's kegyelmedet kereszük és kedvedet : Engedj-meg 's veddel mi rólunk bűnünket , mellyért nyomorgunk , könnyebbítsd.

Térj hozzánk fejedelmekkel , ez infégben ne hagyj-el , mütásd-meg hatalmasságod rajtunk , óltalmazásod : Teríts-el töröket , enyhítsd-meg ellenféginket , ne kélsék szabadításod.

Nyuítsd-ki hatalmas karodat , ellenek haragodat , kik nem félnek , meg-sem térnek , 's csak gonofságban élnek : Ellened nagy kevélységgel támadtak kegyetlenféggel , te hűveidben kergetnek.

Jusson eszedbe mondásod , szentséges fogadásod , mellyben biztaté ígérettel , és erős esküvéssel : Hogy nem akarod vesztünket , sőt meg-óltalmazé bennünket , csak térjünk meg tiszta szívvel.

Reád maradtunk óh Urunk nyomorúlt árva vagyunk , fidalalmaznak gyűlölöink , 's azt mondják ellenfégink : Hogy Istenünk nints minékünk , minden bizonnyal el-vesztünk , nintsenek óltalmazóink.

Ezekkel bozszontnak minket , 's téged mi Istenünket : Ne szenvedd tovább nevednek káromlását ígédnek : Állj elő igazságoddal , azok ellen hatalmaddal , kik gyalázattal illetnek.

Paran-

Parantsolj szent Angyalidnak , hogy minket forgassanak , Mint régen Dánielt , Lótót , Éliséust , Jákóbot. Minden-féle ellenségtől , meg-mentéd vezédelemtől , úgy , mint te benned bizókat.

Uralkodol lám mennyekben , földön 's minden helyekben : Ne hagyj minket a' kik bizunk benned , 's rád támaszkodunk : Szent Évangéliomodban , tarts-meg az igaz valásban , hogy mind végig meg-állhassunk.

Segélj-meg viseld gondunkat , igazgasd útainkat : Hogy míg élünk , téged féljünk , 's meg-halván idvezüljünk : Angyali szent feregekkel , minden boldogúlt hívekkel mind örökké örvendezzünk.

M A S.

Igy kell-é még-is maradnom ez infégben sirnom , keserűn jajgatnom :/: Istenem pedig bánatom , szaporítja látom , 's öregbíti kínom : El-fogyott én szívem bennem , nagy fájdalom miatt , bőromhöz ragadt tetemem.

Már olly vagyok , mint ezterhán özvegy veréb madár , ki vígságot nem vár :/: Es mint az ékes Pellikán , mellynek nintsens társa , idejét el-múlta : Nagy távúl rokonim állnak , gonofságban élvén , én gyűlölöim vígadnak.

De hogyha én Istenemnek ez a' jó tetézése , legyen ő szent kedve :/: En mint szerelmes Atyámnak , nem állok ellene , meg-változtatja : Ostorával fujtogasson , mert kit ő fujtol magának tartja jól tudom.

Mert ő szokott élni utána tsendes időt adni, midőn kezd borulni :/ Es nagy szomorúság után vigaszt nyújtani, mindent vidítani : Megvigasztal még engemet, nyújtván irgalmát, minden vigasztát lekemnek.

Oh Istenem én szivemnek kedves reményfege, és gyönyörűsege :/ Vidámitója szivemnek, tündöklő öröme 's gonosztól mentője, Adj erőt szorongatásban, már vigasztalj-meg, engem segélj-meg e' kinban.

M A S.

Nótája: Minden e' földön csak e'.

MAgas Egekben lakozó Felfég, tekints-le hozzánk kegyes Istenfége, lásd, mely nagy legyen Uram ez infég! melyben nyomorog a' keresztyénfége.

Igérted vala azt Atyáinknak, ha szivből néked imádkoznának, ha szűkségeikben felkiáltnának, könyörgésekben megáldatnának.

Tsak te vagy most-is a' kit kívánunk, nagy szűkségünkben tisztán imádunk, nints kivülötted senki gyámolunk, Földön sem annyien nints támaszunk.

Hallgass-meg azért fohászkodását, a' segényeknek imádkozását, ne szenvedd kérünk, nyomorult forsát, a' te népednek ily nagy romlását.

A' te nevedért világgal együtt, kerget a' fátán imé mindenütt, nints maradásunk e' földön nekünk, ha te meg-nem szándéksz kegyes Istenünk.

Egy

Egy helyből másba, mint gonosz tévők futunk, bújdosunk a' halál előtt, ha így kell lenni adj Uram erőt, ne hagy-d-el, szánd-meg, a' téged felöt.

Légyen békeség a' mi időnkben, maradjunk-meg esmerettedben, még magzatink-is a' te Igédben, nevekedsenek az igaz hitben.

Aldott Igédet ne vedd-el tőlünk, alázatosan Ur Jézus kérünk, ne büntess minket a' mint érdemlünk, szent haláloédért kegyelmezz nekünk.

Tselekedjél így 's kelj-fel Ur Isten, hatalmaskodjál elleniéginken, tudja-meg azt ott e' földön minden, hogy egyedül vagy áldandó Isten.

Segélj Ur Jézus! hogy el-ne essünk, állhatatosak inkább lehessünk, kiért nevedet midszérhessük, 's így holtunk után vedd lehessünk.

M A S.

Szivem keserűségét szomorú könyörgését, szánjad Uram bújdosását, szolgád nyomorúságát.

Tsordogálnak szemeim, tsepegnek gyakran könyveim, tsudálatos Istenfége, tsendesdjék ez infég.

Allandó fogadásod, állhatatos mondásod, áldott Isten Fiadért áldj-meg, kérlek magadért.

Légy vezérem 's óltalmom, látod nints oly nyugodalmom; lehetne hol szállása lábaimnak állása.

D 4

En

En Uram ki kegyes vagy, engem kérlek el-ne hagyj, elégeid-meg terhemet, és végezd-el éltemet.

Atyám lám meg-hóltak, a' kik mint én, jobbak voltak, azokhoz hadd fiessek, a' kikkel veled légyek.

Ha pedig néked tetűk, ha nékem jómra esik, hogy szenvedjek a' testben, hogy éljek ez infégben.

Tsak adj erőt nem bánom, tsapásodat el-várom, tsendes szívvel hordozom, tsak hittem el-ne fogyjon.

Jó Uram, hogy meg-aláz, jómra fordúl, hogy fujtolt, igaz itéletedet így esmérem 's bűnömöt.

Méltóságos Istenfég menjen-fel a' könyör-gés mennyekebe, vidd lelkemet mikor vége-d éltemet.

M A S.

Herr in deinen Zorn Straff mich nicht:

Meg-ne feddj engemet Uram, fel-gerjedt haragodnak tüzeiben és meg-ne oltorozz bűneimnek gonosz érdemeért mérgedben, de könyörülj rajtam, mert meg-nyomorodtam, meg-bűzhödtt sebeimben.

Meg-rekedett, fel-dagadott: habja lelkem tsendes vizének, meddig hallgat Uram, 's nem könyörül rajtam, helyt nem ad kérfemnek, fordúl hozzám immár, mert lelkem téged vár, adj erőt betegednek.

Mert a' föld gyomrában, pokolnak torkában, nem említet tégedet, nints ott a' ki
vallja,

valja, nints ki magasztalja, ditsérvén fient nevedet, mert vóltak, meg-hóltak, világból ki-múltak, érzik itéletedet.

Meg-száradott bennem, óhajástól szívem, fímem köny-hűllatástól, mert éjjenkint házam, nyugodalmas ágyam ázik fok fíralmim-tól, töled el-vettettem, 's tsak nem bé-nyellettem ellenséğim torkától.

De már gonosztévők, ártatlan vérköpök, fúsatok távol tölem, mert a' magas menny-be, Isten eleibe hatott fíralmas verítem, meghallgatott engem, pirúl, ellenségem, és távozzál-el tölem.

Ditsőség Atyának, 's az ő fient Fíának, ditsőség Szent Léleknek, a' három fíeményben és egy természetben, egy bizony Istenfégnek, miképen kezdetben, most és jövendőben, ditsőség az Istennek.

M A S.

EL-tévedtem mint juh, el-tévedtem mint juh, Jaj mert vagyok bűnös juh; de Kérlek Istenem; mennyei örömem, ne hagyj bűnben el-veznem, lám monád, hogy jöttél Izrael házából, tsak el-vezett juhokért.

En-is Uram vagyok, én-is Uram vagyok, e' nyáj közzül-való juh, kit tsak te téríthet, büntől üresíthet életre-is te vihet, kérlek azért hitből töredelmes szívöl, Uram légy segítségül.

Im' előtted állok, Im' előtted állok, ajtód előtt zörgetek; jóllehet bűnökkel, fok tse-lekedettel, titkon 's nyilván valókkal,

bűnös testem bántott, haragra indított, bozító-állásra hajtott.

Mindazáltal kérlek, mindazáltal kérlek, fok bűneim ne nézzed, hanem mint Tolvajnak, Péter Apostolnak, meg-botsátál azoknak, így nékem bűnösnek, hasonló vétke-snek, kegyelmezz-meg Krisztusom.

Te általad juta, te általad juta, Ká-nané-béli Aszony, kitől meg-győzetél, kit ebnek nevezél, Leánya öröme, engedd illy örömré, én-is vígaságra, jussak igazulásra.

Nem-is tagadhat-meg, nem-is tagadhat-meg; Jaj noha bűnös vagyok, mert érttem halálra azért jöttél kínra, Krisztusom áldozatra, bízik azért lelkem, irgalmadban fivem, reménylj minden jót hitem.

Vagyon még én bennem, vagyon még én bennem; Istenem annyi hitem, mint mustár magotska, noha a' gyengétske, de Szent Lelked nevelje, hogy terjedjen ága, legyen olly virága, mint Abel áldozatja.

De míg e' fátorban, de míg e' fátorban; tartasz, mint egy tömlőtben, nevelj igaz hitben, szent esméretdben, Angyali fere-tetben, hogy lelkem jó részben, kimúlása végben, láthasson-meg mennyekben.

Szállj-le azért hozzám, szállj-le azért hoz-zám; mert lelkem vár óhajtván, el-epedett fível, el-terjesztett kézzel, jöjj hát már fíet-séggel, hogy veled mennyekbe mehessek örömbe, Ábrahám kebelébe.

MAS.

M A S.

O Ki későn futok Lelkem orvosához, ki bizonyos írat nyújt gyógyításához, fok esküvéssel is köti magát ahoz, hogy minden órában kézi orvoslásához.

Szemem fényében tölt kis fálkát, avagy port, kitsiny ideig-is nem szenvedhetem ott, Lelkemen pediglen rút fekély fakadott, 's arra nem fül elmém olly jóba akadott.

Eletem Istenről el-távozt 's hódult, Boly-gó rühes juh-kint, ki pusztára szorult, mint havi vér ruha igazságom olly rút, Erdemem-nek rólam a' gyapja-is el-húlt.

Nagy restlégem még-is tunyasággal terhel, noha szegény lelkem csak meg-nem hal éhel, Rút kárhoznak-is maradt bennem hely, tsak az Isten keze szakaszthat tőle-el.

Krisztus igaz pástör Istennek szent Fia, juhod seregének te tudod hány héja, kilentz-ven-kilentznek vallyon századikja, nemde én vagyok-é mentől rozábbikja.

Egyedül tsak te vagy ki engem szegényt szán, Romlott mívoltomban kedvedtől el-fem hány, Sebeimmel mint Samaritánus bán, idvezültnek lenni kegyelmedből ki-ván.

Engedj bűneimből igaz ki-fordulást, 's azoknak rúttságán fivemben pirulást, Hogy mikor el-érem e' világi válást, nyerhesse-el lelkem a' szép boldogulást.

D 6

MAS.

M A S.

Könyvem forrási, áradási induljatok, nyoszolyámat áztassátok, kezek lábak, minden tagok büneimet siraftátok.

Mardosó féreg bün, mint méreg epezt 's gyötör, lelkem testem közt van nagy pör, egyik a' másik ellen tör, sebtén sebhét mint éles tör.

Mint földnek pora olly szapora bünöm árja, mint tengernek sűrű habja, élvéz mikor meg-indítja, lelkem tsak el-nem borítja.

Oh én hamu 's por, kit majd el-észor, féltlyel a' félt, mert élvem olly mint az atzél, Istenétől nem retteg 's félt, ha majd halál torkába kél.

Mint szárnyon járó bár mint Ráró el-repüljek, tenger mélyébe merüljek, bár mindent távol kerüljek, közliklak közt félen üljek.

Nints hová mennem én Istenem éined elől, nyúgodalmat lelkem nem löl, mert rám vigyázz mindenfelől, rajtam szemed kívül belől.

Jövel Ur Jézus, tölem ne fufs, kegyel-meddel, félelmét élvemnek vedd-el, 's gyógyíts sebem sebeiddel, tisztítsd-meg piros véreddel.

Sebeid mélye, szegkek helye, mint erős vár, minden bünöst magához vár, én-is abban rejtezem már, úgy nem követ végetlen kár.

Szent tested vére, Lelkem bére, 's gyógyító ír, fülemben zengő bódog hír, idveséget az által bír, a' ki téged azért ditsér.

Vég

Vég hát kedvedbe, szerelmedbe szent Jého, kiből ki ne essem sóha, ha meg-banalak valaha, ne légy hozzám mint mostoha.

Jó szerentsémnek életemnek rántsd zablá-ját, rontsd-el élvemnek dagályát, töröld-el jók akadályát, ne fussam e' világ javát.

Itt vágj, itt égess, itt üss, itt mész, itt őstönözz, itt sújts, öklözz, itt köppölyözz, bátor kemény irral kötözz, tsak örök életet szerezz.

M A S.

Kegyes gondviselő könyörülő Isten, ki sokáig várod, te a' bünös embert, törvényt adtál néki ellened ne vétsen, vízza tér a' bünre ugyan szárnyon mégyen.

Sikeretlen ázzú földet firositja, az esőnek vize fát füvet újítja, de az ember tudván a' bünt, ugyan iszza, nem jobbitja magát Ádám bünös fia.

Gondold ember mint mégy halál kapujára, hogyha meg-kell, a' bün halálnak léz rabja, ha pedig fel-mehetz a' Felség házába, nyúgodalomra mégy, fényes mennyországba.

Tsúf tréfa bezedét nyelvednek vesd hátra, te jámbor vóltodnak ha van még-is héja, meg-tanítlak majdan, vigyázz irásomra, úgy nyithatsz-meg útát örök bódogságra.

Szolga bérésednek igaz fizetést tégy, te Atyádnától zálagot te ne végy, vén személyt meg-betsülj, rágalmozó ne légy, határúl földednek más határt te ne tégy.

Tízta könyörgéssel Ur Istenhez járulj, drá-

drága szép erköltsöt tudófoktól tanulj, két mértéket ne tarts, vizes bort ne árulj, a büntől távol járj igazságot tanulj.

A' te két fémédről te olly végezést tégy, ne tekints a' bünre, senkinek személyét ne fordítsd hamisra igaznak Törvényét, jövő-vény szegénynek el-ne vedd kenyerét.

Mert kedves Istennél tiszta ártatlanság, szegényekhez-való szelíd irgalmasság, hasznos a' jámborság, szép út az igazság, e' kettőnek végén vagyon a' Mennyország.

Szenteknek példáját előtökbe adám, kit idvességtekre néktek proponálám, kit ha meg-tartotok úgy használ az tudom, idvességre néktek út-at is nyitottam.

M A S.

A' Gazdagról és Lázárról.

Nótája: *A' ki az Istent meg-esmérheti:*

Szükség minékünk hív keresztyének, hogy hitünk lévén irgalmasok legyünk, a' szegényeken hogy könyörüljünk, szent Lukás írja reá figyelmezzünk:

Vala egy ember nagy gazdagságban, öltözik vala biborban bársonyban, jól lakik vala Uraságában, nagy bőven főzet vala udvarában.

Kristus bé-hozza ő példájában, ennek egy szegény vala udvarában, Lázár ő neve ki beteg vala, ajtaja előtt nyomorkodik vala.

Igen iszonyú nyomorult vala, mert minden teste rút fekélyes vala, nagy éhség miatt el-ájult

el-ájultt vala, tsak morfalekot szegény kíván vala.

Gyakran az Ifjak el-jönek vala, maradék étket vizűz hoznak vala, a' szegény Lázárt utálják vala, maradék lével artzúl öntik vala.

Emberök közöttül senki ő rajta nem könyörüle, sőt reá sem néze, hanem az ebek el-jönek vala, szegénynek sebét azok nyalják vala.

Olly igen végre el-ájultt vala, nagy éhség miatt el-epedett vala, ki miatt szegény mihelyt meg-hala, lelke viteték Isten országába.

Rövid idővel ennekutánna, a' Gazdag ember ki jól lakik vala, végre ennek-is esék halála, és holtá után viteték pokolba.

Gyötrelme néki hogy ott nagy vala, ő két femeit fel-emelte vala, a' szegény Lázárt mindjárt meg-látá, hogy Ábrahámnak kebelében vólna.

Fel-főval mindjárt ő kiált vala, az Ábrahámot kéré, hogy ne hagyná, de hogy a' Lázárt hozzá botsássa, hogy kis ujjával kinyját meg-enyhítse.

Erre Ábrahám monda Gazdagnak: el-véd örömét, te a' más világnak, de hogy nem adtál ételt Lázárnak, hagyj békét immár ő nyúgodalmának.

Tsak emlékezzél erre magadban, melly vígan laktál te uraságodban, Lázár ehel holt-meg udvarodban, örül ő immár örök boldogságban.

Itt mi közöttünk egy nagy köz vagyon, hogy innét oda senki ne mehesen, se onnét ide

ide senki ne jöjjön, a' Gazdag ezen fira ke-
fervesen.

Térité Lavát az Ábrahámhoz, kéré, hogy
küldjön őt Attyafiához, ne ragazkodjanak
gazdagsághoz, mert a' gazdagság közel jár
pokolhoz.

Külső reménység kinja pokolnak, kön-
nyű válaða erre Ábrahámnak, vagyon Ta-
nitó kit hallgassanak, Móises: Próféta kitől
tanúlnak.

Meg-értsd magadban, ki ezt hallgatod,
hogy ne mondhasd te azt, nem hallottad,
hogyha a' zegényt te meg-utálad, meg-válik
vegre mint lefűz safsátságod.

Ezt a' ſzent Ambrus meg-magyarázta, a'
fűkölködöt a' ki nem táplálja, és az éhezöt
éhezni hagyja, lelki gyilkosnak ezt bizon-
nyal mondja.

De a' ſzent Dávid nyilvánban mondja,
meg-bóldogútnak mert ő csak azt mondja,
a' fűkölködöt a' ki táplálja, özvegyet árvát,
ki nem nyomorgatja.

Pélða értelmé immár e' légyen, hogy min-
den gazdag a' zegényt fegélje, hogy menny-
országban örökös légyen, minden ditséret
az istené légyen, Amen.

M A S.

HOgy panaszolkodik az Anyaſzentegyház
a' Jéſusnak Jegyese; melyet meg-tiſ-
títa az ő bűneiből a' Kriftusnak ſzent vére,
a' ki a' ſzent Páltól az élő Iſtennek mondatik
ſzent

ſzent házának, minden igazságnak fundamen-
tómának és erős oſlopának.

Hallgaſs-meg engemet én Uram teremtöm
mindeneknek Iſtenc, óh te igazságnak min-
den jámborságnak óltalma örözöje, én gyen-
ge koromban viſelű engem a' te áldott mé-
hedben, ne hagyj-el immáron vénſégem ide-
jén nagy erőtlenſégemben.

Én régen ſzülettem mennyei Ur Iſten a' te
áldott Igédde, és fel-nevekedtem én ki-
tsinyſégemből a' te igéretteddel, eſméretben
valék a' magas mennyben-is a' te ſereged kö-
zött, hírem nevem vala az egész világon,
minden nemzetség között.

Nagy-fok ſzép ſzüzekkel tiſtita ſzép iſakkal
udvarom tellyes vala, fok ſzent Afſzonyok-
nak régenten ſerege nékem udvarol vala,
Tsáfárok Királyok fok ſzent Fejedelmek né-
kem ſzolgálnak vala, régi ſzent Atyáknak
jámbor vén népeknek ſerege nálam vala.

Az én öröklégem ez egész világon, már
mind el-terjedtt vala, fok ſzent Prófétaknak
és Apoſtoloknak nagy munkájok ez vala, fok
Mártiromoknak vérek hullásával országom
erős vala, és ſzent Doktoroknak nagy vi-
gyázásában akkoron nyűgſzom vala.

De tsuda, mi dolog én édes Iſtenem lám
el-hagyta engemet, zegény árvaímmal ke-
vés ſeregemmel meg-utáltál engemet, ze-
gény özvegyſégre és nyomorúságra juttatád
én igyemet, martalékra vetéd a' hitetlen
népnek én nyomorútt fejemet.

Sok ideje annak kegyes ſzemeidet hogy el-
vet-

vetted én rólam, űintén azt jelented, hogy el-felejtkeztl gondot nem vifeľ rólam, latod mindenfelől, mennyi ellenfégim kegyetlenkednek rajtam, rövid nap meg-ronznak, ha te űent Felféged nem könyörölend rajtam.

Az énnen űolgáim, kiket fel-neveltem uralkodnak én rajtam, űolgálóleányim kiket tartottam hatalmaskodnak rajtam, az én koronámat és öltözetemet el-foztották én rólam, én örökfégemből engem ki-verének, bujdosásra jutottam.

Még-is én annyira ezeket nem bánom, mint az én árváimat, kik a' Szent Lélektől a' kereftéség által űületének énnékem, kiket az én Uram vére hullásával meg-tűttitott énnékem, űörnyű nagy vakságba örök kárhozatba el-űakasztották tőlem.

Útolsó űíralmam már a' kit el-nem tűrt te hatalmas Ur Isten, reájok haragol mind meg-rontod őket és el-űestted hirtelen, az én magzatim-is ott rabságba esnek ő vélek egyetemben, kik bűnnek edényi ördögnek űolgái lésznek ő életekben.

Meg-felel az Isten Szent Éfaiásnál az Anya-űentegyháznak, és meg-vigaűtalja űomorű űiveket nyomorűlt árváinak, noha egy kevéssé egy űempillantásban tégedet el-hagytalak, iműet hozzám vűelek, irgalmasságomból téged meg-űabadítalak.

Jöllehet úgy tetűzik te árvaságodban, hogy téged el-hagytalak, és úgy tetűzik neked, femmi űíralmidban téged meg-nem hallgatlak; de ha ő magzatja eűébe nem jutna a' űíralmas

mas anyának; űintén azonképen nem lehetne nekem femmi gondom te rólad.

űs ha képes-vólna, hogy az édes anya el-felejtne magzatját, de még-fem akarok én el-felejtkezni mind örökké te rólad, az én tenyeremre téged fel-írtalak meg-emlekezem rólad, a' te őtalmadra én gondot vűelek, hogy örökké meg-maradj.

Mert én vűeltelek te gyenge korodban méhembem éltettelek, te űűletésedben femmi rűtságodban téged el-nem vetűlek, az én űent Fiamnak vére hullásával téged meg-űentűlelek, azért nem vetűlek-el immár én előlem ha elűbb hozzám vűelek.

Azt akarom pedig, hogy a' hol én vagyok, az én űolgám ott légyen, és az én Jegyesem az Anyaűentegyház nekem mellettem légyen, én ditsűségemben, és bűldogságomban velem együtt őrvendjen, a' űent Angyalokkal és minden Szentekkel együtt örökké őljen.

Kristus Urunk mondja űent Máté könyvében, melly gondja vagyon reánk a' nagy Ur Istennek, hogy még hajaink-is tőle meg-űámláltattak, azért Kereűtyének illik hálát adnunk, és az Iűtent ditsűrnűnk, a' mi űiveinknek nagy-űűep ajándékit nekic meg-műtatnunk.

Ditsűrtessél azért mennyei Ur Isten illy nagy kegyes vűltodért, vűgaűtalj-meg minket a' te űent Fiadért az Ur Jűsus Kristus-ért, bátoríts-meg minket nyomorűságinkban, a' te áldott Igűddel, hogy énekelhesűnk,

sűnk,

sünk, a' te fent Nevednek örökké új ének.
kel.

M A S.

Wenn wir in höchsten Nothen seyn:

MIdőn mi végső inségben vagyunk nagy
keferűségben, útát 's módot nem találunk,
ám akár mennyit fáradsunk.

Akkor e' vigasztalásunk, hogy mi mind téged
imádunk, oh mi kegyelmes Istenünk,
adj szabadulást minékünk.

Szemünket hozzád 's lelkünket emeljük,
bűfűlt szívünket, kérjük bűn engesztelését,
büntetésnek enyhítését.

Mellyet ígér mindeneknek, a' kik néked
könyörögnek, Krisztus Jéfusnak nevében, ki
mi főelőlónk mennyekben.

Azért Ur Isten most jövőnk hozzád, és
bűnkat jelentjük, mert egyéb nints ki segitsen,
vezédelmünkből ki-mentsen.

Ne tekintsd a' mi bűnünket, oldozz-fel
abból bennünket, légy velünk nagy inségünkben,
's vesd távol azt életünkben.

Mellyért vig szível nevednek nagy hálát
adunk, 's Igédnek engedünk, téged ditsér-
vén, most és örökkön örökké.

M A S.

Meinen Jesum laß ich nicht / 1c.

JÉSUSt el-nem botsátom, mivel magát
értem adá': Mint bojtortján, tartozom,
hogy ragaszkodjam ő hozzá: *1c.* Ő én vilá-
gosságom, Jéfust el-nem botsátom.

JÉSUSt

JÉSUSt el-nem botsátom, míg a' földön
tart életem: *1c.* Ő az én bizodalمام néki
ajánlom mindenem. *1c.* Épen rá támaszko-
dom, Jéfust el-nem botsátom.

Ha látásom, hallásom, tapogatásom, ér-
zésem: *1c.* Kezd szünni szagolásom, 's világon
való élésem. *1c.* Ha lelkem ki-botsátom,
Jéfust el-nem botsátom.

Akkor sem borsátom-el, mikor fentén oda
jutok: *1c.* A' hol az ő színevel, hívek hiti fén-
leni fog. *1c.* Szent ortzája vigságom, Jéfust
el-nem botsátom.

Sem világot, sem eget, nem óhajt, nem
kiván lelkem: *1c.* Tsak a' Jéfust 's ő fényét ki
Istennél engesztelöm. *1c.* 'S pokoltól aba-
ditóm, Jéfust el-nem botsátom.

JÉSUSt el-nem botsátom, járok mind örök-
ké véle: *1c.* Krisztus lesz kalauzom örök élet-
nek vezére. *1c.* Bóldog, ki mint én mon-
dom, Jéfust el-nem botsátom.

M A S.

Allein Gott in der Höh sey Ehr / 1c.

DItsőség mennyben Istennek, 's legyen
áldott fent irlalma: *1c.* Hogy immár
semmi vesélynek nem illet minket ártalma.
1c. Kedve tölt bennünk az Istennek, nagy
vólta van békefégnek, meg-fűnt már min-
den félelem.

Ditsérünk, áldunk, imádunk, 's hálát
adunk jóvóltodért: *1c.* Atya Isten kegyes
Urunk, te bölts igazgatásodért. *1c.* Mér-
téke

téke nints te hatalmadnak, minden enged akaratodnak, bődögök vagyunk az Urban.

Oh Jézus Krisztus Atyának egyetlen egy fiúként Fia:/: Megváltója kárhoztaknak, háborúknak el-oltója. *W.* Istennek szentséges Báránya, jusson hozzád imádsága szegény kezeiértednek.

Oh Szent Lélek mi leg-főbb jónk, Idvesség Vigasztalónk:/: Légy ördögtől óltalmazónk, kiknek a' Krisztus Megváltónk, ő nagy kinszával 's halálával, vedd-el nyavalyánkat azzal, te hozzád van bizodalunk, Amen.

M A S.

Esőért való Ének.

OH igaz ítélő Isten! a' mi sok bűneinkkel:/: Meg-érdemlettük fokképen, hogy mezőnk így szárad-el. *W.* Szomorú barmok, 's emberek: mert zárva vannak az egek, azért majd elepednek.

Uram légy irgalmas nekünk, ne nézzed bűneinket:/: Rád támaszkodik mi lelkünk, nyújtsad segítségedet. *W.* Adj áldott lépést nekünk, szent nevedért kik tisztelünk, oh mi Atyánk Istenünk.

Emlekezzél ígéretedről, kit tettél szent nevedben:/: Kérünk téged tellyes szívvel, hallgass-meg infégünkben. *W.* Harmatozzanak az egek, adjanak esőt a' fellegek, töled hallgatnak ezek.

Egyéb senki nints kívüled, ki esőket adhatson:/: Az eget, te készítetted, azzal bírsz hatalmasan: *W.* Mindenható a' te neved,

ved, ki velünk minden jót tehetél, melyért ditsérünk, Amen.

M A S.

Mennyi szokat szól az Isten embernek, véget vetne sokféle bűneinek, mert ideje léhen az ítéletnek, a' gonoszok nyilván pokolba mennek.

Irgy ördög el-vezté e' világot, hogy megtsalá amaz első Adámot, ott el-vezté tőle a' Mennyországot, és helyette adá az örök poklot.

Tsúdálatos Istennek nagy haragja, a' bűnöket hogy ő mely igen banja, bizonyysága, sok tsapása ostroma, e' világnak nagy szamta-lan sok kinsza.

Halál vagy on mind e' széles világon, fohol senki nem marad e' világon, nem változik ezüstön sem aranyon, de tartozik, hogy ő egyszer meghaljon.

Azért küldé az Ur Isten szent Fiát, megváltaná mint teremtetett állatját, és el-venné rólunk ő nagy haragját, a' pokolnak örökkévaló kinsját.

E' nem tsuda, hogy a' bűnbe te esel; de nagy tsuda, hogy a' bűnben te fekszel, bűneidből hamar ki nem fejtzel, és csak az egy Krisztusba nem öltözől.

Lám mind ezzel csak keveset gondolnak az emberek, esznek, isznak, alusznak, a' bűnökben fogytig mind meghóltanak, és többre lám mind megvakúltanak.

Sokan hallják az Istennek mondását, de úgy

úgy vélik, mintegy tsúfnak mondását, sőt nagy-sókan hamisolják mondását, rájok várják az ő febes haragját.

Tudjad ember, hogy meg-büntet az Isten, ha meg-nem térű te bűneidből itten, azt alítod, hogy talám ördög nintsen, gonoszságban azért vagy telhetetlen.

A' bűnöknek fő jutalma a' halál, szent Pál írja, hogy az, az örök halál, kivel minden a' pokolra alá áll, bűneitől valaki itt meg-nem vál.

Rosszas vagy te, és igen mezeitelen, higgyed, nem mégy mennyországba ekképen, kerlek téged, hogy ne éssél kétségben, hanem bízzal Krisztusnak érdemében.

Igérete e' bizonynai Istennek, hogy valaki véget vét bűneinek, Krisztus által kellemetes Istennek, örököse leszen örök életnek.

Nagy-sók helyen esküszik az Ur Isten, ne fekégyék tsak az ember bűnében, hanem bízzék ő kegyelmességében, és nem veti bűneit szemébe.

Változás nints Istennek beszédében, valamit mond, igaz, meg-áll mindenben, jaj azoknak, kik nem bíznak ezekben, mert mindnyájan öltöznek az ördögben.

Sívás rívás és nagy fog tsikorgatás a' pokolban leszen örök kínlás, kerlek ember, hogy most életedhez láfs, hogy örökké ottán te meg-maradhafs.

MÁS.

M A S.

DItsérd az Istent te hív Keresztén, mert nagy-sók jót tött veled az Isten, hogy meg-esmérted ötet, hogy ki légyen.

Ne tégy magadnak hozzű életet, ne rakd egymásra a' sók vétkeket, mert el-vifelned nehéz terhedet.

Serkenj-fel immár te nagy álmodból, sies ki-térni nagy bűneidből, az álnokságot rekesd ki szivedből.

Az atyafiúi jó szertetet, mutasd-meg immár jámbor életed', hogy ne láttaisék te kegyetlenléged.

Mert a' halálnak olyan ő dolga, mint a' lopónak nagy álnoksága, hirtelen el-jő te ki-múlásodra.

Mikor a' halál téged meg-kifért, a' te lelkedben ugyan meg-búsít, meg-fem gyónhatol, akkor szived szertet.

Örömet vetnéd tovább a' határt, ha el-vethetnéd rólad a' halált, de ott a' halál nem tézen több várast.

Pénitentziát sies tartani, az idvességre gondot vifelni, az igaz hitben végig meg-maradni.

Mert az Ur Isten nekünk azt mondja, hogy az idvesség tsak azé vólna, ki igaz hitben végig meg-maradna.

Szent Márknál nekünk Krisztus azt mondja: minden gazdagság hogy el-maradna, és a' Mennyország nekünk meg-adatna.

Adja minékünk Szent Lélek Isten, halálunk

lunk utánn ő ſzent orfágát, láthafuk mi örök bődogságát.

M A S.

Sok hálá-adással mi most tartozunk, a nagy Ur Istennek ezzel áldozunk, egyeb jót mert bennünk nem találhatunk, e' kefe ves völgyben a' kik nyomorgunk.

Azért emlekezőnk Isten dolgáról, ő tő vényében esett tsuda dologról, az ötet félök nek táplálásokról, eledelről-való ſaporodás ról.

Nagy éhfég, drágaság Sidók köztz vala mert felettek az ég értzté vált vala, és alattok a' föld vassá lőtt vala, sem fű, sem gabona nem terem vala.

Isten Prófétája ſzent Illyés vala, ki a' népek között ſzéllyel jár vala, pénitentziára mindent ínt vala, mert az éhfég köztök igen nagy vala.

Sarepta Városba ő el-küldeté, egy özvegy affzonytól ő el-tartaték, Istennek tsudája ott jelenték, kevés lizt és olaj ſaporítottaték.

Mikor a' Városba ſzent Illyés jutta, egy affzonyt találá, ki fát ſzéd vala, kenyeret ő tőle Illyés kér vala, mert hosszú út miatt éhezett vala.

Szegény affzony monda: Él a' nagy Isten nekem kenyerem egy morfa nintsen, de házamban vágyon egy kevés liztém, és kőfőmben vágyon kevés olajom.

Hogy pogátsául azt egyzer meg-süssém, és

én gyermekemmel egyzer ehessem, éhfégnek halála ottan el-vigyen, mert semmi életem ennél több nintsen.

A' Próféta erre néki felele, hogy a' kevés liztből pogátsát sütné, először ő néki abból rézt tenne, azután fiával ő ennék benne.

Olly nagy tsuda dolog ott adattaték, mert nagy áldás mennyből néki adaték, kevés lizt és olaj ſaporítottaték, ezzel fok napiglan ő tápláltaték.

Oh fősvény gazdagok ezt gondolnátok! a' ſzegény affzonyról példát vennétek, Istennek ſzegényit segitenétek, terhes lelketeket könnyebbítenétek.

Isten Igéjére ha ſietnétek, és ſzivetek ſzerint azt hallgatnátok, a' meg-hallott Igét megtartanátok, jámbor tanítóktól meg-áldatnátok.

De valahol Isten Igéje nem kell, ott nagy nyomorúság a' népekre kél, kegyetlen nép között nyomorgani kell, az éhfég miatt-is puftólnia kell.

Azért ditséretet mi mostan mondjunk a' nagy Ur Istennek, úgy könyörögjünk, hogy az ő Szent Lelkét adja minékünk, kárhozó vakságban ne légyen lelkünk.

M A S.

Az Angyal örizeről.

Nótája: Herr Gott dich loben alle wir:

UR ISTEN, téged ditsérünk, és méltán hálákat adunk, te teremtet Angyalidért, ſzéked előtt udvarlókért.

Kik tündöklének 's fénylenek , és te read nyilván néznek , mindenkor szódat hallgatják , te böltseségeddel rakvák.

Nem nyúgoznak , sem aluznak , de mind tsak arra vigyáznak , hogy tenéked szolgáljanak , és a' te kitsiny nyadjának.

A' régi dühös ellenfég , gyüöl és irigységgel ég , tsak azután lefelkedik , te néped hogy el-özojék.

Mint első embert a' kínba , most is vízi a' halálba , törvényt , Igét , szent életet , ki törlenie fel-kézültt.

Nem vesztegl azért , sem nyugzik , siv , rív mint Krókódius gyik , kereng forog , tört , hálót vét , hogy rontsa Krisztus feregét.

Vigyáz az Angyali fereg , ki Úr Krisztus után leveg , te népedet takargatja , ördög álnokságát rontja.

Szent Dániel példánk ebben , orozlányok közt veremben , ekképen a' nagy jámbor Lót , Angyal által zabadúlt vólt.

Az égő kementze tüze nem árhata , de kedveze , három ifjakkak a' lángban , az Angyal lön meg-tartásban.

E' mái nap-is az Isten így öríz fok veszély ellen , általa szent Angyalinak , kik örzököül adattatnak.

Azért Úr Isten ditsérünk , és méltán hálát adunk , mind az Angyali szent sereg , téged ditsérni nem szün-meg.

Kérünk-is Urunk tégedet , mindenkor kézen tartsd őket , hogy óltalmazzák népedet , kik betsülik szent Igédet.

MAS.

M A S.

HÁZASSÁGROL.

Jámbor Házások meg-hallgafsátok , ti rendeket meg-tanuljátok , és az okait meg-gondoljátok , hogy tisztetekben ti el-járatok.

Semmi nem egyéb a' szent házasság , hanem tisztaság és nagy jámborság , Istentől szerzett igaz társaság , és törvény szerint-való nyájasság.

Mikor Ádámot Isten teremte , az ő képre meg-ékesíté , Paraditsomba ötet bévivé , gyönyörűségben őt helyhezteté.

Minden állatnak már társa vala , tsak-hogy még Ádám társ nélkül vala , hozzá hasonló társa nem vala , akkor az Isten ezt mondja vala :

Nem jó embernek egyedül lenni , de szükség néki Felének lenni , hozzá hasonló társának lenni , azért teremtsünk segítőt néki.

Isten Ádámra álmot botsáta , Paraditsomban őt el-alutá , és oldalába kezét botsátá , tsontját ki-vévé Évát alkutá.

Évát Ádámhoz az Isten vivé , és feleségül néki jelenté , Ádám hogy látá ottan esméré , rajta szívében igen örüle.

Leg-ottan monda : e' tsont én tsontom , e' test én testem , azért meg-tartom , és Fér-szűből vettnek őt-mondom , azért hozzája én ragaszkodom.

Ezért szüleit ember el-hagyja , attyát , és anyját mind hátra hagyja , és ragaszkodik

Feleségéhez, ketten úgy léznek egy test és vérré.

Azért nem egyéb a' fient Házasság, hanem tisztaság és nagy jámborság, Istentől szerzett igaz társaság, és Törvény szerint való nvájasság.

A' Házasságot az Isten szerzé, Paradísomban szépen végezé, áldomásával meg-környékezé, de három okért ezt bizony szerzé.

Az első okért, Éaporodásért, Angyali karnak bé-töltéséért, a' Szentegyháznak épüléséért, és magzatoknak fel-tartásokért.

Ezért az Isten meg-áldá, őket kedvelé, és e' szót mondá: Éaporodjatok, nevekedjete, e' széles földet mind bé-töltsetek.

Második okért szerzé e' végre, a' Férjfiúnak segítségére, és bánatjának könnyebbélgere, minden dolgának segítésére.

Hogy a' Férjfiú előtte lenne, ő felesége mellett lenne, és bánatjában könnyebbélg lenne, minden dolgában segítség lenne.

Harmadszor szerzé ennek-okáért, gyarló embernek orvosságaért, fertelmességnek gyűlölségéért, paráznság el-távoztatásért.

Azért embernek illik ezt tudni, és félelemmel kell-Éaporodni, és segítséget Istentől várni, paráznságot el-távoztatni.

Immár halljátok és meg-értsétek, ti tiszteteket ne felejtsetek, ököfég, hogy egymást is szeressétek, és Isten szerint együtt éljete.

A' Férjfiúnak ez az ő tiszt, ő Feleségét

igen

igen szeresse, igaz munkával ötet éltesse, mint önnön magát ugyan szeresse.

Ő feleségét jóra oktaffa, meg-ne rongálja, de meg-dorgálja, meg-ne utálja, inkább táplálja, és háza népét jóra tanítsa.

Az bizony embernek ez az ő tiszt, hogy az ő Férjét igen szeresse, Urának mondja igen betsülje, néki engedjen ötet tisztelje.

Az ő-Urának házát őrizze, és marhájának gondját viselje, a' fővést fonást el-ne felejtse, és háza népét ő jóra intse.

Ő magzatának gondját viselje, nagy szeretettel őket nevelje, a' nagy Istennek ő félelmére őket tanítsa, és jóra intse.

A' házásokat Isten meg-áldja, eledeleket meg-Éaporítja, és életeket meg-hozzábbítja, fient országában meg-koronázza.

A' házásokat Jézus szereté, és a' menyegzöt meg-ékesíté, jelen-voltával meg-erősíté, és tsudájával őket segíté.

A' vizet borrá mert változtatá, és a' menyegzöt meg-vigasztalá, a' házásoknak azt bizonyítá, hogy őket bizony meg-vigasztalná.

Most-is minékünk tsak ő segítőnk, a' házasságban édes éltetőnk, ördög mérgétől ő védelmezőnk, ördögösségtől tsak ő megmentőnk.

Bótdogok azok, kik Istent félik, és igaz hittel kik ötet vezik, parantsolatját nékie télik, kezek munkáját igazán ézik.

Jól lézen dolgoz te istenfélő, kézi munká-

val igazán élő, te feleséged hozzád illendő házadban lében, mint termő fölő.

A' te fiaid fel-nevedednek, a'ztalod környül le-telepednek, mint szép gyermekdéd olaj-fa vezűök, az igaz hitben nevededendők.

Ekképen embert meg-áld az Isten, ki féli őtet minden időben, mint a' szent Dávid a' Soltár könyvben szépen meg-írta ő énekében.

Meg-áldjon téged a' kegyes Isten, és öregbitsen az igaz hitben, hogy fiaidnak lássad fiait, keresztényeknek nagy békességét.

Ezeket szerzé szépen versekben, Batizi András egy jó kedvében, születés után ennyi időben, ezer öt százban és negyven hatban.

M A S.

Szent Márton napjára-való.

UR Jézus Kristus ne hagyj el-veznünk a' Pogány kéz miatt, mert rajtunk vannak minden erejekkel.

Jesus te hozzád most foháskodunk ily nagy szükségünkben, hogy rontsd-el nekik az ő hatalmokat.

Mert azért vannak mostan mi rajtunk, hogy el-vefessenek, de benned vagyon minden bizodalmunk.

A' szent Irásban te azt fogadtad, Fiú, és Szent Lélek, hogy mit kívánunk, töled, meg-adatik.

Azon örülünk mi Kereszténynek te ígéretednek, hogy Istenféged rólunk gondot visel.

De

De kérünk téged hallgass-meg minket mi könyörgésünkben, hogy ne hagyj minket Pogányok kezében.

Kérünk Ur Isten téged hitünkben, és nagy szerelmünkben, hogy segélj minket erőtlenségünkben.

Adjad minékünk Ur Jézus Kristus a' te szent országod, birhasfuk mi-is örökön örök-ké, Ámen.

M A S.

Szent Katalin napjára-való.

Szüz tamada Pogány népnek Nemzetéből, Szüz szent Katarina Kostus nevű Király leánya.

Mi ditsérjük Istenünknek jóvóltát, és megelégedjünk az Ur Istennek fegedelmével.

Nagy hitben vala a' Szüz szent Katarina, Istenben erős vala, nem fél vala Maxentius-tól.

Istenben vala tellyes ő bizodalma, lépik a' Doktorokhoz, egy szavával meg-győzte vala.

Maxentius szóla a' Doktoroknak, mire vagytok győzetvén az egy leány tanúságával.

Maxentius hagyá a' Doktorokat, tüzből mind meg-égesék, mert változtak ő erköltsőkben.

Katarina Mestereknek győzője, mikoron a' kint vallá, Sinai-hegyen el-temetteték.

Jézus Kristus engeszteljed szent Atyádat, hogy

hogy mi-is bé-mehetsünk mennyorúagnak
bóldogságába, Amen.

M A S.

Aus tieffer Noth schrey ich zu dir/ 1c.

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörülj rajtunk: Nyíld-meg a' te füleidet, hallgass-meg könyörgésünket, mert ha mind meg-ítélénded, a' mit vétkeztünk ellened, mind el-kárhozunk előtted.

Nagy a' te irgalmasságod, a' bünt te megbotsáthatod: Nints nekünk semmi érdemünk, már semmi ártatlanságunk: Nints ki ditselkedjék előtted, félünk mindnyájan tégedet, és könyörgünk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem a' mi érdemünkben: Nyúgodjék ő benne lelkünk, ő legyen mi reményfégünk, lám nekünk nyilván igéré, hogy akar óltalmunk lenni, azért higgyünk ő neki.

Légyünk erősek hitünkben, bizzunk csak az Ur Istenben: Ne esünk benne kétségben, ne zomorkodjunk lelkünkben, legyen erős mind kereztyné, ki meg-újultt Szent Lélekben, és bizzék csak Istenben.

Ha nekünk fok bűnünk vagyon, Istennek több kegyelme vagyon: Nints ő irgalmának vége, noha embernek fok vétke, ő minékünk kegyes Pástorunk, ki őriz minket pokoltól, és meg-ment a' kárhozattól.

MAS.

M A S.

Herzlich lieb hab ich dich O Herr/ 1c.

Szivből szeretlek én Istenem, kérlek ne légy távol én tőlem kegyes segedelmeddel: Az egész világ nem vidít-meg, a' menny 's föld sem elégithet-meg, csak te tarts jobb kezded. w. Ha el-fogy testem és lelkem, bizodalom én Istenem te vagy, én Vigasztalásom, szent véreddel Megváltásom. Uram Jéhus én Istenem! én Istenem! fégyenbe ne engedj esnem.

A' te ajándékok Istenem, lelkem, testem, jóm és mindenem, a' mim van ez életben: Hogy azokkal ditsőségedre, 's felcímnek segítségére éljek, adj erőt ebben: w. Őrizz hamis tudománytól 's ördögi ragadománytól, tarts engem minden kereztben, hogy szenvedjem tsendességben: Uram Jéhus, kegyes Uram, kegyes Uram, halálban légy vigasztalom.

Uram te szent Angyaliddal, lelkemet vitesd szolgáiddal Ábrahámnak kebelébe: Testemet e' földnek gyomrába, bántás nélkül nyúgossd ágyában, végső napig fektében. w. Akkor támasz-fel engemet, hogy én lássalak tégedet, nagy vígan óh Isten Fia! Lelkemnek hív Megváltója. Uram Jéhus! halld-meg főmat, halld-meg főmat, örökké áldlak Uramat.

Itélő Ékeked előtt állok, előtted térdet fejet hajtok, óh jaj mit tselekedjem: Az én undok fok nagy bűneim, pokolra vádolnak vétkeim, de kétségbe nem esem: Uram

E 6

Jéhus

Jézus tsak egyedül a' te véred tisztít bűnből, mivel azért hízek benned, és térdre esem előtted. *W.* Uram Jézus, én Istenem, kedvezz nekem, néked élek, segélj kérlek, Amen.

M A S.

Odtt hat das Evangelium / 1c.

EVangyliomot Isten adta, hogy jámborok itten lennének, világ előtt e' kints betsületben sokaknál nints: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Nem kell az igaz tudomány, fősvényésgeltartomány rakva van, mondvan: vezélytől hogy nem kell félni infégtől: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Mindennap új háló 's öfvény, gondoltatik gonosz törvény, miképen jószág ragadtasék, erővel el-vonattasék: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Ditsérik Isten Igéjét, de ki jobbítja életét? Bizony az Istent tsüfolják, nem kell félni még azt mondják: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Vagyon tsak zabálódás, világon nagy húzás vonás, mintha Ur Isten sem volna, a' szegényeknek jaj dolga: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Egyházi kints prédáltatik, mellyel házon nem hajtatik, szegények el-hagyattatnak, kenyerektől meg-fosztatnak: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Az egyházi kintset kapják, azok, kik azt nem

nem fundáltak, ezt ő telhetetlenségek tselekzi rút fősvényiségek: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Nem gondolnak már Istennel: tsak világi tisztességgel, nagy a' tzifraság, tsalárdság, hazugság nálok nem rütság: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Nints keresztyéni szemetet, lopás földön elterjedett, sohol fints tökéletesség, tsak azt mondják: pénz emberség: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Nem akarja Világ magát tartóztatni, 's Isten szavát híven fogadni, tanulni, hanem tsak enni, dösölni: Ez nyilván jele:

Ő nála fő mesterkedés dobzódás, székeskedés: azt meg-tanulta igen jól, gonosz ő felül és alól: Ez nyilván jele utólsó napnak.

A' Nap-is már nem nézheti, irtózáván nem szenvedheti, világa homályosodik, hogy gonoszság sokasodik: Ez nyilván jele utólsó:

Még a' Hóld és tsillagok-is, rettegek igen azok-is, örömeit e' gonozságtól, szabadulnának hívságtól: Ez nyilván jele utólsó:

Azért jövel Jézus Krisztus, föld-is meg-únta ezt, és bús, hordozván ördög tselédét, add ennek valaha végét, 's hagyd látnunk fényét utólsó napnak, Amen.

M A S.

Es ist gewißlich an der Zeit / 1c.

Bizony meg-lézen az idő, hogy el-jö Isten Fia :: Mind jókat 's gonozsokat, ő az ítéletre híja: *W.* Drága lézen a' nevetés, min-

mindent el-veszt tűz égetés, a' mint szent Péter írja.

Nagy Trombita-ész hallatik, mind az egész világon:/: A' mellyre fel-támasztatik, minden hóit test mindjárt. s. A' kik pedig élni fognak, azonnal el-változtatnak, 's meg-újítatnak Ur-tól.

Azonnal el-olvasztatik, a' Könyv, mellyben írva van:/: Valami gyakoroltatik, földön jól vagy hamisan: s. Akkoron ki ki meg-hallja, és nyilván ott meg-is vallja, mit tött egész életében.

Oh jaj annak ki az Isten Igéjét meg-vetet:/: És csak a' nagy kintset itten, mindenkoron gyűjtötte, a' bizony ott jól meg-nem áll, de a' láttánnal alá áll, Krisztustól a' pokolra.

Oh Jézus azon időben, segélj szent sebeidért:/: Hogy az életnek Könyvében talátszam véredért. s. Mellyről nintsen-is kétségem, mert oda van ellenfélegem, bűnömért meg-fizettél.

Légy azért nekem Szólólóm, mikoron el-jövéndéz:/: 'S a' könyvből jót ki-olvasóm, mellybe híveket jegyez. s. Hogy az én több feleimmel mennybe menjek nagy örömmel, mellyet te szerzel nekünk.

Oh Jézus Krisztus, sokáig halasztod te napodat:/: Földön emberek haláláig rettegik ostorodat. s. Jövel, jövel te nagy Bíró, 's

légy kegyelmes szabadító, minden gonosztól, Amen.

HALOT-

HALOTTI ÉNEKEK.

Nóta: *Bánat keserűség meg-fogta szív:*

Melly tsalárd e' világ óh emberi állat, mit ragaszkodol hozzá? minden ditsósége, melly hamar el-múlik, és mit bízol ő hozzá, hogy nem tekintsz-fel a' te Istened-hez igyekezzél ő hozzá.

E' testi életünk nem külbömbb minékünk mint Sátorban lakásunk, a' gonosz kívánság világ és az ördög ellen vitézkedésünk, hazánktól nagy messze idegen földeken mint a' mi bűjdösünk.

Sátorban vitézek csak addig maradnak míg a' hadak tartanak, bűjdöső emberek állandó házakat tsinálni nem akarnak, örökséget messze az ő hazájoktól szerzeni nem kívánnak.

Nagy-fok nyomorúság ez illyetén embert szokta elől-találni, semmi vígalága, jó ízű lakása nem szokott nála lenni, míglen hazájába háza népe közzé nagy vígan kezd bé-menni.

Szintén úgyan vagyon a' híveknek dolgok, mert nints itt maradások, csak óráig vagyon bűjdösökben nekik e' világon állások, hamarsággal léfzen mikor nem gondolnák innét el-kimúlások.

Kevés ideig él az emberi állat, sok nyomorúságot lát, mihelyen születik, ottan fájdalomokat

mokat testében ő fokát lát, fíralmas énekkel jelenti minékünk, hogy életben fokát lát.

Kezdeti fájdalom, közepi fok munka, bánat és keserűség, félelem, fáradtság, bűnbé-merülés, és nagy szorgalmatosság, fok féle betéglég, a' mi életünknek vége pedig a' halál.

Valami javait e' világ mutatja, hamar ismét el-rántja, és mint a' madarák szép fíavú fípjával a' madarat meg-tsálja, ekképen e' világ hízkelkedésével, gyarló embert áltatja.

Változó a' széplég, el-múló egésség, rothadó az erősség, veszendő gazdagság tsalárd az örökkég, nem állandó uraság, rothadó ruházat, el-bomló épület, halandó az emberég.

Királyok, Tsázárok, hatalmas nagy Urak, gazdagok és szegények, Urak és a' szolgák, férjfiak, aszonyok, házasok és szép szüzek, tsetsemő gyermekek, ifjak és a' vének meghalnak a' mint látjuk.

Prédikál minékünk a' holt ember mondván: Emlkezzél óh ember, hogy miként születtél, azonképen ismét e' világból kimúlol, ma én rajtam esett, hólnap rajtad esik bizonyly várd ezt ember.

Gondolkodjunk azért mennyei hazánkban állandó örökkégről, el-ne felejtkezzünk Isten kegyelméről, a' Kristus haláláról, gyakran emlekezzünk romlandó vóltunkról, kemény szám-adásunkról.

Vigyázzunk szüntelen és az igaz hitből Istennek könyörögjünk, készüljünk naponként,

ként, a' mi halálunkra életünket jobbítsuk, mintha ma, vagy hólnap innét el-kimúlánk e' világban úgy éljünk.

Tenéked Ur Isten azért dolgainkat, 's életünket szenteljük, vezérly, taníts minket, a' te Szent Lelkeddel, hogy nevedet tiszteljük, és lelkünket vígan a' te szent kezembe halál által adhassuk.

Hogy mikor el-jövénd a' Megváltó Kristus testben fel-támadhassunk, testestől lelkestől ítéltre bízávny eleibe állhassunk, kegyelmes Biránkkal mennybe fel-vitefsünk, téged magasztalhassunk.

Ditséret Atyának és ő szent Fíának, 's a' Szent Lélek Istennek, kinek jóvóltából halál mérge ellen orvosságot találunk, és sok nyavalyánkért örök mennyországban boldogságot már várunk.

M A S.

Ich hab mein Sach Gott heimgestellt:

EN Istenem benned bízom, segélj, ne hagyj tántorodnom, lelkem testem 's minden tagom, reád bízom, rendeld, mert rád támaszkodom.

Nem tudom itt meddik élek, tudom éltem végeztetik, valamikor néked tetzik, hozzád megyek, akaratodnak engedek.

Minden órában kézi lelkem, hogy veled légyek Istenem, nem válastok időt, órát, hozzád jutást, mikor akarod rajtad áll.

Testemnek minden tagait, és a' hajamnak szálait, tudod Uram, mindazáltal, még tsak

tsak egyfál, kedved nélkül alá nem áll.

Nintsen jóra-való időnk, nyomorúságot szenvedünk, bú mindennapi kenyerünk, elfogy éltünk, halál torkába majd esünk.

Itt tsak bánat keserűség, vagyon fajdalom betegség, életünknek volna rövid, és abban mint epével elegyített méz.

Summa szerint itt fáradtság, nehéz munka; nyomorúság, nagy siralom és félelem, ha efsien akaró járni, kezűlj innen.

Arnyék ember, föld és tsoport fár, agyag, és tsak bűnös por, mert születéstől nyavalyás éttában, és mint virág száraz és le-húll.

Nints orvosság halál ellen, patikában vagy más helyen, féles mezőn drága kertben oly fü nintsen, dühös haláltól ki-mentsen.

Arany, ezüst és gazdagság, nemesség nagy hatalmasság, meg-próbáltatott vitézség, és böltsesség, nem ment az haláltól szépség.

Ha ma egésségben vagyunk, hólnap ottan meg-halhatunk, ma erősek, kezek lábok lévén épek, hólnap földbe temettetnek.

Ha ki ki-múlt e' világból, gondolat meg-fűnik attól, ez világ véle nem gondol, hanem ottan miként a' virág le-omol.

Te azért óh én Istenem, add énnékem azt értenem, hogy nyomorúlt mi életünk, meg-kell halnunk, ez világból ki-kell mülünk.

Jaj bűn miatt melly nagy erőt, hatalmat halál rajtunk vött, vigyazz ember kítsoda vagy, mert rabja vagy halálnak, nem nézi ki vagy.

Nem

Nem gondol semmit szépséggel, kitsiny, avagy nagy emberrel, szépet, rútát, vént, és ifjat, köldust, Királyt, válogatás nélkül ragad.

A' halálban biztatásom, nekem egyedül Jésum, ki én érettem szenvedett, 's meg-festített, szent Attyának eleget tett.

Azért mikor én Istenem akarod, vedd hozzád lelkem, hogy veled örökké éljek, reád nézzek, az Angyalokkal örvendjek.

M A S.

O JESU Christ mein's Lebens Licht:

JÉSUM Kristus én életem, eröm, örömem, reményem, e' földön jövevény vagyok, nyomnak a' bűnök, mert vagyok.

Kemény útam orfágodba, vagyon Paraditsomodba, igaz lakásom ott vagyok, mellyért véred ontád nagyon.

Ez úthoz szívem erőtlen, én testem-is elégtelen, de lelkem Uram óhajtja, hogy vedd hozzád, foházkodja.

Erősíts azért kinoddal, mikor vívok az halállal, könnyebbítsen veritéked, oldjon meg szent kötözésem.

Ártzúl tsapásid, 's vesseiddel, bűnömnek terhét töröld-el, 's tsúfságid 's tövis koronád nekem légyenek vigaság.

Méreg italod enyhítsen, ha nem lesz több ki segítsen, kiáltó szóddal meg-segíts, pokol kínjától szabadíts.

Öt sebeid mélye nekem, közikla gyanánt hadd

hadd legyen, mellybe mint galamb repüljek, ördög prédája ne legyen.

Ha nyelvem többet nem szólhat, Szent Lelked akkor biztathat, adj lelkemnek böl-
dagságot, ha szemmel többet nem látok.

Végző szód legyen biztatóm, mikor öröm-
től fosztatom, őrizz-meg minden gonosztól,
midőn fejem meg-nem mozdul.

Kerekszéd legyen istápon, szent koporsód
nyugodalmom, fejér 's tiszta gyóltás lepled-
del, testemet kérlek takard-el.

Szent sebeid által engedd, lássam az örök
életet, és meg-nyílt szent oldaladon, lelkem
vezérel mennyorházba.

Bútsú vételedben Uram, helyheztetem
végső óram, nyisd-meg mennyorház ajtaját,
ha el-végzem életem tzeljät.

Ítélektör testem költse-fel, 's állassad jobb
kezed felől, hogy mentt légyek az átoktól,
melly ki rekezt a' mennyekből.

Újítsd-meg testem, hogy fényljk, miké-
pen a' Nap tündökljk, hasonló ditső tested-
hez, legyen Angyali lelkekhez.

Nagy örömben akkor lélek, az Angyalok-
kal örvendez, és minden ditső sereggel,
színedet nézem vig kedvvel.

Ezt engedjed óh Jésumunk, hogy mind or-
szágodba jussunk, téged színről színtre lássunk,
örökké veled vígadjunk, Ámen.

M A S.

Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl:
U Ram Jesus! én tudom jól, hogy egyszer
meg-kell halnom:/: De a' mikoron lézen
's hól,

's hól, és miként kell kimúlnom, nem tud-
hatom semmiképen, mert áll csak itéleted-
ben látod utólsó órámat.

Mivel pedig, óh Kristsom! Szent Lelked
erejével:/: Tsak te hozzát folyamodom, az
én tellyes szívemmel, 's el-is hittem, hogy
egyedül, meg-tisztítottál bünömből, és
mennyorházat szerezteél.

Kérlek azért én Jésumom, tarts-meg ez ér-
telemben:/: Ne hagyj engem el-fakadnom,
ettől semmi időben, de ebben legyen örö-
mem, míg testemből az én lelkem, hozzád
mennyekbe mégyen.

Add-meg Uram, mert meg-lehet, haljak-
meg tsendességben:/: Elmém 's eze-
mem, lelkemet hadd adjam szent kezébe, és igaz
hitben 's örömmel, az én ágyamban vig szív-
vel, hagyjam-el e' világot.

Hogyha pedig a' mezőben ellenség keze
által:/: Tűzben, vízben vagy más helyben,
avagy döghalál által, bölts tanátsod engem
ki véz büneimért, töled el-ne veis, melly-
ben élek ez életben.

Sőt ha nagy erőtlenségből éls nélkül tsele-
kednék:/: Űlnék, 's járnék mezítelenül, vagy
rendetlen beállnék, ne hagyj Uram úgy
meg-halnom, mert mit tselekízem, nem-tu-
dom, értelmem ellen vagyom.

Uram az utólsó óránn, adj nékem bódog
halált:/: Segélj akkor szívem hartzán, engedj
tsendes kimúlást, hogy tsak könnyen el-alud-
jék, szent véredben meg-nyugodjék, mellyet
érttem kiontál.

En

En azonban Felfégednek eleibe nem irok:/ De mindenkor tetszésednek engedek , és helyt adok , el-hízem , hogy kegyelmesen örök életet adsz nekem , akar miképen haljak-meg.

Imé mostan az én testem 's lelkem néked ajánlom:/ Hižem, te vagy én életem, nyereség tsak halálom ; E' testet azért örömré, mikor el-jőz ítéletre , a' firtól fel-támasztod.

Légy mellettem óh Jézusom! mikor többet nem hallok:/ És mikoron én Krisztusom, már többet nem szólhatok , akkor végső óhajtsát , szívemnek foházkodását, vedd hozzád , 's adj idvefséget, Amen.

M A S.

Waleit will ich dir geben / du arge:

MÁr bútsút veszek tőled , álnok hamis világ:/ Nem kell gonosz életed, van benned hamisság ; Jobb nekem mennyben laknom , 's oda igyekezmem, hol Istennem jutalmam, kit szolgáltam itten.

Engedd-meg irgalmasan, óh Jézus Krisztusom:/ Ha szenved nyavalyásan testem, légy gyámolom, fájdalmimat rövidítsd, adj bódog kimúlást , és szívemet erősítsd , 's engedj örök lakást.

Szívembe bé-foglalva szent Neved és kínod:/ Vagyon abba bé-írva azért vigadozok ; Jelenj olly ábrázatban, kérlek ha szenvedek , melly volt néked holtodban , hogy abban örvendjek.

Rejtsd-el én lelkemet fel-nyíltt oldaladba

ba:/ Mentsd gonosztól szívemet , vidd nyugodalomba , hížem itt ha ki jól élt , bé-megyen mennybe, kit itt véred meg-tisztít, nyugdík szent kebledben.

Ird-fel az én nevemet az élet Könyvébe:/ És kössed-bé lelkemet élők kötőjébe ; Hogy járjak te előtted bódogok földében , 's dicsérjelek téged a' szép fényességben.

M A S.

KRISTUS az én életem , Halál nyereségem, néki adom magamat , örömmel megyek-el.

Örömmel megyek én-el, a' Krisztus Jézushoz , hogy örökké ott éljek , 's jussak szent Attyához.

Mostan immár meg-győztem , minden ellenféget , meg-békéltt az Istent, nyújtott könnyebbséget.

Erőm Jézus ha el-fogy , és a' lélek el-hágy, mikor már nem szólhatnak, foházkodásom vedd.

Szívem és gondolatim el-múlnak mintegy láng , a' melly ide 's tova ing mikor el-alulzik.

Mint bójtorján ruhához hozzád ragaszkodjam , veled élek örökké örök ditsőségben.

Tsendesen , gyengén , szépen , mint szép musikákban el-alulom az Urban, a' Jézus Krisztusban.

Es örökké mennyekben ditséretet mondog , nálad lakom örökké , fényes ditsőségben.

MAS.

M A S.

EL-végeztem életemet e' nyomorúlt világban :/: Most már tézik én testemet a' nyomorú koporsóban ; Most kezdetik boldogságom én Úramnál Krisztusomnál: Koránám és vígaságom lelkem Meg-tartójánál.

Testem ugyan meg-változik, porrá és hamuvá lézen :/: De fel-kél, és fel-öltözik elhagyja e' földet kézen, szenteknek dítősé-geben el-megyén Istenéhez, Angyalok fényes-fégyében minden szentek Szentihez.

Énnékem e' boldogságot meg-készítette az Isten :/: E' testi halandóságot majd le-vetkezem itten, mert koporsóban bűneim, maradnak én vétkeim, és meg-újulnak szemeim, virágoznak tetemim.

Mint a' búzát fekete földbe föld, és meg-rothaszt végre :/: De ismét ki-kél, 's lézen zöld, fel-emelkedik az égre, mint tsillagok fényessége, testünk lézen ditsőséges, el-marad fok beteglége, lézen tiszta egészléges.

Oh halálunk meg-győzője áldott Jéhus Krisztusom :/: Te vagy hitemnek gyűrűje, reményfégyem én virtusom, tellyes én gyönyörűségem, kintsem és örök életem, adjad, hogy szép tsendességben addig nyughassam földben.

No már siralmas szózatok halálomon meg-fűnjetek :/: Isten légyen már hozzátok, kik forsomon keseregtek, im' ez Isten akarátja, hogy minden egyűzer meg-haljon, de el-jön paran-

parantsolatja, hogy minden fel-támadjon, Amen.

M A S.

Meg-bólt Gyermekek felett-való Ének.

OH kemény halálnak keserves igája, kit emberre hozza tilalomnak fája! Jaj nagy terhed mezűze árad mérge, életünket, mellyel földhöz vered.

Nem kedvez senkinek mindenekre tzéloz, kemény tsont a' fíve hasonló atzélhoz, fel-vontt íjja, nem kell senki dija, ódd magadat halandóság fia.

Gyenge virágokat öfve vág kórókkal, hatalmas Úrakat, szegény koldusokkal, nála mind pór, valaki föld és por, zemélyével senkinek nem gondol.

E' szép virág szál-is látjátok mint jára, leg-jobb tavaszában lön élte határa, meg-her-vada, véletlen meg-afzza, szép kertjéből koporsóba szálla.

Koporsó, föld gyomra életünk hajléka, szarándokság itten nyugodalmasb háza, ebben nyugfzik itélet napjáig, szűleiktől azért így butszúzik:

El-megyünk, elmegyünk ma vagy hólnap lézen, boldog a' ki várja ő óráját kéfen, vigyázzatok, világtól fustatok, mert a' halá dul fül utánnatok.

M A S.

Nótája: Szivem szerint kívánom:

URam mim vagyon nékem, Mennyben avagy földön? Te kívüled reményem lehet-

lehet-e vagy kintsem? Lám anyám méhében én Teremtöm valál, e' világra-is hozál, mint Atya úgy tartál.

Im' el-fogy Uram éltem, e' világi fényem; Kifüled gyermeklégemben kézf' költözködés: Tőled vettem lelkem, megint-vissza adom, életemet le-téstem és ezentől meg-válom.

E' múlandó világnak éltem, kevés nap-ját :/: Nem-is vettem semmiben édesgető-jaaát, kifüled időm tája fajdalmokkal rakva, óráim nyavalyákkal valának boldúlva.

Szüléim nyájasságok kedves virág szálók: Bánatjokat enyhítő kívántt mulatságok valék im' a' halál le metéz, lézlek bánat, ziveket gomorító keferítő harmat.

Mit tégyek, ha jövevény voltam itt lak-tomban :/: Nem lehettem örökös világ fátora-ban, örökös hazámba akarta Istenem, hogy sietnék, e' világ ne tsálná-meg elmém.

Jaj! mitsoda az ember? farga halál rabja :/: El-múló, úton járó, mint víz buborékja, töredékeny üveg, mint a' fű el-változó, el-enyészik, mint árnyék, vagy vizen buborék.

Mitsoda mi életünk? halálnak városa, gyalázatnak játékja, nyomorúság rabja, az élet folyása, nyavalyáknak sárja, hejában valóságnak metelyes posványja.

Mennyorházban mi hazánk vagyon meg-készítve :/: Mellybe a' halál által hívek me-netele lézen, Istenünknek szent tűne látása bold-

boldogságunknak feje, lezlek hitünk jutalma.

Édes szüléim engem miért kefergetek? halálon zivetek könyvez-is zemetek, ne fél-jetek semmit Istennél kintsetek, lézlek szent őrizésben ti-is kézfűjete.

Im virág szál voltomban Isten le-fakasztá, világ rút árja előtt magához hozata, Szen-tek feregében, helyt ada mennyekben, kínaimtól meg-mentett, 's bévön ditsőségbe.

Kifüled időm el-múlék, mint füst, el-enyészék, tsontom-is kínaimtól im meg-égette-tett, mint fű meg-fáradtam, zivem-is el-ázott, de Istenem ez által, mennyei jót osztott.

Fogyjon-el bátor testem, fogyjon-el én zivem: Isten zivem kö-fála, Isten az én részem, sem mennyen, sem földön nints már öröklé-gem, ez Atyám ez Teremtöm 's örök reményfégem.

M Á S.

Nótája: *Mit bizik e' világ ö ditsőség:*

OH kemény halálnak, keferves igája! kit emberre hozá, tilalomnak fája, im mire juttata szüléim almája; Jaj én kifüled virág :/: imé már meg-hóltam.

Nem kedvez senkinek mindenekhez tzel-loz, szaraz tsont a' zive hasonlő atzélhoz, mind egyenlőképen szegényhez gazdaghoz; Szüléim házától :/: mezze el-indúltam.

Ki-vonva el-higyjed mindenkor az íja, nem

nem kellett néki senkinek-is dija, kérlek
ódd magadat halandóság fia ; Jaj én kisdéd
virág :/: ímé már meg-hóltam.

Gyenge virágokat ölve vág kórókkal, ha-
talmas Urakat, szegény köldusokkal, és mind
gazdagokat, a' nyomorúltakkal, szüléim há-
zától :/: mezfűze el-indúltam.

Oh szerelmes atyám! nints itt maradásom,
ez árnyék világban tovább már lakásom,
útra kell készülnöm, hozzá hív Krisztusom ;
Jaj én kisdéd virág :/: ímé már meg-hóltam.

Kevés ideiglen láttam Napom fényét, el-
tem jobb korában halál vete véget, gyenge
testemnek-is már elevenfégét ; Szüléim há-
zától :/: mezfűze el-indúltam.

Oh én édes anyám! el-jött immár óráim,
halál ellen nintsen, nékem Prókátorom,
Testem temetőbe vitesfék tsak várom ; Jaj
én kisdéd virág :/: ímé már meg-hóltam.

Sorsotok néktek-is ma vagy holnap lézen,
bóldog a' ki várja itt óráját kézen, vigyáz-
ván legyetek mindenkoron kézek, Szüléim
házától :/: mezfűze el-indúltam.

Büntöl magatokat kérlek meg-őjjátok, a'
nagy Ur Istennek fűzből szolgáljatok, mert
a' halál dül-fül járván utánnatok ; Jaj én kis-
déd virág :/: ímé már meg-hóltam.

Senkinek nem kedvez, azért vigyázzatok,
utólló óráról-is gondolkodjatok, hogy mind-
nyájan kézen ti találatsatok ; Szüléim há-
zától :/: mezfűze el-indúltam.

Nyírd-fel fűmeidet te világnak-fia, látsad
az embernek élete, órája mely véletlen, ha-
mar

mar történik halála ; Jaj én kisdéd virág :/:
ímé már meg-hóltam.

Oh te el-múlándó világi nagy hívság! vízi
buborékhoz hasonló Uraság, halál ellen nin-
tsen semmi bölts orvosság ; Szüléim házá-
tól :/: mezfűze el-indúltam.

Tegnap mint viola és rósa a' kertben, úgy
tündöklöm vala ez árnyék életben, meg-her-
vadott élnem immár nékem épen : Jaj én kis-
déd virág :/: ímé már meg-hóltam.

Oh keserves jaj fő mennykőhöz hasonló,
ez árnyék világban gazdagság vásárló, min-
deneknek rendén a' halál kázáló ! Szüléim
házától :/: mezfűze el-indúltam.

Légyen akarátja Istennek mindenben, vessé
fent fűmeit reánk kegyelmében, ez életünk
után vigyen örömeiben ; Jaj én kisdéd vi-
rág :/: ímé már meg-hóltam.

Ditséret, ditsőség az Atya Istennek, lé-
gyen mind örökké a' Fiú Istennek, és a' Vi-
gasztaló Szent Lélek Istennek tellyes fent
háromság egy örök Istennek.

M Á S.

Nótája: *Ecce homo*, ím az ember :

KAzás e' földön a' halál, ki mindennek
rendén kázál : Gazdagot, szegényt hol
talál ; Jaj ódd magad szép virág fál.

A' fűveket el-faggyatja, virágokat-is nem
éanja : Kórókkal mind egybe hanyja, Jaj ódd
magad szép virág fál.

Noha kázál tsak egyedül, Életben nints,
mert ezentül előtte minden földre dül, Jaj
ódd magad szép virág fál.

Halál órája folyton foly, Éretlen füvel sem gondol, Készája előtt el-romol, Jaj ódd magad szép virág fál.

Kikeletben-is meg-nem áll, de söt télben-is ő talál, a' kit készáljon a' halál, Jaj ódd magad szép virág fál.

Ekes szemnek ábrázatja, készáját meg-nem állhatja, valahová ér készája, Jaj ódd magad szép virág fál.

Minden renden által mégyen, bátor, friss és erős légyen, Ez ellen mindjárt el-mégyen, Jaj ódd magad szép virág fál.

Hol vagytok füvek tútori, rósák violák tzi-meri, Gyönyörűségnek hajléki, Jaj ódd magad szép virág fál.

A' kik minap ékes szinben Tündöklöttek vala épen, Nem fénylenek, el-múlt napjok, Jaj ódd magad szép virág fál.

Mennyi fok szép Liliomok voltak kiknek már nints nyomok, nem fénylenek, el-múlt napjok, Jaj ódd magad szép virág fál.

Jaj óh tündöklő ékeség, és mindennemű friss szépség! El-vész, hervad kedves zöldség, Jaj ódd magad szép virág fál.

Narcissusnál mi nemesebb? És Hiátzint-nál ékeesebb? Mind ezeknél már kedvesebb; Jaj ódd magad szép virág fál.

Illy nemes füvet hervasztja, Halál ékesít szaraztja, és lábokról le-készálja, Jaj ódd magad szép virág fál.

Mint járnak hát kis violák, Alatson Tamariskus-fák, hogyha a' magas Tzedrus-fák, Jaj ódd magad szép virág fál.

Ezenk

Ezenképen el-lankadnak, a' szép rósák el-hervadnak, Meg-száradnak, és meg-afznak, Jaj ódd magad szép virág fál.

Mindnyájan ök porrá löttek, kik nem régen itten éltek, ezek világból ki-léptek, Jaj ódd magad szép virág fál.

En-is élék virág szinben, mint szép rósa ékes kertben, Halál illete éltemben, Jaj ódd magad szép virág fál.

Kérlek atyám hát ne bánjad, édes anyám ne sírassad el-menésemet se szánjad, Jaj ódd magad szép virág fál.

Hogy gyermektek az örömben, vitetik innét mennyekbe, Angyaloktól ditsőségbe, Jaj ódd magad szép virág fál.

Légyen már Isten hozzátok, mindnyájan a' kik itt vagytok, minden jót néktek kívánok, Jaj ódd magad szép virág fál.

Mert halandók ti-is vagytok, világból kimúlándotok, mennyben légyen vigaságtok, Jaj ódd magad szép virág fál.

Ditséret Atya Istennek, Megváltó Fiú Istennek, és Szent Lélek Úr Istennek, Jaj ódd magad szép virág fál.

M A S.

Ugyan azonról.

Mindnyájan kik jelen vagytok, halálomon siráncokztok, bezedemet hallgassátok, meg-hólt, élőknek így szólok:

Bóldog a' ki születtétvén, hamar lézen temettétvén, nem bánkodik sok tött bűnén, a' mint a' fokáig él vén.

F 4

En

En vagyok egy azok közzül, Lelkem Angyali karban ül, mondhatatlan-képen örül, hol öröme van vég-nélkül.

Míg e' világon én élék, leg-többet inkább tsak írék, tagaimban sok kint érzék, jajjal világból kimúlék.

Szent Kereztfének általa, Krisztus aklába fogada, minden bünömből ki-mosa, éltém lön szent halálába.

Nem kell hát félni haláltól, melly ki ment sok nyavalyából, lelkem testnek fogságából, Krisztus által kárhozatból.

Jól tudom szerelmes atyám, érttem tsak nem haló anyám, kefergetek, hogy el-vá-lom töletek, világból múlom.

Mert míg előttetek voltam, mint testben Angyal, jártottam, éiveteket vigasztaltam, reménységet rólam hagytam.

Azért inkább örvendjete, hogy bünt nem tudván, gyermektek mint az Angyali seregek, imádja Istent értetek.

El-várlak utánnam-ide, mikoron el-jön ideje, rövid életetek vége, kinek Isten há-tárt vete.

Vajha tudhatná melly ékes, és melly nagy gyönyörűséges, meg-tsudálná földi kegyes, mennyben palotám melly fényes.

Kréus-Király gazdagságát, Alexander bi-rodalmát, Julius sok diadalmát, világnak fris állapotját.

Nem tserélném-meg e' jóért, mennyország-nak nagy örömet, kinek leg-kisebb részéért, e' világ sem ér egy fillért.

Már

Már el-vettem a' Koronát, látom Krisztusom ortzáját, éneklek szép melódiát minden Szentekkel gloriát.

Néktek-is sok jót kívánok, ti-is mind halandók vagytok, Isten áldása rajtatok mennyben légyen jutalmatok.

Ditsértessél Atya Isten, szent Fiaddal egyetemben, Szent Lélekkel egy felségben, adjad, hogy láthassunk mennyben.

M Á S.

Azon Nótára.

Ditsérjétek ti gyermekek a' nagy Urat, óh kisdetek, víg szívvel énekeljete, mert mennyben lesz örömetek.

Az ő szent Nevét áldjátok, örömmel magasztaljátok, az Ur Jesust imádjátok, Szentnek 's áldottnak valljátok.

Napkelettől, Napnyúgotig, földtől égig emeltetik, Angyaloktól tiszteltetik Krisztus Jébus imádtatik.

Mindeneken van hatalma, mennyen 's földön diadalma, egek felett méltósága, fénylik ditső boldogsága.

Kitsoda olly ditsőséges, e' világon fényes-féges, Nap és Hóid menny olyan ékes, mint a' Jébus, melly szép fényes.

E' zemléli itt e' földön, kisdeteket im' e' völgyön, akarja, hogy idvezüljön, a' mennyei karban üljön.

Azért siet, hogy fel-vegye, porból, färből fel-emelje, az ártatlant idvezitse, Királyok közzé ültetse.

F 5

Örven-

Örvendetes szép városba, Jáspisból rakott
útfába, vízi irott palotába, aranyból tsinált
házakba.

Nem kell ott fenki aranya, drága köve,
sem Gyémántja, elég Krisztus gazdagsága,
minden Szentek Koronája.

Nap világa nem kelletik, a' Hóld fénye
nem láttatik, tsak egy tsillag sem tündöklök,
mert Ur Jéhus abban fénylik.

Tízta gyöngyös öltözetben, drága köves
köntösökben, bődög lelkek nagy örömben,
felöltözvén vannak ebben.

En-is immár ide értem, Istenemtől jó reát
vettem, írásomat el-felejttem, Angyal
karba ültettem.

Örvendek itten vég nélkül, a' szeretet itt
meg-nem hül, lelkem királyi széken ül,
mondhatatlan szépen örül.

Edes atyám hát ne bánjad, kedves
anyám te se bánjad, halálomat ne sirassad,
inkább a' nagy Istent áldjad.

En halálom nem ártalmas, kimúlásom
sem siralmas, itt lakásom nem únalmas, sőt
örökké nyugodalmas.

Isten légyen már hozzátok, mindnyájan kik
jelen vagytok, kis koporsómat fogjátok,
éint áldás álljon reátok.

Ditsértessék Atya Isten, ki uralkodik
mennyekben, tiszteltetik Fiú Isten, Szent
Lélekkel egyetemben.

MAS.

M A S.

Nótája: *Szegény fergetske itt fekszem:*

Aradj-el már tsalárd világ, mert fény-
lezi, éintén mint virág, hogy halál tö-
ribe léptem, világ álnokságát értem: Oh
ember míg vagy éleiben, lásd-meg, mint
járj jövődöben.

Tested bár frisebb rósánál, piros ortzad-
is mit haznál? Halál miatt szépféged vál, és
ezennel majd földbe áll: oh ember míg vagy
éltedben, 's a' t.

Mit haznál tested szépfége, fok szép marhá-
ékessége? ha földbe tézik testedet, jobb
vólna itt éntül élned: oh ember míg vagy
éltedben, 's a' t.

Jmé világ állapotját látjátok, és álnoksá-
gát, bünötkökből meg-térjete, hogy idvezül-
jön lelketek, oh ember míg vagy éltedben,
lásd-meg, 's a' t.

Roz világ már magadnak légy, tölem örök-
ké bütsüt végy, ha porrá lézen-is testem, de
éj az Istenben lelkem: oh ember míg vagy
éltedben, 's a' t.

Kedves édes szomszédságim, 's kik vagytok
atyámfiain, meg-botsálsátok én vétkem,
kiknek ha én mit vétettem: oh ember míg
vagy éltedben, 's a' t.

Jelen már a' végetlenfég, és a' mennyei
ditsőség, Testem magát földbe adja, kik
kéértetek Istenáldja: oh ember míg vagy é-
ltedben, 's a' t.

Edes anyám Isten hozzád, imé el-hágy
egyik szolgád, a' mit vétett, kér, meg-
bocsásd; mert itt többé ötet nem ládd: Fi-
zeffe-meg az Ur Isten, hogy engemet tartál
épen.

Véreim 's kedves rokonim, kik távol
vagytok 's tagaim, már nem láthattok, fe-
lettem keseregnetek, el-hitttem: Adja Isten
új életben, egymást láthassuk lélekben.

Többet immár nem szólhatok, mert vár-
nak fok kar Angyalok, hogy lelkemet menny-
be vigyék, Ur Jéhusban hol nyúgodjék:
Uram Jéhus ditsőségbe, vedd-bé lelkem a'
mennységbe.

Noza édes szomzédságim, fogjátok meg-
hólt tagaim, 's takarítsátok-el szépen, kiért
áldjon-meg az Isten: Uram Jéhus ditsőség-
ben, ma veled lélek mennyégben.

M Á S.

Nótája: *Krisztushoz készülök, 's a' t.*

L Átván e' világnak tsalárd voltát, hinni
Reménytelen dolog hozzá ragaszkodni,
Tsudálkozom rajta, mint tud hizelkedni,
Ö ditsőségében nem kell gyönyörködni.

A' kegyetlen világ fokát fogad vala, Én-is
igen hozzá ragaszkodtam vala, De hogy meg-
élmérém állhatatlan voltát, Ottan én meg-
látám el-múlándó voltát.

Reménytelen dolog árnyéknak ki hiszen,
Szerentsére fejét veti, ki úgy tézen, Halála
óráján

óráján reménységkül lézen, Öröm és víga-
ság el-múlándó lézen.

Immár szememet nintsen kire vetnem,
Mert nyomorúlt vagyok, nintsen fegedel-
mem, El-esett előtem-járó Fejedelmem,
Arvaságra juték, kell már özvegy lennem.

A' kinek tsillaga el-esik, tudjátok, fok jó-
tól fosztatik, tudom, hallottátok. Tsak egy
tartott madárt el-álasztanátok, Az utánn-is
tudom, bizony bánkodnátok.

Im az Isten nékem adott vala társot, Hogy
lenne gyámolom, és előtem járót, Kire tar-
tok vala én igen nagy számat, Nem tudtam
vólt várni a' halált, mint orvot.

A' Nap hévségétől a' harmat el-szárad, És
a' mezőn termő szép virág meg-hervad, Mint
az ember színe meg-halván, meg-hervad,
Ember el-változik, mint a' jég, el-olvad.

Tsak a' zöld erdőről vedd eszedbe magad,
Ha levele le-húll, azután el-hervad, Az
árnyék világhoz ne ragaszkod magad, El-mú-
lik előled, higgyed meg-nem kaphadd.

Bár senki ne tartson e' világhoz számat,
És ne tsináltsason soha jégen házat: Mert a'
szerentsének mondják egy-fürt haját, Nem
kaphadd üstökön, mert el-rántja magát.

Olly nehezen válik ember-el társától,
Mint gerlitze madár szerelmes párjától, A'
tolvaj-is meg-foszt minden te marhádtól, E'
világ el-álaszt minden javaidtól.

Töredelmes szívvel, lélekkel Istennek, Szív-
ből kell engedni szent akaratjának, Nagy há-
lakat

lákat adván az ő fient Fiának, Hogy ezt adta
érni ő árva fiának. (leányának.)

Reménytelenfégbé nem éjtem magamat,
És kétségbe esni nem hagyom szívemet,
Ezzel vigasztalom az én életemet, Vigan-is
el-várom az én Istenemet.

Oh! ha én ott volnék, hol most az én
társom, És az én szerelmes istenes hiteseim,
Nem kívánnám onnan soha vízzé jötem,
Lelkem féript lenne minden vigaságom.

Tsak te hozzád Uram fel-kiáltok, 's mon-
dom: En Uram Istenem légy nékem gyámo-
lom! Árva, özvegy vagyok, vífeld nékem
gondom, Segedelmed nélkül mert meg-nyo-
morodom.

Jeles dolog, kire Isten fíemét veti, Halála
óráján hitit erősíti, Semmi fíamadása két-
ségbe nem ejti, bizonyos, hogy Isten menny-
országba vízi.

Látom e' világnak tsalárd állapotját, Ő
gonofságának Istenetlen dalgát, Ő fogadása-
nak házontalan vóltát, Hogy egy napról
másra elébb-elébb mútat.

A' folyó lép vizek meg-nem állnak, foly-
nak, A' lép Ifjúságok mind el-változtatnak,
A' gyors éztendőkbén a' napok el-múlnak,
A' rothadott tagok testben fel-támadnak.

Számot vézen akkor Isten mindenektől,
A' kik vallást téznek itt az igaz hitről, És
meg-bóldogítja testestől, leikestől, örök
mennyorfágba vízen mindeneftől.

Le-függeftvén fejem kérem Istenemet,
Bátorítson hóltig Szent Lelke engemet,
F 7

Hogy

Hogy meg-esmérhessem általa hitemet, örök
mennyorfágba vigye én lelkemet.

Oh mely igen bóldog a' Júdit Afzony
vólt, Néki segítségé tsak az egy Isten vólt,
Istenfélő, tízta életü, 's özvegy vólt, Az
örök Ur Isten gondvífelője vólt.

Nem követem immár világ álnokságát,
Nagy hitetlenségét, embernek vakságát, De
inkább követem Isten akarátját, Végre né-
kem adja az ő fient orfágát.

Özvegyek, én íntlek, Istenben bizzatok,
Világ segítségét kik meg-foztattatok, Mind
éjjel és nappal ti imádkoztatok, Mert tsak
ő Uratok, és óltalmazótok.

Ditsőség Atyának, és az ő Fiának, Az
egy Idvezítő Ur Jépus Kristusnak, Szent
Lélek Istennek mi Vigasztalónknak, Kit a'
fient Angyalok vég-nélkül imádnak.

M A S.

Mind fejenként a' kik jelen vagytok, Ke-
reftyének most kik itt állotok, befé-
demet kérelek hallgafátok, az haláíról-is
gondolkodjatok.

Mert kegyetlen ő természetiben, nem tud-
hatja fenki mely időben környül vézen tite-
ket e' testben, véletlenül békerít töriben.

En-is élék itten virág fínben, mint lép
rósa a' virágos kertben, fíüléimnek valék
örömökben, és tetfzettem nékik mindene-
ben.

Kiknek gyakran örömet fíerzettem, de
hirtelen tölök bútsút vettem, nagy örömet
fíivek.

szíveknek le-tettem, halál által világból ki-léptem.

Sok fáradság engem nem bádjaított, életemben külféig sem fáraított, gyenge élet rajtam uralkodott, már az halál engem le-ázaított.

Oh én édes egyetlen egy atyám, és érettem tsak nem haló anyám! Késérgetek, töletek el-válom, illy hirtelen hogy már el-bútsúszom.

Intlek, hogy ti ne siránkozzatok, esetemen-is ne bánkodjatok, de sőt inkább szívből vígadjatok, holott lélek, most nyilván tudjátok.

Drága és szép az én lakó helyem, kit az Isten készített énnékem, véghetetlen örömben érkezem, melybe hívott Krisztus Jézus engem.

Hát meg-tsenedesdjél édes atyám, nagy írástól én szerelmes anyám, egyetlen egy kedves édes dajkám, mert nints nekem már femmi nyavalyám.

Örvendezvén Istent ditsérjétek, hogy örömben vitetik gyermektek, holott Istent imádja értetek, ti-is oda hogy mind mehefsetek.

Adja Isten az örök életben, velem együtt ti-is a' mennyekben, véghetetlen mennyi örömben, ditsérjétek Istent ditsőségben.

Kereftyének többet nem szólhatok, hanem pénitentziát tartsatok, az Istennek szívből szolgálatok, legyen azért Isten ti-hozzá-tok.

Mind-

Mindnyájan kik betsültök engemet, és fel-vévén az én testetkém, temetőre kísérték engemet, tiszteljétek én temetésemet.

Tinéktek-is fok jókat kívánok, ti-is nyilván mert boldogok vagytok, e' világból ha ki-múlándotok, legyen mennyben néktek jutalmatok.

Ditsértefsék az Atya Ur Isten, véle együtt a' Fiú Ur Isten, mind örökké a' Szent Lélek Isten, szent Háromság egy bizony Ur Isten.

M A S.

Múlván napok, újlúván Hóld's foly idő, járván óra, nem vár szóra esztendő mentést mégyen, jóval együtt vezendő.

Illatos fű, szép violák hervadnak midőn Naptól harmatoktól fosztatnak, a' szép rósák Pünköszt utánn le-húllnak.

Erős vadak, szép madarak meg-halnak, nagy álló fák, termő ágak meg-aznak, épületek magas hegyek romlanak.

Gyémánt kövek, Kristály üvegek el-törnek; kik India szigetiben teremnek, szép patkok, kút fejek, mind bé-telnek.

Az egek, mint a' viasz meg-olvadnak, a' mint ezek szent Mártónál meg-vannak, hogy e' földön mindenk romlásban lézzenek.

Az emberek halállal mind meg-halnak, szép jószágok tölök mind el-maradnak, mert ők bűnös Adámtól származtanak.

Oh kegyetlen engedetlen rút szívek! ezek-ről

röl a' kik meg-nem emlekeznek, hanem bátran rút bűnökben fekszenek.

Nagy Tzet - halak, kik Póntusban uszkálnak, engednek Isten parantsolatjának, forgó félek, kegyetlen oroflárok.

Gyarló ember mit gondolj te magadról, hogy nem tért ki a' fertelmes bűnökből, mikor intetel Isten Igéjéből.

Tudod, hogy el-múlol, mint a' Nap világ, mikor tégedet a' farga halál vág, bár magadnak tsak kélsz kopersót tsinálj.

Midőn egykor temetésen fétálnék, egy ember szár tsontba lábom ütöközék, sírök, 's mondék: jaj én-is olyan félek.

M A S.

OH bádjadt félek, búval gonddal tellyes félek, zánlak, mert vérben ferezték, gyakran test töribe ejtek, Istenemtől Teremtőtől, kitől most-is féltlen félek.

Rútított a' bűn, ki zivemből fok jót kivön, gyarlóságom im' mire vön, ennek oka tudom ki lön, majd el-vezék, ha nem mégyek, ki érettem baj vívást tön.

Mégyek 's mit tégyek, szegény fejem hová légyek? keserű jajt bár említsek, siralom-ban holtig éljek, mint esővel sürű könyvel, hegyet völgyet, bár bé-híntsek.

A' Nap úgy tetzik vízfő forog majd úgy látzik, tsillagoktól az ég fénylik, a' föld pedig siránkozik, tűz vizesnek, víz tüzesnek tetzik, kitől szív irtózik.

Nagy bánat nyelt-el, nehéz álom borított-

tött-el, szegény fejem most serkenj-fel, vétkedből no most kelj-fel, siránkozáván, óhajtozáván, Istenedhez így kiált fel:

Jéhova jóság, szentség, örökké valóság, véghetetlen irgalmasság, változhatatlan igazság, hallgass ide bezedemre, élet, út, örök boldogság.

Imé életem árnyék, porrá válik testem, halál torkába esem, Uram hát hová futz-tólem, igen-igen nagy betegen, mikor koporsómban fekszem.

Alázatosan fellégedet kérem azon, irgalmadtól meg-ne fojzson, bal kéz felől ne állasson, mezítelen talpig bűnben, mind e' világ hogy ne lálson.

Nyújts Pálma ágat, melly énnékem jó jelt mutat: Paraditsomba adj utat, ditsőféges templomodat, szent Fiadért a' Krisztus-ért látnom adjad országodat.

Oh boldog hajlék, kék egek felett való Ég! óh nagy felfélg Királyi Szék! hova Megváltónk vitétek? Én Istenem, kit el-hittem, vajha oda évezhetnék.

Szüntelen én-is, a' fok számu Angyalok-is, egyetemben több Szentek-is, zengedezek vélek én-is: Szent Isten! szent az.

Isten, örökkön örökké,
Amen.

TOLDALÉK.

A' Láb-mosásról, Nagy Tsótörtő-
kön mondandó Ének.

Nótája : *Jer elmelkedjünk mi hív Ke-
resztények, 's a' t.*

OH mérhetetlen mély alázatosság,
Vatsora után Kristus ki Uraság, Vövé
a' kendőt meg-övedzé magát, Ő űzent ágyé-
kát.

Azután vizet tölte medentzébe, Ő Ta-
nitványit űzereté űvivébe, Meg-mosá nekik
mindnyájan lábokat, Törölvén azokat.

Még az ő gonosz árulójának-is, Kinek űvivé-
be űfátan bé bújt már-is, El-is foglalta magá-
nál roszbakkal, Sokad magával.

A' Tanítványok a' mosást engedik, Noha
űzándékát Kristusnak nem értik: Tsak Simon
Péter tsudálatosképen, Nem enged épen.

Mondván: óh Uram! Te mosod-é nekem
Lábamat, rútság lesz ha meg-engedem? Ma
és örökké azt nem látja űsenki, Én rajtam
lenni.

Mi hazna, Kristus mondja: hogy magadat
így vonogatom, ok nélkül Uradat Véled ezt
tenni, de meg-mondom majdan, hallgass te
mostan.

Ha meg-nem moslak én tölem el-űzakadű,
Mennyorűág helyett a' pokolra akadű, Az-
ért hagyj ebben, úgy másban-is engem,
Tsak tselekednem.

Uram

Uram, felel ő: immár nem ellenzem, Im'
hol tagaim, sejem, lábam, kezem, Ha
ilyen kárral én ellent tartanék, Miképen él-
hetnék.

Elég mond Jéűsus: ha lábádat mosom, Mi-
nek kelleűsék, fejedet-is mosnom? Ugy-is
immáron ti meg-mosódtatok, Meg-tiűtulta-
tok.

De nem mondhatom ezt mindnyájatokról,
Nékem panaszom van egyről magáról, Oh
mint némellynek űzive vakíttatik, Tölem tá-
vozik!

Ezt véghez vivén 's megínt ruhájába
öltözvén űlve, űnékiek monda: En űzerelmé-
űm jól meg-hallgassátok, Mit néktek mon-
dok.

Én itten példát hagyok most tinéktek,
Azt űzivetekbe űzípen bé-vegyétek, Urnak,
Mesternek ti engemet hívtok, Kit helyén
hagytok.

Mert a' vagyok én, igazán mondjátok;
Ti-is űzeretni egymást gondoltjátok, Tsele-
kedjétek mint én tselekedtem, Veletek tet-
tem.

Szolga Uránál igen-is lám kisebb, Ő
Mesterénél Tanítvány nem feljebb, Aláza-
tosan egymást betsüljétek, És űzeresétek.

Bóldogok vagytok, ha ezt mivelitek, És
a' mit tudtok, azt el-követitek; Minden
nyavalyát erősen meg-gyöztök, Kegyel-
met leltek.

Oh Jéűsus! add ezt gyakran meg-gondol-
nom,

nom, Ha kell nékem-is Júdástól bántatnom, A' gonoszt jóval hogy meg-jutalmazzam, 's ne fidalmazzam.

Minden hivekhez tisztemet mütalsam, És ő lábokat híven mosogassam, Jót tegyek vélek, a' te fent nevedben, Add Uram, Amen.

NAGY PÉNTÉKEN mondandó.

Ádám Siralma.

HOgy Ádám ki-üzétek az Paraditsomból, a' fent hely előtt állván, esetit bús éivből jajgatja, halálnak látván kínját lángnak, Fiait özve hívá, 's monda nekik akkor sirva.

Jaj nékem nyavalyásnak és bűnös embernek! meg-nem győzőm fámilálni fámát iniségemnek, mert meg-sebesedtem, gonosz bűnbe estem, ödrög kéfértésből meg-fosztatván minden jótól.

Nem méltó meg-tagadnom keserűségemet, hallgassd bezedem fiam, gondold bűneimet, a' mellyért rád szállott minden gyötrő kínod, nyavalya és betegség testedre botsátatott.

Ki legyenek, ha kívánod? Ádám atyád vagyok, Istentől alkuttattam, hasonlót nem tudtam, engem fémélyére, teremte képére, Paraditsomban laktam, mindennek Királya voltam.

Vég-

Végtelen tisztaságban bűn fertelem nélkül teremte igazságban, fentségben vég nélkül, szabadságot ada, 's kedvemre botsáta, Tsak ő fent bezedének hagyá, hogy öröjce lennénk.

En bennem az Ur Isten gyönyörködik vala, azért minden állatit énnékem ajánlá Angyaloknak hagyá, lenne reám gondjok, idő haladva mennybe, el-bévinne ditsőségbe.

Rajtam hogy szabadsága Istennek tündöklék, a' jóval nem jól élven, hitlenségre, hajlék, akartam hasonló, Istenhez egyenlő lenni, a' tiltott fának gyümölsét láttam, 's kóltoltam.

En fűp ártatlanságom azonnal el-veze, Istenemnek-is képe, éivemből ki-döle; testem lelkem fénye, gyalázatba ese, igazságom, fentségem, én tölem mindgyart el-kele.

Illyen drága fűp jóktól az ördög meg-fosztá, mezítelen-is hagyá fűgyenbe juttata, nem kívántam hallni, Istenemnek fűvát, mert igen fűgyenlettem, hogy kígyó meg-tsala engem.

Ott az én sok menttségem nem lön kelle-metes, hogy Éva tsalt-meg engem, ez-is nem lön kedves, kertből ki-vetteténk, mezűse kergetteténk, mezítelenfűgemre, kos-bört vetének testemre.

No immár e' világon nyavalyák közt lakom, a' régi sok fűp jókról mikor gondol-kodom, búfúl az én lelkem, könyvezdegel fűmem,

zemem, kívánnék segítséget; de nints ki meg-*sz*anna engem.

Engem jaj! minden felől bú bánat *sz*orongat, testemben és lelkemben félelem tántorgat, bűn mardosla lelkem, nintsen tse-*sz*edéseim, kárhozat, halál, pokol tapodnak fejemen rúvál.

Munkával, fáradsággal a' földet kapálom, az átkot-is vállamon görbedve hordozom, tövis, bodza, bűrök, házontalan füvek, bőven teremnek nékem, bűnömért őket érdemlem.

Fellette fok *sz*önyű himlő és betegség, kegyetlen kín, nyavalya, fokféle nagy infég, testemben lakozik mind, halálom napig, jaj nékem nyomorútnak, míg fia lélek halál-nak.

Én egész nemzetségem meg-romla már *sz*örnyen, nem tselekedhetik jól, bár rá kedve legyen, a' bűn mindent rúvál, *sz*entségben nem épít, feuki ártatlanságban nem élhet miatta mostan.

Nyughatatlan én bennem lelki esméretem, engem ezzel-is mardos, hogy nagy-fok én bűnöm, ördöggel fenyeget, törvénnyel ijesztget, kénköves bűdös tótól, fél-*sz*ivem pokol kinyjától.

Jaj nékem balgatagnak! jaj! mit tselekedjem? jaj te föld! *sz*éles tenger adj tanátsot nékem, óh minden állatok, kitsinyek és nagyok, *sz*ánjátok nemzetségek, *sz*omorú búját fejemnek!

Te-is

Te-is kiterjesztett menny, könyvezz most én rajtam, Hóld, Tsillagok és Napfény, gyászban járj miattam, hogy így el-kell vesnem, kezébe jaj esnem, a' kegyetlen fátán-nak, tüzében laknom pokolnak.

Oh nagy gazdag Istenfég! vigy-bé egyfér mennybe, mert vagy hatalmas Fellség, állíts te kedvedbe, bűneim pediglen botsásd-meg énnékem, és érettek pokollal, ne fizels böszű állással.

Rajtam nem látok fenkit, hogy ki-könyörülne, avagy segítő erőt ördög ellen vetne; minden állat utál, ellenem jár, rúgdal, hatalma Lutzifernek, lön jutalma vétkeim-nek.

En hozzád folyamodom *sz*irgalmas Ur Isten, benned van bizodalمام, te jobb karod ment-sen, vallom bűnös voltom, *sz*ent *sz*irgalmad várom, mentségem olly nints nékem, hanem botsásd-meg fok bűneim.

Gonosz ördög-markába ne erezd képedet, ellenfége lelkünknek bűnbe jaj! ejt minket, *sz*abadíts, sőt engem, biztásd *sz*óval lelkem, tselekedd ezt nevedért, Isteni nagy jó kedvedért.

Az Angyal vigasztalja

Ádámor.

OH ki kiált olly igen *sz*omorodott *sz*óval! kesereg keservesen, jajgat bús 's jaj *sz*ókkal; De te vagy-e Ádám? Oh nyomorúlt

G

rúlt ember! ezt izené az Isten, hogy megsegít ez infégben.

Reád áll majd jó kedve, ne búsulj sőt örülj, kétségbe-is ne esél, nem maradé árvaúl, mert meg-hallgattatott a' te Imádságod, lélen e' néked jó hír, és vidámító kedves ír.

Im' házmarzik lép Szüztől, Istennek egy Fia, Idvezítő Ur Jépus, Angyalok Királya, a' meg-rontja fejét, ördögnek seregét, és téged ki-fabadít, hatalmok ellen erősít.

Világra jó emberi tífza természetben, keresztet, szegénységet visel, kint élteben, rút halált éretted szenved, hogy te lelked fient vére meg-tífítsa, Atyába újonnan óltsa.

Szómat jól ezedbe vedd, honnan lélen e' meg? hogy te Isten kedvébe fogadtatol ismét, ez a' jótétemény, vigasztaló örvény, nem a' te érdemedből jó, de Istennek kedvéből.

Petsétli esküvését az önnön nevével, hogy mind bé-teljesíti jövődö idővel, hogy fogadásának, hagyj békét gonoszoknak, vesd benne reménységed, nem tézen különben vedd.

Felel Adám.

I Gen meg-vigasztalál édes atyámfia, hogy befédedet hallám, eimém meg-vidúla, örömem nagy vóltát elmém nem mondhatja, e' jó hír mondásodat repdeséssel živem hallja.

No

No tehát magas egek, föld, és minden állat, örülj velem, találtam jótévő fő Urat, örvendj, vígadj, tapsolj, bánatot melle tolyj, széles világnak részén, ember ki hol találtatol.

Valamit esetemmel el-veztettem kertben, meg-téríté az Isten ismét tsudaképen, az ő fient Fiaért, kit ada emberért, az vállára fel-vévé, mindnyájunk terhét fizeté.

Es miért hogy különben e' véghez nem mehet, hanem előbb a' halált testemben meg-ölvén, lelkem elevenen-meg-marad örökre, kívánom, hogy meg-haljak, 's így hamar Jépushoz juszak.

Reám azért a' halált örömeft fel-vézem, az által ditsőségem, végső nap el-nyerem, mert hitem jutalma, testem nyúgodalma, ezután Krisztussal, mennyben élek minden jóval.

Adj azért halát néki emberi nemzetség, mert tsak Krisztus kedvéért adatik idvétség, bűntünk bótánatja, Istennek orzága, Angyal fényes széplég, mennyei sok kints ditsőség.

Ebbe a' ditsőségbe vigy-bé Jépus-minket, te kinfenvedésedért, fogjad kezeinket, hogy ez élet után minden bűt le-rázván, követ-hetsünk mennyégben, ama' lép örök életben, Ámen.

S I R A L O M.

EZ a' szomorúságnak napja, keserves kínoknak ő órája, mellyen Atya Isten Fia fel-felít.

G 2

fehéttetett a' kereftfára, Istenünk, Teremtünk, Éltetünk, haládatlan világtól, halált fenvede bün-nélkül, mennynek földnek Ura, Angyalok Királya, mindenektől el-hagyatott, latrokhoz fémlálatott, e' földnek alkutója, lön e' világnak tsúfja.

Oh Istennek áldott Fia! kinzenvedésednek mi az oka? gyalázatos fájalmakat, izonyu halált, zörnyü kínokat, ártatlan mint bárány, kereftfán fenvedé világ faitól, elárultván szolgádtól, igazság kút-feje, szent-fégnek örvénye, örök ditsőségnek Királya, világnak lettél fidalma, tisztességnek adója, löl utálatossága.

Oh méreggel tellyes idő! óh fájdalom és fíralom érző! rettenetes kinnak napja, gyalázott és átok óráid, izonyu szomorú, és zörnyü, melyben az életnek Ura, vettett izonyu kínra, artzúl tsapodstatott, tsúfágnak tartatott, kinek Korona helyett, fejébe nyomának töviset, pökdöfik, ostorozák, nevezik káromlónak.

No azért teremtet állatok, valahol e' földnek zinen vagytok, fejenként egybe gyűljetek, kiváltképen ti élő emberek, zokogván, bánkodván, jajgatván, könyvezetek Megváltónkon, sirjatok e' zörnyü kinnon, a'z izonyok és zűzek, vénék és gyermekek, szomorkodjatok szent Angyalok, tündöklő Hóld és Tsillagok, Nap ne világoskodjék, mert ma Urunk kínzaték.

Oh egeknek menyezeti! bánkodjatok tengernek örvényi, könyvezz földnek kereké-

ge, levegő ég széles erőssége, e' napon, világon lött dolgon, ordítsatok fene vadak, örvényekben lakó halak, repeső madarak, tsúfó mázó tsudák, tsorgó vizek ma ne folyjatok, hegyek meg-induljatok, szakadatok közliklák, mert ma Urunkat kínzák.

Oh térjetek-meg hitetlenek, ti kevély és fertelmes emberek! piruljatok kegyetlenek, jobbúljatok-meg istentelenek, nagy kijnán, fájalmán, halálán, Idvezítő Istenteknek, meg-kegyelmez bűntöknök, Atyai vóltából, irgalmasságából, mert ő minden bűnösökért a' kereftfán valla nagy kint, halálának általa, e' világot meg-váltá.

Oh Jézus Istennek Báránya, bűnös népnek áldozatja! Emlkezzél-meg kíndról, melyet el-fenvedél ártatlanul, áldozván, ájúlván, kereftfán, jusson e'zedbe halálod, gyalázatos tsapdosásod, véres veréjtéked, ki-ontott szent véred, melyek által minékünk, meg-botsáttasék mi bűnünk, légy nekünk Közbenjárónk, Atyád előtt szó-lónk.

Fejenként ezekről gondolkodjunk, Urunk kinzenvedését fíraslunk, hagyjuk hátra bűneinket, jobbítsuk-meg a' mi életünket, halálát, szent kijnát, Kristusnak hittet magunkhoz kaptsoljuk, érdemét szivünkbe vegyük, hogy véle egyemben, örök ditsőségben ő általa részesülhesünk, örökös tárfaivá lehessünk, melyre minket segéljen, szent Háromság egy Isten, Amen.

M A S.

Sündiger Mensch Schau wer du bist:

Nótája: Régi időben meg-irta:

Bűnös ember jól meg-fontold, azt mondja Kristus, 's meg-gondold, hogy te Isten haragjában, vagy bűnödért kárhozatban.

En te éretted űzenvedtem, néked sok jókat űzerzettem, nyavalyáidat kóűoltam, értted halál fia voltam.

Engedelmessé bűnödért halálíg lettem vét-kedért, hogy te tölem el-ne űzakadj, mel-lettem végig meg-maradj.

Sok űfégyent értted űzenvedtem, gyaláztat-tam pökdöűtettem, hogy az örök ditsöség-ben, engem ditsérnél mennyégben.

Atokká lettem, hogy áldottá lehetnél, és böldoggá, és azonban beűzedemack, hi-telt adnál űzent Igémnek.

Rajtam esett verés, taglás, a' végre, hogy te nyavalyás ne lennél, a' bünt meg-vetnéd, és a' poklot el-kerülnéd.

Meg-pökdöűték én ortzâmat, és verték, hogy orűâgomat, tévelygésből űzabadulván, te láthatnád bennem bizván.

Meg-ostoroztak, tsűűoltak, tsűűfos ruhá-ban állattak, kereűtfára feűlítetttem, mellyen el-fogyott életem.

Ártatlan vérem ki-omlott éretted, és így meg-romlott a' bűn, pokol, és a' halál, czeűtöl meg-űzabadultál.

A' bünt, halált Adám űerzé, én érdemem
azt

azt el-törlé, Éva jára, hol meg-bánta, én ott, hol Atyám kívánta.

Engedett Éva ördögnek, réűét meg-töltött gyümöűtsnek kóűolta; de én etzetet, a' ke-reűtfán ittam mérget.

Egész Adám beteg vala, nyavalyája reám űállta, én fizettem békeséggel, a' melly adót nyert vétkével.

Jobbítsad-meg életedet hát bűnös ember, hitedet én bennem vesd, hogy bűnödől, meg-űzabadulj mindenestől.

Igy nyűgódalmat találhatű, lelkednek ná-lam 's meg-állhatű, a' jövendő ítéletben, örökös léűez mennyégben, Amen.

Ugyan azon nótára.

Die Propheten haben Prophecent:

A' Próféták meg-mondották, régi időben meg-irták, hogy az Ur Jêűsus űzenvedne, és mi terhünket vîselné.

Ezt ôk előre meg-látták, mintha meg-lött vólna, tudták, a' mint Êűűiâs mondja, rajta vagy on kinnak űulyja.

Oh melly nagy tsuda dolog ez! Isten Fiâ-nak nem kedvez, hanem bűnünkért bünteti, és ô békével űzenvedi.

Isten haragja vólt rajtunk, mint tévelygô juhok jártunk, de hogy Isten Fia érttünk űzen-vedett, immár mi élünk.

Napnak űugâri terjednek, kôvek, kôűűiklâk repednek, vérétől a' föld irtôzik, és sok koporsó meg-nyílik.

Fogadjuk-meg jó tanácsát, firafluk nem ö halálát, hanem magunkat, mert tudjuk, oka kínjának mi vagyunk.

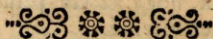
E' mi Püspökünkre nézzünk, ki azt tselekfi, hogy bününk el-töröltesék, és mennyben, véle légyünk ditsőségben.

Nem bakok, és borjú vére mi bününk engeztelése, hanem tulajdon vérével, végeztetek rosz igyünk-el.

Ő Pap lézen mind örökké, meg-esküdött Isten ezen, mint Melkifédék a' népnek, lelki ételt ad mindennek.

Ilyen Püspök kívántatott ki érettünk egy-zer meg-hólt, meg-kóstita nyavalyánkat, és büntől válva kínunkat.

Kristus keserves kínodat nyújtsad éretünk, áldozat, hogy légyen a' mi bününkért, Isten előtt és vétünkért.

M A S.

JÉSZUS Kristus ki mi értünk negyven napig-lan böjtölél: és a' pokolbéli ördögtől meg-kisértetél.

Igy akarád meg-tartani erejét Istenségednek: hogy mi-is mind ezek által, a' hitben erősödnénk.

Jésus Kristus te felséges Király lévén, nem utalád: a' zamár hátára ülni, nagy alázatossággal.

Ki minékünk példát hagyál, hogy mi-is alá-

alázatosan, Mi magunkat itt e' földön mind halálig hordozzuk.

M A S.

MInden mi szenvedésinknek, idei már el-jötte nek, hogy mi testünkben szenved-jünk, és lelkünkben tiszták légyünk.

Hogy az el-vezített helyünket, meg-talál-juk életünket, magunkat az igaz hitben, foglaljuk szent erköltsökben.

Ur Isten tégedet kérünk, légy segítség-gel minékünk, hogy jobbíthassuk magunkat, követhessük szent útunkat.

Mind az el-múlt bűneinktől, 's mind pedig a' jövődöktől, melyekre hajlandók vagyunk, általad meg- szabaduljunk.

Hogy minden mi bűneinktől, meg- szabadul-ván, nagy szentül, te hozzád Atya Ur Isten, vágyódjunk-fel az egekben.

Engedjed nekünk ezeket, szent Fiadért, a' ki minket, ingyen olly igen szeretett, hogy mi velünk egyesedett. U. L.

M A S.

A' Kristusnak szenvedése, mindeneknél nyilván vagyon, mikoron ő a' kereszt-fán, mi érettünk meg-feszüle.

Dávid Királynak mondási, mostan immár bétöltenek, mikoron a' mi Megváltónk, a' halállal meg-üttközék.

Ekesüle a' keresztfa, kinn a' mi Urunk meg-

meg-hala, és méltó lön viselnie, a' Krisztusnak ő szent testét.

E' világnak Megváltója kérünk téged Jéhus Krisztus, ments-meg minket az ördögtől, kárhozattól és pokoltól.

Oh egyetlen-egy reménység, szent Atyánál légy főszólónk, és érettünk esedezzel, hogy bizhassunk csak te benned.

Téged bódog szent Háromság, ditsér minden keresztyén nép, kiket Krisztus szent véredel, kárhozattól meg-váltottál.

A M E N.

Igaz meg-íratása egy Tsuda természetnek, melyet ebben az 1691. esztendőben, Bódog Afzöny havának harmadik napján Bol-Schvveiszteritz nevű faluban Schvveinitzről félme-földnyire egy Juh ellett; ez mit jelentsen, csak Isten tudja, a' mint bővebben meg-érthetni ez Énekből, melynek nótája:

Kommt her zu mir spricht Gottes Sohn:

Avagy:

Szólít minket Krisztus Urunk, 's a' t.

Jér Férjfiak, és Afzönyok, nagy tsuda dolgot halljatok, mely történt bizonyosan: Ez esztendő folyásában, Bódog Afzönynek havában, meg-lött nyilvánlagosan.

A' Bol-Schvveiszteritz faluban, mely van Sicsia országban, közel Schvveinitz Városához:

hoz: Egy Juh nagy tsudálatosan, ellett egy Bárányt buglyásan, melyet ez írás ki hoz.

A' Báránynak feje gyapja, fókás színt ábrázatja, vólt néki kellemetes? de feje tsudálatosan, vala formálva buglyásan, fel állott 's vólt egyenes.

A' két fül között elsőben, vólt három ujni szélesen, fellyül gömbölyű vala: Fekete 's halovány színű, páva farkával egyező egyenesen áll vala.

Sok fő 's alaton emberek, tsudálván nézték személyek e' dolgot ő szemekkel: Mivel emberek tudára, ily tsudálatos termet látára, nem hallatott fülekkel.

Két egész nap éle ugyan, de azután igen gyorsan, nem vévén juh magához, ő magától el-táztván, semmiképen nem szoptatván, juta ő halálához.

Oh tzifra ember nézd itten! oktalan állattal Isten mutatja te pompádat, a' mellyel a' te lelkedet, pokolra ejted testedet, örök kínra magadat.

Isten fel-fuvalkodtsáért, a' Lutzifert pompasáért, táztotta pokolra: Te-is el-merrültél abban, a' nagy gonoz tzifraságban, nem mehetz mennyországba.

A' szép Jéhus szegénységben, jöve mezítlenségben, élt, és meg-is hólt abban, ő alázatosságával, és keserves halálával nyerte, ne jusz pokolra.

De mostan minden fel-fordúlt, az egész világ meg-bódúlt, a' tzifraságot üzi; De a'

tzifraság valaha, hoz kínokat, kiknek foja,
meg-nem tűnik nagy büzi.

Tzifraság által bé-tsúznak, nagy és sok
vétek bé-máznak, kíváltképen bujaság.
Jaj ki által botránkozás jö, e' nyilván igaz
mondás, annak lez örök jajság.

Most már meg-nem válasszhatni, nagyot,
kitsínyt nem tudhatni, nints közöttök kü-
lömbség; Ki ma faluról Városba jött, mind-
járt vagyon buglyája, mind egyaránt ne-
messég.

Soknak igen fodor haja van; de kenyér
nélkül foga, egy garas sints házába, min-
denét a' mije vagyon, minden napon azt
tsak nagyon, önti tzifraságába.

Azért óh állonyi rendek! Magdolnát ti
kövessétek, térjete a' Krisztushoz: Hagy-
játok-el a' nagy pompát, tsókoljátok Krisztus
lábát, fordúlva Jéusztokhoz.

Ha nékem el-nem hízátek, a' mit most je-
lentek néktek, azt mondván, hogy nem igaz.

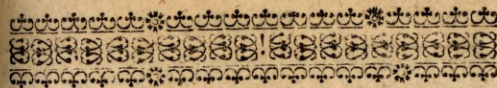
Hitesétek magatokkal, hogy Bétsbe
hozták bizonynyal, ott meg-

látni, hogy igaz,

Á M E N.

Regi

Register der Deutschen Lieder so hier Ungarisch vertirt stehen.

A.

Ach bleib bey uns hErr Jesu Christ:	17
Ach Gdt und hErr / wie groß und:	50
Allein Gdt in der höh sey Ehr /	90
Auf meinen lieben Gdt / trau ich:	49
Aus meines Herzens-grunde /	2
Aus tieffer Noth schrey ich zu dir /	103

D.

Die Nacht ist kommen / darinn wir	17
Die Propheten haben prophecent /	147
Du Friede-Fürst hErr Jesu Christ:	60

E.

Es ist gewißlich an der Zeit / daß	106

G.

Gdt hat das Evangelium.	105

H.

hErr Jesu Christ du höchstes Gut /	68
hErr in dein Zorne straff mich nicht /	77
hErr Jesu Christ ich weiß gar wohl /	113
Herzlich lieb hab ich dich / o hErr!	104

I.

Ich danck dir schon / durch deinen:	I
G 7	Ich

Register.

Ich danck dir lieber HErr / daß	4
Ich hab mein Sach GOTT heimgestellt:	110
Jesus meine Freude / meines Hergens:	52
In dich hab ich gehoffet Herr / hülf:	51
In dulci jubilo, nun singet und seyd:	22

M.

Meinen Jesum laß ich nicht / weil	89

N.

Nun komm der Heiden Heyland /	18
Nun laßt uns GOTT dem HErrn.	11

D.

D GOTT / ich thu dir danken /	3
D Jesu Christ meins Lebens-Licht	112

E.

Eündiger Mensch schau wer du bist.	146

B.

Balet will ich dir geben / du arge:	115

W.

Wenn wir in höchsten Nöthen seyn /	89
Werde munter mein Gemüthe /	13
Wie es GOTT gefällt / so gefällt	66
Wie schön leuchtet der Morgenstern /	6
Wo GOTT der HErr nicht bey uns hält:	62

Z.

Zion klagt mit Angst und Schmerzen.	58

E' Kőnyvetskében lévő

Énekeknek Múató

Táblája.

A.

A' Kristus mennybe fel-méne,	43
A' Krislusnak szenvedése,	150
Adjunk hálát az Urnak,	11
Az én Istenemben bízom,	49
Az Istennek jó tetszése,	66
A' Memyből halljatok nagy:	22
A' Próféták meg-mondották,	148
A' Pünköstnek jeles napján,	44
A' Szent Léleknek kegyelme,	45
Az Ur Istennek tsuda hatalma.	21

B.

Békeségnek Fejedelme, Istennek	60
Bízom te benned szent Isten,	54
Bizony meg-leszen az idő	106
Bűnösök hozzád kiáltunk,	103
Bűnös ember jól meg-fontold.	147

D.

Ditserlek Uram tégedet,	1
Ditserd az Istent te hív:	94
Ditserfessék Uram örökké,	71

Mútató Táblája.

<i>Ditsérjétek ti gyermekek,</i>	126
<i>Ditsőség mennyben Istennek,</i>	90
E.	
<i>Ébredj-fel, óh te én szívem,</i>	13
<i>Ecce homo! im az ember!</i>	39
<i>El tévedtem mint juh,</i>	79
<i>El végeztem életemet</i>	117
<i>Emlekezzél meg te gyarló:</i>	8
<i>Én Istenem benned bízom</i>	110
<i>Évangéliomot Isten adta:</i>	105
<i>Ez a szomorúságnak napja.</i>	144
G.	
<i>Gyötörök az én telkem.</i>	57
H.	
<i>Ha Isten nem volna velünk</i>	61
<i>Hálát adok tenéked, óh</i>	3
<i>Hirdetek titeknek lelki nagy</i>	23
<i>Hogy naponként Uram:</i>	9
<i>Hogy panaszkodik az Anyaszent:</i>	85
<i>Hogy Adám ki-üzeték.</i>	139
I	
<i>Jámbor Házasok meg hall:</i>	98
<i>Jaj édes méhemnek, drága</i>	31
<i>Jer elmélkedjünk mi hív:</i>	37
<i>Jer Férjsiak és Afeszonyok,</i>	151
<i>Jésus Kristus én életem</i>	112
<i>Jésus Kristus mi idvességünk,</i>	47
<i>Jésus</i>	

Mútató Táblája.

<i>Jésus Kristus fel-támadá,</i>	41
<i>Jésus Kristus ki mi értünk:</i>	149
<i>Jésus életemnek, öröme szívem:</i>	51
<i>Jésust el-nem bocsátom</i>	89
<i>Jésus a' Keresztján függvén</i>	33
<i>Igy kellé még-is maradnom</i>	74
<i>In dulci jubilo, zengjen</i>	22
<i>Igen meg-vigasztalál.</i>	143
K.	
<i>Kaszás e' földön a' halál</i>	122
<i>Kegyes gondviselő könyörül:</i>	82
<i>Könyvem forrási, áradási.</i>	81
<i>Kristus az én életem, halál nyereség:</i>	116
<i>Kristus ki vagy nap és világ.</i>	12
L.	
<i>Látván e' világnak tsalárd voltát.</i>	129
M.	
<i>Magasztallak én tégedet</i>	4
<i>Ma gyermek nekünk születék</i>	24
<i>Magas egekben lakozó</i>	75
<i>Már bútsút vészek tőled</i>	115
<i>Maradj-el már tsalárd világ</i>	128
<i>Maradj velünk mi Kristusunk</i>	17
<i>Meg-ne feddj engemet Uram</i>	77
<i>Melly tsalárd e' világ,</i>	108
<i>Mennyi sokat szól az Isten</i>	92
<i>Midőn</i>	

Műtató Táblája.

Műdön Jéſus a' keresztján	34
Műdön mi végső inségben	89
Minden e' földön tsak el-műl:	53
Minden mi szenvedésinknek:	150
Mind fejenként a' kik jelen	132
Mindnyáján kik jelen vagytok	124
Mire bánkodol oh te én	64
Most jó népek Megváltója	18
Műlván napok, újulván.	134

N.

Néked mennybéli Királyunk	62
Nobis est natus hodie, de pura	24
Nyugodni mégünk, tenék:	17

O.

Oh bádjadtt lélek, búval	135
Oh én Atyám, tekints reám	36
Oh felféges Atya Isten	7
Oh igaz ítélő Isten	91
Oh Istenem melly sok	50
Oh ki későn fűtök lelkem	80
Oh kegyelem szép forrása	68
Oh kemény halálnak keserves	118
Oh kemény halálnak keserves igája	120
Oh mennyei Atyánk, tekints	29
Oh mérhetetlen mely:	137
Oh ki kiált olly igen.	142

Régi

Műtató Táblája.

R.

Régi időben meg-irra, Jérémiás.	28

S.

Senkinek az Isten, mint	69
Serkenj-fel elmém 's mondj	15
Serkenj-fel én lelkem, kiált	59
Szent Gergely Dokornak	40
Szent Istvánnak halálát	25
Sion az Úr lakó helye	58
Sirjon az Ég, sirjon a' föld	38
Szívöl szeretlek én Istenem	104
Szívem szerint Úr Isten	2
Szívem keserűségét	76
Sok bálá-adással mi most	95
Spiritus Sancti gratiá, Apostol:	45
Surrexit Christus hodie,	41
Szükség minekünk hív,	83
Súlyos terhét büncimnek	72
Szűz támada pogány népnek.	102

T.

Támadj-fel mostan Úr Isten	63
Te benned bízom én Istenem	51
Tündöklő hajnali tsillag.	6

U.

Uram Jéſus én tudom jól	113

Uram

Mutató Táblája.

<i>Uram mim vagyon nekem</i>	118
<i>Ur János Krisztus ne hagyj</i>	101
<i>Ur Isten téged dicsérünk</i>	96
<i>Urunk János szelídségnek.</i>	35

V.

<i>Vigan énekeljünk, Atya.</i>	18

V É G E.

